En Dollar Ask av Stomach-Ease GRATIS.

Till var och en, som önskar erhålla ett hemläkemedel, sänder jag tillsammans med brev innehållande anvisningar, en ask Stomach-Ease. Stomach-Ease är en blandning av örter, särskilt bra för dålig matsmältning, förstoppning och fög blodet. Allt vad Ni har att göra är att sända in namn och adress samt uppgift om symptom till

Dr. J. P. THOMAS
175 Mayfaire Ave., Winnipeg, Man.

SVENSKA CANADA-TIDNINGEN IS THE LARGEST AND HAS THE GREATEST CIRCULATION OF ANY SWEDISH NEWSPAPER IN CANADA.

Svenska Canada-Tidningen

THE SWEDISH CANADA NEWS

Hemorrojder.

Jag garanterar att döda varje hemorrojdknöl på ett par minuter med elektricitet. Behandlingen är ej förknippad med vare sig sängliggande eller smärta. Skriv eller gör mig ett besök för erhållande av upplysningar.

Dr. J. P. THOMAS
175 Mayfaire Ave., Winnipeg, Man.

ARG. (YEAR) 34. (Lösnummer 10 Cts.) WINNIPEG, MANITOBA, TORSDAGEN DEN 1 JULI 1926. (Lösnummer 10 Cts.) N:r 26

Farmarepartiet vinner en lysande seger i Alberta.

Första underrättelser från valet visa, att farmarepartiet vunnit 42 platser.

Arbetarna förlora.

Första underrättelser angående provinsvalet i Alberta giva vid handen att farmarepartiet vunnit en avgörande seger. Alla ministrarna med undantag av Hon. Alex. Ross, minister för offentliga arbeten, äro ansedda som invalda efter första räkningen.

Enligt de underrättelser som nådde oss på tisdagen äro de olika partiernas ställning som följer:

Farmarepartiet	42
Liberala	9
Konservativa	5
Arbetare	2
Oberoende arbetare	1
Oberoende	1
	60

Premiär Brownlee.

Denna beräkning inbegriper de fem ledande kandidaterna i städerna, en del av vilka kanhända bliva slagna i andra räkningen.

Valresultatet överskrider till och med farmarepartiets bästa förväntningar och regeringen kommer troligen att i den kommande legislaturen få lika så stor majoritet som i den förra. Regeringen har icke allenast återvalts utan har på många platser lyckats tillskansa sig större majoritet än vad som var fallet 1921.

Den konservative ledaren A. A. McGillivray anses vara invald liksom också den liberale ledaren J. T. Shaw. Det mest uppseendeväckande i valet var det ringa understöd som arbetarekandidaterna erhöllo och det är möjligt att arbetarekandidaten Hon. Alex Ross blir slagen i senare räkningar. Som bekant har det proportionella valsättet för första gången begagnats i provinsen och det torde därför taga åtskillig tid i anspråk innan man med säkerhet kan säga, vilka kandidater som blivit invalda.

Vi återgiva härnedan en förteckning över de kandidater som anses ha avgått med seger. Denna lista är dock endast en preliminär sådan och kan möjligen förändras.

Claresholm—Walker, U.F.A.
Olds—Smith, U.F.A.
Gleichen—Buckley, U.F.A.
Beaver River—Deslisle, U.F.A.
Coronation—Johnson, U.F.A.
Hand Hills—Forster, U.F.A.
Nanton—Galbraith, U.F.A.
Little Bow—McPherson, U.F.A.
Camrose—Smith, U.F.A.
Wainwright—Love, U.F.A.
Ckotoks—Hoadley, U.F.A.
Didsbury—Claypool, U.F.A.
Sedgewick—Andrews, U.F.A.
Pembina—Machlan, U.F.A.
Ponoka—Brownlee, U.F.A.
Empress—W. C. Smith, U.F.A.
Acadia—Proudfoot, U.F.A.
Vermilion—Reid, U.F.A.
Rocky Mountain—Christopher, Lagor
Camrose—D. M. Smith, U.F.A.
Cardston—Stringham, U.F.A.
High River—Brown, U.F.A.
Alexandra—Enzenauer, U.F.A.
Peace River—Allen, U.F.A.

Svenska riksdagen högtidligen avslutad.

Stora högtidligheter i slottskapellet och rikssalen.

Riksdagens högtidliga avslutning ägde rum på torsdagen den 10 juni. Kamrarnes ledamöter samlades i plenisalarna kl. ½6 e. efter protokolljustering m. m. tågade de, ett 20-tal från vardera kammaren med talmännen i spetsen, till Slottskapellet, dit hela regeringen hade infunnit sig. Högtidligheten i kapellet inleddes med psalmen 426 v. 3, varpå kyrkoherde Valdus Bengtsson perdikade med utgångspunkt från Jesajas 30 kap. 18 v. Därpå begåvo sig regeringen och riksdagsledamöterna till rikssalen. T. f. justitieminister Gärde uppläste konungens förordnande för statsministern att avsluta riksdagen, varpå kamrarnas talmän framburo kamrarnas undersåtliga vördnad inför tronen. Statsrådet Gärde uppläste delar av riksdagsbeslutet och härpå förklarade statsminister Ekman 1926 års lagtima riksdag avslutad. Kamrarnas ledamöter begåvo sig därpå till sina plenisalar.

I andra kamaren yttrade talmannen hr. Herman Lindqvist bl. a.: Som alltid ha vi även i år anledning att klaga över den utsträckta riksdagstiden. Det såg till en början rätt lovande ut med riksdagsarbetets fortgång och länge trodde vi att arbetet skull vara slut till pingst, men detta visade sig vara falska förhoppningar. Nu få vi under den lediga tiden fundera över hur det skall kunna ordnas på ett bättre sätt för kommande riksdag. Ett särskilt utmärkande drag hos denna kammares ledamöter kan jag ej underlåta att peka på och det är den ihållande viljan till deltagande i debatterna oavsett uttänjd riksdagstid. Det är väl den svenska pliktkänslan och grundligheten som här verkar och bestämmer ledamöternas verksamhetslust. Till slst tackade talmannen för det goda samarbetet.

Därpå framhöll den till riksdagsåren äldste av kammarens närvarande ledamöter, hr Lindman, den aktning, tillgivenhet och förtroende som samtliga partier i kammaren, vilka åskådningar de än företräda, talmannen under de många år han suttit i talmansstolen lyckats förvärva och frambar ett tack för det sätt varpå talmannen fullgjort sitt värv.

Därpå åtskildes kammarens ledamöter.

I första kammaren yttrade talmannen, greve Hugo Hamilton bland annat:

Mina herrar!

I år liksom i fjol har riksdagen ej kunnat avslutas förrän den tionde juni. Man gör emellertid säkerligen orätt, om man härav ville draga den slutsatsen, att de ansträngningar, som särskilt i år, såväl från regeringens sida som inom Riksdagen, gjorts för att påskynda och bättre ordna riksdagsarbetet, skulle varit alldeles fruktlösa. Därest ej statsrådsskiftet och vad därmed stått i samband, tillkommit, tror jag nog vi skulle kunnat sluta avsevärt mycket tidigare. Jag hoppas därför livligt, att intresset för ett rationellare ordnande av riksdagsarbetet ej måtte slappas, utan komma till uttryck jämväl vid 1927 års riksdag. Jag begagnar tillfället att till kammaren framföra en hjärtlig tacksägelse för all den vänlighet, som nu, liksom under så många föregående år kommit mig till del.

(Forts. å sid. 4.)

DET HAR BLÅSTS TILL SAMLING FÖR CANADENSARE AV SVENSK STAM.

Svenskättlingar på besök till midsommartinget vid Round Lake beslu ta enhälligt att stifta Svenska Förbundet i Canada. Styrelse väljes och beslut fattas angående organisationsarbetet.

Ett nytt blad i svensk-canadensarnes historia.

Vi svensk-canadensare torde ej vid någon tidpunkt ha erhållit så många direkta och indirekta uppmaningar att vörda minnet av våra förfäder som just i dessa dagar då våra landsmän i den stora mäktiga republiken söder om oss fylkats omkring minnet av några av de män av svensk börd som satt djupa märken efter sig i Förenta staternas historia och som genom sina handlingar gjort det svenska namnet aktat och ärat.

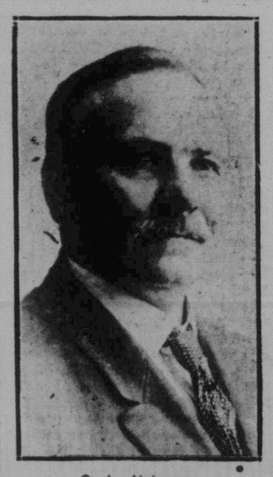

O. L. Holmgren.

Även här i Canada har det blåsts till samling för canadensare av svensk stam, och budkavlen har manat oss till tings för att där rådslå med varandra om stiftandet av ett svenskt förbund i Canada, genom vilken organisation man skulle bättre än hittills kunna så förvalta det arv vi erhållit från fäderna att vi svensk-canadensare som folkgrupp alltmer bli Canada till gagn och gamla Sverige till heder.

J. A. Hägglund.

Midsommardagen den 24 juni samlades ett stort antal svenska män och kvinnor vid den natursköna Round Lakes stränder till midsommarting, då det rådslogs om stiftandet av det länge planerade Svenska Förbundet i Canada. Enhälligt blev också det beslut, som förvandlade denna tanke till en verklighet och vi tro, att i och med detta beslut har ett nytt blad i svensk-canadensarnes historia börjat skrivas.

Vi återgiva härnedan ett detaljerat referat över mötet vid Round Lake, skrivet av det nystiftade förbundets sekreterare, herr O. L. Holmgren.

Under en molnhöljd himmel och kringsvept av kalla vindar, hade en stor samling svenska män och kvinnor torsdagen den 24 juni kommit samman till midsommarting vid den natursköna Round Lake, Sask. Liksom fordomdags, då våra förfäder samlades till rådslag, kommo de från när och fjärran för att rådslå om gemensamma frågor.

Det är ganska svårt att säga huru många personer voro närvarande, men jag hörde att det gissades på omkring 900—1000. Nåväl, jag fäste för min del inte så stor vikt vid antalet, fast mera vid de allvarliga minerna som tydde på, att något skulle göras. Men så gällde det ju också frågan om en sak, som under årtionden dryftats, att samla ett folk som levat i förbistring. Samla det till försvar kring dess språk, litteratur och tusenårig kultur, ett fädernearv som varje rättänkande man och kvinna måste känna sig skyldig att vårda och försvara.

Alb. Hermanson.

Mötet öppnades på eftermiddagen av platskommitténs ordförande herr Gust. Person från Stockholm, Sask., med en gemensam sång "Du gamla du fria" samt ett musiknummer av herr Arthur Rosén, varpå ordföranden föredrog följande telegram från Svenska Canada-Tidningen som mottogs med livligt bifall:

"Deeply interested in the formation of Swedish National League in Canada Svenska Canada-Tidningen sends congratulations to the meeting and sincerely hopes that your deliberations may be fruitful in every respect for the benefit of the Swedish people in Canada. May peace and unity prevail."

DAHL"

Därpå följde ett utmärkt violinsolo av herr J. O Norrhagen, varefter pastor Ringenhjelm från Kelliher höll ett medryckande tal. Talet, som gavs extempora, kan jag ej återgiva, men jag vill dock säga, att talaren tillhör den sort, som man gärna önskar höra igen. Herr Hermanson från Winnipeg höll därpå ett kort anförande, på engelska språket, särskilt riktat till de unga, appmanande dem att taga vara på det språk och den kultur, som det gamla fäderneslandet givit oss i arv, ett arv, som kan giva ett gott stöd åt oss samt hjälpa oss att bli goda och nyttiga medborgare i vårt adoptivland, dock aldrig förglömmande att vi äro födda svenskar samt att vi äro canadiska medborgare på grund av vårt eget fria val.

C. H. Nilson.

Axel Carlson.

Red. J. A. Hägglund talade om nyttan och nödvändigheten av ett svenskt förbund och föreslog att ett

(Forts. å sid. 5).

Vete som motstår sädesrost har frambringats.

En upptäckt, som kommer att bliva av stor betydelse för västerns farmare.

Vid ett sammanträde av Winnipegs kommerskollegium förliden vecka tillkännagav d:r J. A. MacLean, president för Manitoba universitet, att en vetenskapsman anställd vid nämnda institution lyckats frambringa vete, som visat sig motstå sädesrost. Mr. Mac Lean var icke i tillfälle att vid nämnda möte giva detaljerade uppgifter angående denna viktiga upptäckt. Han påstod dock, att tvedersökningar och experiment i syfte att frambringa sådant vete, som det nämnda, ha pågått i cirka fem års tid, och att man nu lyckats på ett sätt, som lovar att de förluster, som hittills åsamkats farmaren genom sädesrostens härjningar, snart skola tillhöra det förflutna. Samtidigt upplyste d:r Mac Lean, att man inom kort skall vara i stånd att lämna fullständiga upplysningar angående den epokgörande upptäckten. Denna upptäckt torde säkerligen bliva av oanad betydelse för västra Canadas farmare, ty sädesrosten har nu en följd av år gjort skada å västerns veteskördar för miljontals dollars.

Tio nationer avbetala skulder till U. S. A.

Till Förenta staternas skattkammare har den 15 juni tio europeiska länder inbetalat inalles $77,783,127.06 utgörande avbetalningar å resp. länders krigsskulder till Förenta staterna.

Frankrike och Jugoslavien gjorde inga inbetalningar.

Belgien, Czecho-Slovakien, Estland, Finland, Ungern, Litauen, Polen och Rumänien betalade kontant. Andra länder betalade i obligationer.

De inbetalade beloppen voro följande:

England	$67,950,000.00
Italien	5,000,000.00
Belgien	2,094,160.70
Czecho-Slovakien	1,500,00.00
Estland	50,000.00
Finland	132,945.00
Ungern	29,442.98
Litauen	76,578.38
Polen	750,000.00
Rumänien	200,000.00
Summa	$77,783,127.06

"Uncle Sam" är en rik farbror.

Kaiserns egendom skall icke konfiskeras.

Tyskarnas referendum i frågan om konfiskering av kejsarens och andra f. d. furstliga personer egendom, som ägde rum på sönd. f. v. utföll till fördel för kejsarens vänner. Som nämnt krävdes omkring 20,000,000 röster för förslaget, i annat fall förföll det, oavsett huru många kastades mot detsamma. Det lyckades socialisterna att uppbringa endast omkring 15,000,000. Den motsatta sidan tog inget nämnvärt intresse i röstningen, vilket den ej heller behövde och hade endast bortåt en halv million röster.

Prins Cyril Orloff, som nyligen sårades i en duell med baron Klinger, avled till följd därav i Wien den 15 juni.

En flygmaskin tillhörande franska flottan, kolliderade förliden söndag med masten på den amerikanska torpedbåten Lamson, som låg förankrad i inloppet till Cherbourg. Maskinen störtade till däcket av torpedbåten och föraren dödades.

Ett nytt Zeppelinluftskepp, som kommer att bli dubbelt så stort som det amerikanska "Los Angeles", har påbörjats i Friedrichshaven. Det kommer att ha fem motorer med 420 hästkrafter vardera. Ett nytt slags bränsle kommer att användas i stället för bensin.

Den liberala regeringen i Ottawa har resignerat.

Efter tvenne tekniska nederlag har premiär King tillika med övriga ministrar resignerat.

Situationen oviss.

Som i föregående nummer omnämndes framlades förliden vecka tullundersökningskommitténs rapport, och man fruktade redan från första dagen av dens behandling att regeringen här skulle stöta på svårigheter. I den nämnda rapporten föreslogs en hel del förändringar med avseende å reorganisering av tullverkets personal samt arbetsmetoder. Nämnda rapports rekommendationer var också regeringen i favör av att helt och hållet antaga. De konservativa ledarne voro emellertid icke nöjda med

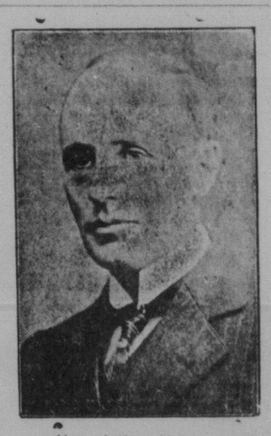

Hon. Arthur Meighen.

detta, utan påyrkade att regeringen skulle sencureras, som det sades för slapphänt administration av landets tullväsen och man begärde bl. a. att tullministern skulle resignera. Regeringen beslutade emellertid att alldenstund man icke kunde bevisa att någon av den nuvarande regeringens medlemmar på något sätt gjort sig skyldig till några oegentligheter, att ett sådant förfaringssätt icke var rättvist och sökte därför på allt sätt värja sig mot det konservativa anfallet. I den strid som därefter uppstod, visade det sig emellertid snart, att regeringen icke kunde räkna på alla progressiva medlemmars understöd. Så t. ex. framlades ett tilläggsförslag av arbetarekandidaten Woodsworth, vilket förslag gick ut på att regeringen icke skulle sencureras utan att man i stället skulle tillsätta en juridisk nämnd med auktoritet att fullföljs undersökningen. Detta förslag blev emellertid nedröstat på grund av att en del progressiva medlemmar röstade emot detsamma. Senare gjordes ett förslag att frågan skulle bordläggas tills vidare, men även detta nedröstades, och alldenstund regeringen med regeringspartiets medlemmar röstat i favör av dessa förslag, ansågs det att Kings administration lidit tvenne tekniska nederlag i underhuset.

På natten mot lördagen lyckades dock regeringen genomdriva ett förslag om adjournering tills på måndag. Under tiden beslutade sig premiär King att hos general-guvernören begära parlamentets upplösning. Generalguvernören nekade emellertid att tillmötesgå denna begäran och som en följd därav inlämnade premiär King med övriga ministrar sin resignation på måndag morgon och tillkännagav detta då underhuset sammanträdde samma eftermiddag.

Den politiska situationen i Ottawa är för närvarande mycket oviss. Vis-

(Forts. å sid. 5).

Ålands befolkning förblir svensk.

På tal om finska framstegspartiets svenskfientliga resolutioner vid senaste partimötet och partiets pressorgans jublande uttalanden angående dessa, konstaterar tidningen Åland, att som en röd tråd genom detta jubel går partiets föresats att ändra taktik beträffande svenskheten i Finland. Denna taktik, som hittills haft karaktären av försvar, kommer, förebådas det, hädanefter att gå ut på anfall mot svenskarna och deras privilegier. Tidningen Åland påpekar i sammanhang härmed, att också på annat håll finskhetsivrarnas mod vuxit och anför som belägg en biskop Kallas uppsats i tidskriften Kirkkoja Kansa. Hans högvordighet söker genom siffror glädja sina meningsfränder med, att finlandssvenskarna äro i utdöende. Då så är fallet, anser biskopen hetsen mot svenska språkgruppen onödig och att den tvärtom kan få till följd, att den naturliga utvecklingen fördröjes.

Ålandstidningen, som på goda skäl icke obetingat tror på tillförlitligheten av biskopens statistik, försäkrar, att hur det än förhåller sig med anförda siffrorna hans ärevärdighets kalkyler beträffande den svenska befolkningens utdöende slå fel, i synnerhet om han till denna befolkning också räknar ålänningarna. Trots alla fromma önskningar och hänsynslösa ansträngningar kommer Ålands befolkning i alla tider att förbli svensk, och tidningen hoppas detsamma beträffande svenskarna i Finland. Vi svenskar, förklarar den, kunna icke svika det vi näst Gud anse vara den heligaste: vår nationalitet och vårt modersmål. Den svenska befolkningen skall aldrig utdö, modet hos äktfinnarna må växa hur mycket som helst och deras anfallstaktik må bli än våldsammare än den hittills varit.

Kristus säges ha gjort en resa till Indien.

Professor Nicholas Roerich, konstnär och arkeolog, som är ledare för den amerikanska expeditionen, vilken utforskar de mindre kända delarna av Asien, har enligt telegram till Londontidningen "Daily Telegraph", framkommit med det uppseendeväckande meddelandet, att han funnit skriftliga bevis för att Kristus skulle ha företagit en resa till Indien.

Expeditionen påstås ha funnit några minst 1,500 år gamla handskrifter i Hemis kloster i Tibet, och i dem berättas, hur "Issa, den främsta av människors söner", i hemlighet lämnade sina föräldrar och tillsammans med några köpmän från Jerusalem styrde kosan till Indien för att fullkomna sig i Guds ord och lära känna den store Buddhas lagar. Issa vandrade genom Indien och predikade för de lägsta kasterna. Då han var 29 år gammal återvände han till Jerusalem. Det påstås vidare, att handskrifterna innehålla uppgiften, att Issa förhördes av Jerusalems härskare, vilken också namngives som Pilatus.

En nyupptäckt indianstam.

En engelsk upptäcktsresande, Mc Govern har i dagarna återvänt från en expedition i Amazonbäckenet i Sydamerika och hade naturligtvis mängt och mycket att berätta om sina upplevelser bland de främmande folkslagen.

Han hade bland annat påträffat en indianstam, som ännu aldrig kommit i kontakt med civilisationen, och det märkvärdigaste med dessa människor var den höga moral, under vilken de levde. Varje slag av förbrytelse var för dem något okänt, och som följd härav visste man naturligtvis icke heller vad straff var. McGovern hade vid sitt besök hos stammen icke ens sett ett litet barn få någon tillsägelse, än mindre aga.

Däremot är det mycket vanligt, att männen taga sina hustrur från en grannstam genom att helt enkelt stjäla dem — det är den enda förbrytelse, som man icke har några betänkligheter för hos det folket.

Åtskilliga kinesiska generaler ha utfärdat order om avrättning av varje soldat som ertappas med att röka opium.

Överste Nobiles världsomsegling.

Med anledning av överste Nobiles planer på att ånyo montera luftskeppet Norge för att flyga över Förenta staterna meddelar Norsk Luftseiladsforenings ordförande, d:r Thomesen, att detta icke låter sig göra. Luftskeppet måste nämligen genomgå en grundlig reparation vid en luftskeppsfabrik och kan sålunda icke uppmonteras i Teller. Norge kommer att säljas till den högstbjudande och förhandlingar pågå redan med en amerikan härom.

Med anledning av uppgiften att Nobile skulle hysa planer på en världsomsegling Rom—Tokio via nordpolen meddelas från Luftseiladsforeningen att underrättelser ingått från Italien att man ämnar konstruera ett luftskepp som skall bli betydligt större än Norge. Nobile har redan uppgjort ritningar till detsamma.

Världsdomstolen har uttalat den opinion, att Polens ockupation av salpeterverken i Övre Schlesien, till förfäng för tyska intressen är olaglig. Men vad hjälper nu detta?

Abd-el-Krims framtid.

Abd-el-Krim, som för närvarande vistas i Taza under bevakning, har för en fransk journalist beträffande Oudjakonferensen förklarat, att han vid densamma var redo att omedelbart sluta fred med Frankrike och utlämna de franska fångarna, medan han å andra sidan ingalunda var sinnad att utlämna de spanska fångarna eller underkasta sig de spanska villkoren. Hans ursprungliga avsikt hade varit att slåss med Spanien till sista blodsdroppen, men Parent och Gaud, som företrädde Steeg, hade övertalat honom att avstå från denna föresats och underkasta sig fransmännen.

Tillfrågad, om han visste, vilket öde han ginge till mötes, svarade Abd-el-Krim, att han endast begärt en sak, nämligen att icke bli utlämnad till spanjorerna. Han hade också enträget anhållit, att ingen av hans familj eller vänner skulle få lida för vad som försiggått i Riffområdet, emedan han ensam bure ansvaret därför.

Frågan om Abd-el-Krims framtid är av ganska ömtålig natur. Han har givit sig åt fransmännen i förlitande på deras ädelmod, och enligt vad som förljudes, lär också franska regeringen ha gjort vissa utfästelser i gengäld för underkastelsen. Samtidigt är han emellertid chef för en stam som har sitt tillhåll inom spanska zonen och är en rebell mot sultanen av Marocko. Spanske generalen Jareana, som från Madrid lett de spanska operationerna i Marocko, har avrest till Paris för att diskutera frågan med franska regeringen och undersöka, huruvida någon överenskommelse kan uppnås beträffande Abd-el-Krims internering. Jareana kommer också att bringa en annan fråga på tal, nämligen den angående de spanska fångarna. Kabylerna ha redan utlämnat 152 spanska fångar, men de spanska myndigheterna göra gällande att 198 ännu fattas.

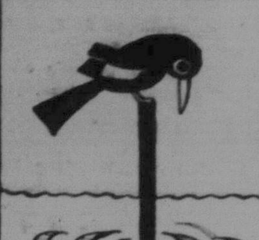

CONCORD
SARDINES
Norges Bästa
SARDINER

FRÅN TRAIL, B. C.

Enär tiden för min prenumeration småningom närmar sig sitt slut, så får jag lov att raska på med förnyandet av prenumerationen, förrän den s. k. kreditläsningen börjar. Har förresten aldrig försökt det och kommer heller aldrig, så länge som kassan förslår.

Får härmed ge ant mitt erkännande till S. C. T. och dess redaktion för det goda och nyttiga innehåll, som kommer oss till del, och mitt motto är: 'Svenska Canada Tidningen till varje svensk och svenskfinne med" ty jag råkade just vara en av sistnämnde, hemma från Korsholms socken, Vasa län.

Jag undrar om S. C. T. funnit sin väg över till Finland. Jag tror så, åtminstone, ty jag tänker, att ett stort antal finländare är läsare av denna tidning, även så att de kommit ihåg sina anhöriga med att sända Canadas största svenska tidning till dem.

En kär hälsning till hela Canada Tidningens läsekrets samt till min hustru och föräldrar hemma i Finland.

Innesluter i money order $5 för min egen samt hemma till Finland till mina föräldrar.

A. M.

NÅGRA ORD OM S. C. T.

Ärade redaktör.

Efter att hava följt med de olika inläggen i "Ordet fritt" avdelningen vill jag härmed giva efter för skrivklådan och skriva några rader till nämnda avdelning. Som jag förstår, så är nämnda avdelning avsedd för tidningens läsare, där de kunna yttra sig och diskutera olika frågor av intresse för dagen, och vad jag ämnar yttra mig om är S. C. T.

Det är med stort intresse jag följt utvecklingen av nämnda tidning, och det är en stor tillfredsställelse att konstatera, att tidningen vädrat stormen som den har de senaste åren, och för närvarande efter många strapatser och mästerlotsningar kan göra anspråk på en plats bland de bästa i Svensk-Amerika. Tidningens innehåll synes som när alla romaner blivit avningar, sedan den blivit 12-sidig, och jag har jämfört den med en 16-sidig svensk tidning från Chicago, som gör anspråk på att vara n:r 1, och mig synes so mnär alla romaner blivit avplockade. S. C. T. innehåller mera konstruktiv eller närande läsning.

I sammanhang vill jag vidröra något av vad jag tror är orsakerna till det uppnådda resultatet. Mig synes, att den nuvarande redaktionsledningen har en orubblig tro på svenskarnes understöd och en orubblig tro på framtiden och följaktligen är i besittning av en optimistisk anda. Att hans tro ej kommit på skam, torde bevisas av hur hans upprop till resterande prenumeranter hörsammades, och angående framtidsutsikterna så tror jag ej att förhoppningarne på framtiden äro det minsta överdrivna. Efter alla tecken att döma så kommer invandringen av skandinaver att ökas år från år, och om man tager i betraktande Canadas oerhörda möjligheter, samt att de blomstrande tiderna i U. S. äro i nedgående, samt det faktum, att Canada erbjuder så stora möjligheter för egna hemsökare, så skulle det ej vara förvånande, om den skandinaviska befolkningen i västra Canada vore dubbelt så stor om en 8—10 år.

Efter att tänka tillbaka några år på de olika redaktionsskiftena vid Tidningen, så är det en sak jag vill nämna. Vi minnas vad innehållet av Tidningen var, när Brown stod vid rodret, och det var nära att jag "dånade" efter att hava sett Browns "spvor," då jag öppnade tidningen och fick syn på ett vårdat språk och en religiös tendens. Om nu till ex. det skulle bliva redaktörsskifte under årens lopp och en person lik Brown skulle bliva en väldshärskare, så är det fara värt, att Edert arbete varit förgäves.

Därför är min tanke den, att tidningen måste hava en grundlag, som måste följas, vilket det är — röda eller vita redaktörer — och tidningens affärsföreståndare vara ansvarig till[illegible] och prenumeranter, ty det är ej många, som vilja se tidningen sådan den var för en 10 år sedan, och det är de som ej vilja läsa en tidning, som en präst haft något att göra med, men om en prenumerant är väl underrättad om tidningens tendens, när han prenumererar på tidningen, så skulle det ej vara rum för klagomål efteråt.

Tillönskande Tidningen fortsatt framgång,

Adolph Johnson.

Langenburg, Sask.

BREV FRÅN EN KOMMINISTERGÅRD I VÄXJÖ STIFT

Ja nu äntligen efter att ha varit på resande fot alltsedan mars månad har jag nått målet och är nu bosatt på en komministergård i sydvästra delen av Jönköpings län. Således hör den femåriga vistelsen i Canada till minnenas värld, där jag bland annat ihågkommer ett löfte som gavs en del vänner — att låta höra från mig. — Jag vill då först börja med resan till New York, då följande platser besöktes i förbifarten: Duluth, Minn., Chicago, Corning, N. Y., samt New Yorks stad. I dessa platser besöktes släkt och församlingar, där jag tjänstgjort. Man kunde icke annat än observera flertalet av dessa blivit smått förmögna och välmående. De åkte i sina fina intäppta automobiler och ägde dyrbara och eleganta hem. Klagade gjorde de ej heller, att de ej fingo nog betalt för sitt arbete. — Även sades mig om sådana, vilka ej brukade tillhöra församlingen och ej heller tillhörde min släkt, att de sedan krogen åkte bort, där de insatte sina väl förvärvade pengar, nu ha repat sig så de äga sina hem och bereda glädje för hela familjen i stället för att själv ha njutit av livet genom ett lastbart liv, som förorsakade sorg mest för husmodern, vilken saknade medel till att kläda och föda sig och sina barn.

Resan över haven var angenäm. Svenskarna kunna känna sig stolta över att äga en sådan båt som Gripsholm. Vädret var vackert hela tiden. Medpassagerarna på andra klass utgjordes förnämligast av sådana, som ville se det vackra landet i norr ännu en gång. Man kunde ej annat än märka de olika typerna av folk. Jag hörde tvenne unga flickor, som ej kunde eller förstodo ett enda ord av svenska, vilka varit i landet i —tre år, och då är det lätt förklarligt, att de behövde en svensk-amerikansk tolk, som kunde båda språken, ty engelskan hade de glömt att lära sig. — På resan från Göteborg till Charlottenberg utgjordes sällskapet av en del hemkomna, vilka skrattade allt de kunde, då de sågo en förbifarande svensk bonde med häst, liksom de ej hade sett även sådana i U. S. A. — De ville naturligtvis låta påskina, att de alla där inne åkte automobil.

I Charlottenberg gästade jag en tid hos svärfar, där min hustru ännu uppehåller sig. Men emedan ett brev väntade på mig där från biskopen i Växjö med önskan, att jag genast skulle dit ned och avlägga examen i kyrkolag samt predika i domkyrkan och tillträda platsen, så blev det ett våldigt läsande där, vilket förhindrade mig från att beskåda det sköna landet däruppe.

Här i Småland har jag rest omkring nästan överallt mellan gudstjänsterna, överallt är det förtjusande vackert med alla böjliga blomsterträd. Här, där jag nu är och kommer att få mitt hem, är hela huset intäppt av doftande blomsterträd. Det finnes ej mindre än fem olika slags lövsalar på min gård samt en massa med frukträd. Denna plats skulle passa för sådana som äro ute på sin bröllopsresa och då ha förmågan att bedöma det sköna i naturen. — Bonden känner sig belåten här hemma, ty han har fått mycket regn och solvärme. — De jag talt vid äro belåtna med det nutida förhållandet här i hemlandet.

Eftersom jag är präst, så är det väl på sin plats att säga något om det kyrkliga här hemma. — Fyra predikningar har jag hållit vid säregna tillfällen, sedan jag kom hem, vilka alla äro tydliga tecken till att de vilja höra Guds ords forkunnelse. Den första hölls i svärfaderns hem på pingstdagen, då man här hemma brukar gå till andra förnöjelseplatser än där Guds ord förkunnas. — Men likväl var hela hans stora hem fullsatt och det ej av nyfikenhet blott. De stannade efter och sjöngo sånger. — Den andra hölls i domkyrkan i Växjö kl. 9 trefaldighetssöndagen. Den skulle vara mest för de unga, ty en annan gudstjänst hölls kl. 11 f. m. Till min stora förvåning var den stora kyrkan fullsatt av åhörare med biskopen och lektorerna från elementarläroverket i spetsen, och sedan en stor del av den studerande ungdomen jämte annan stadsungdom. Detta var ju ett skönt erag, att de så tidigt kunde bege sig till kyrkan. Den tredje predikan eller rättare andaktsstunden hölls i går på lördagen den 5 juni, då Hallands folkskollärarekår sjöresande var här på utflykt och ville begagna de femton minuterna som båten stannade här för en kort andaktsstund i kyrkan. — Det var i sanning en vacker syn att se dessa inemot hundra barnuppfostrare böja knä i bänkarne och andäktsfullt lyssna till Herrens ord. — Det måste vara en viss trygghet för föräldrarna att sända sina barn till sådana lärare, som t. o. m. hade tid för en andaktsstund, då de voro på en "picnic."

Den fjärde gången var nu i dag, då jag uppträdde vid högmässan inför en till sista plats fylld kyrka, som har fått sin andliga vård och fostran av en 75-årig kyrkoherde, vilken tjänstgjort i denna församling sedan 1881 och dock, som det synes, är älskad av alla, oaktat hans stämma nu är svag och hans krafter utsinade. Det säges nog, att alla här stå de fast vid den fädernärvda tron, och de flesta gå också till kyrkan söndagligen. — Det är en krigsveteran, nämligen en överste, som tar stort intresse i det kyrkliga. Biskop Lindberg, där jag gästade vid middagsbordet några dagar, är en frans man med stor insikt i det kyrkliga läget och en älskare och vän till Augustanasynoden.

Sedan jag fått hemmet i något så när gott skick, kommer jag att skriva till en stor del forna församlingsmedlemmar i Percival och Stockholm, men till dess måste Ni förbida tiden.

Å komministergården i Smålands Burseryd.

Robert Kaiding.

PÅ SEMESTER

En semestertid i sommarhettan är väl en ting som är välbehövlig för lantmannen såväl som stadsbon, kanske allramest för den kära hälften, som har stått och stekt lever och lök åt oss en sådär bortåt 25 års tid. Jag hade lovat mor Kajsa, den äkta hälften, att vi skulle taga oss en tripp i sommar till sjöstranden. Då mente jag förstås vår lilla lyckosjö en tio mil härifrån, där vi först möttes på älgskogsstråt i unga dar. Men hon tycktes hava förstått det så, att vi skulle till Vancouver och svalka oss vid havsstranden och så på samma gång få se en del av storstadens grottekvarn, så jag sade helt enkelt amen till Kajsas predikan, och så togo vi vår klubbsäck med nattskjortor i och klämde iväg. För att i någon mån lindra utgifterna, så hade mor kokat ihop en välsmakande matsäck, bestående av några dussin hårdkokta ägg, kokta i saltvatten för att emotstå den fula sommarhettan, ett par väl preparerade oxtungor, litet tunnbröd samt dito limpor och pepparkakor. Vi måste ju i alla fall hyra rum i storstaden, och vi hade gott om tid att duka upp matsäck under vilotimmen. Ni skulle ha hört Kajsas förbarmande utrop, då hon såg alla de elektriska ljusen brinna, då vi på kvällen nådde fram till Vancouver. Det lyser ju nästan som på en julgran där hemma i Jämtland, eller är det lysflugor, sådana som finnas på prärien i sommartid? frågade hon. Jag sade henne, att det var de större städernas sed att hälsa lantmännen välkomna till staden genom att hänga ut ett par dussin lyktor eller fler, och så blev hon nöjd för den gången.

Som vanligt är i Vancouver, så var hela luften fylld med dimma och blött regn. Jag måste hava en paraply, sade frua, eller också drunknar jag, ty detta blir outhärdligt. Goda råd voro nu välkomna, ty under nattens mörker säljas ej paraplyer i storstäder. Jag fann därför på att omtala för Kajsa, att de begagna sig av konstbevattning i denna stad för att dränka de kinesiska opiumhålornas fördärvliga gas, som liksom ett tungt spöke lägger sig ut att fånga sina stackars offer.

I den sena kvällen uppsökte vi nu ett litet hotell och fingo oss ett rum för natten, men först så måste vi spisa matsäck. Ni skulle ha sett mors nattskjorta med insmorda ägg, upplösta limpor, sönderskakat tunnbröd, och så mina nya fina nattpantalonger med ett par oxtungor i. Fastklistrade som de voro liknade de mest ett par gamla stövlar just dragna ur dyn i ett lerblandat sumpland. Morgumman hade nu huvudvärk och måste gå i bädd genast. Jag för min del tänkte fula ord om fruntimmer och rullade ihop med Kajsa utan kvällsbön. Den andra dagen togo vi oss en promenad kring staden eller en liten del av staden. Man kan ej gå för långt i en sådan plats, sade Kajsa, ty vi kunna ej se vårt hyrda rum, och på samma gång så kunna vi bli rövade eller komma i en krog eller opiumhåla, ty av beggedarne finnes det gott om i Vancouver.

Vår semester räckte ej länge i storstaden, ty Kajsa tycker bäst om farmen med dess vackra frukträd, kor och kalvar, höns samt får äro hennes bästa vänner, där trivs hon bäst, och där lever hon tryggast och billigast. Jag är även glad att Kajsa och jag äro våra egna igen hemma i vår lilla stuga vid bergets fot där bäcken smyger sig fram och sjunger sin lilla sorlande sång, och där fågelns kvitter fyller luften med harmoni. Tagen mitt råd, I bröder av odalfolkets bord: Var hemma med truan och edra nattskjortor och löskokta ägg, och ni skall finna mera nöje än storstaden har att bjuda på. Vänligen

Ludde.

NORDENS NOMADER

Dagarne ha blivit längre, och den mörka polarnatten har måst ge vika överallt i det nordligaste Europa. Under snötäcket höres en sakta dur från älvar och bäckar, som samla krafter till den långa färden mot Bottenhavets famn, och vid lapparnes tält äro allaredan förberedelser gjorda till uppbrott, så snart solen blivit stark nog att bryta vinterns makt.

Nordens sista nomader äro solens barn som inga andra. Från Ishavet till den Bottniska viken, från Nordhavet til Vita havet längta de till solvårstid för att draga till fjälls till den fria naturen. Där är glädjen och livet för dem, som ingen kultur eller samfundsagitator kan få dem till att ombyta för städernas instängda mörker.

Artusenden ha spårlöst hädangått över detta primitiva och nöjsamma folk. Långt innan svear och daner trängde in i norden, långt innan deras förelöpare kelterna satte sin fot på den skandinaviska halvön, flackade lapparne runt som nu och bytte om boplats med sina renhjordar och skinntält och sin innerliga kärlek till naturen.

Men hur storslagen och underbar är icke denna natur, när midnattssolen lägger sitt bleka sken över land, skog och berg eller norrskenet kastar sina vålnadslika flammor ut över himmelen, när älvarna utösa sitt vatten över bråddjupen och bilda regnbågar av de skönaste färger i sommarens strålande solljus, eller när nattvinden susar hemlighetsfullt i de dunkla fuskogarne, medan björkens vita stam skimrar i månljuset. Då känner man den underbara dragningskraften i denna mystik.

Varifrån kommo dessa små tältbyggande mongoler? Ingen vet det. Från tidernas morgon ha de bebott denna terräng. Långsamt har civilisationen drivit dem till den yttersta norden. Men med seghet ha de fasthållit sina urgamla vanor. Kristendomen har endast delvis trängt in, och i århundraden ha de måst lida under religionsförföljelser. Ännu sitter misstron till de vita i blodet, och den främmande, som besöker dem, må taga sig i akt hur han uppträder, men förstår han att behandla dem och icke stöter dem med anledning av deras nedärvda vanor, äro de gästfria.

Det ligger en trolsk mystik över forntidens berättelser om lapparne. Under medeläldern voro de fruktade för sina trolldomskonster, och otaliga äro de sägner om deras övernaturliga krafter, som ännu hänga i hos den vita befolkningen vid lappgränsen.

Det troliga är, att lapparne, liksom andra naturfolk, i tidernas lopp lyckats upptäcka hemligheter från naturen, som de gjort sig nytta av.

Lappfolket går dock sin upplösning till mötes. Nordens nomadtrupper bliva mindre och mindre, icke därför att de dö ut, men de blandas med starkare folkraser, och de moderna upplysningstendenserna hålla på att splittra deras samfund. Här och där i lappmarken äro upprättade nomadskolor, där de unga lapparne uppläras i civilisationens elementära grundsatser, läsning, skrivning, samfundslära. Resultatet har allareden börjat visa sig. De äro otillfredsställda med sina nedärvda vanor och visa en stadigt växande tendens att flytta samman i större samfund.

Under min vistelse i Kvickjokk, som är den sista lappbyn mot fjällgränsen av Sulitelma, blev jag förvånad över de unga lappar, som kunde tala svenska, ty ingen landsmålsdialekt förekommer hos dem — där talas rent efter bokstaven.

Pelle.

En strid för livet.

Älven ligger spegelblank, belyst av kvällssolens sista strålar, som glimma och leka på det lugna vattnet, där timmerstockar flyta oupphörligt. På båda sidorna om älven synes de höga niporna, och ovanför desamma ligga de grönklädda byarna med sina röda och vita hus.

Runt omkring står skogen mörkgrön, tät och drömmande och bakom densamma resa sig bergen upp mot den ljusa aftonhimlen. Och så går solen ner bakom den blånande bergskedjan och västerskyn färgas i kvällsrött......

Dagen är till ända, men en nordisk sommarnatt inträder och sveper in allt i sitt ljusa och sagofyllda flor.

Timmerflottarna hade gjort kväll.... Deras tungsamma och riskfyllda arbete är nu slut för dagen; de ordna nu sina redskap för att sedan styra sin kosa mot hemmet, eller till någon koja i närheten, som de för tillfället tagit i anspråk.

— — — —

Torparen Jöns Olav, som han kallades i dagligt tal, har med sina söner Karl och Erik nyss gjort sig en flotte av några vrakade timmerstockar och på densamma tänka de bege sig utför älven för att fara hem till byn, som ligger längre ner. Så plockas all redskap ombord, en planka får tjänstgöra som roder på farkosten men inga åror eller något att ro med hade de, om så skulle påfordras, men detta bekymrade de sig föga om.

— Något kaffe skulle vi haft, innan vi ge oss i väg, men vi få väl koka det ombord, säger Jöns.

Erik skyndar genast att samla ved och är snart tillbaka med ett fång späntade stickor och tänder upp och snart flammar en liten brasa under kaffepannan.

Och så går flotten från land och färden börjar. På nipan, som de fara förbi, stå de båda Nygårdsdrängarna; de vifta och ropa:

— Ja, häls' 'n Erik Persa, du Jöns! De ombordvarande vifta tillbaka och Jöns svarar:

— Ja, ska' nog bju'n på kaffe ock! Han viftar med pannan.

"Erik Persa" var en gammal skomakare, som blivit trött på livet och hoppat i älven ovanför forsen.......

Det ryker efter den sakta bortgående flotten, så man kunde tro, att en ångslup gått vilse i dimman och råkat komma in på den annars så lugna älven. Resan går till en början utmärkt. De äro förtjusta, ty älven är här stor och vid och utsikten är storartad; flotten glider sakta förbi de lövbeklädda stränderna. Himlen kupar sig högvälvd och blå över den vackra dalgången. Allting är stilla — så underligt tyst, endast forsens monotona bullrande brus höres helt svagt på avstånd. — Men nu blir bilden en annan. Älven blir smalare och mera strid. Nu gäller det att hålla flotten i rätt kurs. Jöns står till rors; han tänker landa på den framskjutande udden, som synes längre ned. Men nu var det så, att timmerbommen, som går ut i älven från land stängde leden o. här måste de stanna. De hala flotten längs bommen för att komma in i spakvattnet på den andra sidan av densamma.

Karl får sköta rodret medan Jöns och Erik hugger fast var sin hake samt halar med jämna tag var annan gång. Vid bommens yttersta ända är strömdraget starkt, därför måste de vara försiktiga så att hakarna inte lossna, ty då blir det nog deras sista färd, det veta de allt för väl, ty forsen skonar ingen. Det sjuder och vattnet forsar runt omkring dem på flotten där de stå. De streta av alla krafter för att hålla flotten in till bommen.

Eriks hake lossnar — han lyfter den för att hugga fäst den på nytt, men — för sent, ty Jöns Olofs hake fick sig en törn av en timmerstock och — flotten följer med strömmen. Den dansar i glädje över friheten på de vitskummiga vågorna. Kaffet kokar — men ingen har nu tid att befatta sig med detta, ty nu gäller det en kamp för livet.

De arbeta av alla krafter för att få flotten ur det farliga strömdraget, men sugningen från forsen är för stark, och eftersom de inte ha något att ro med är detta ett fåfängt arbete.

För endast en liten stund sedan gled den bräckliga farkosten fram över den spegelblanka ytan, lika stolt som en fregatt. Men nu rusar den utför — utför allt mer och mer, och hastigheten ökas, än snurrar den runt, än höjes den, men sänkes åter lika snabbt, liksom för att skrämma de tre, för tillfället blivna sjömän, som befinna sig ombord. De närma sig forsen allt mer och mer, och älven blir bredare. Nu runda de udden och forsen blir synlig som en fräsande häxkittel där nedanför bron, som går över älven.

— — — —

Hemma på skogstorpet går mor utanför den lilla rödmålade stugan och väntar. Hon tittar då och då neråt den slingrande skogsstigen, som går ut i världen, om hon snart skall få se skymten av sin gubbe och sina söner, ty som det var bestämt, så skulle de ju varit hemma vid det här laget, men — mor får nog vänta ty nere på älven arbeta Jöns och pojkarna för sina fattiga liv......

— — — —

Den gamle gubben Lars på fiskkartorpet sitter just nu vid det stora fällbordet vid fönstret och äter sin kvällsvard, men stannar plötsligt i skedgången. Han ser utåt älven och lyssnar; hans gumma, som står vid spiseln och är i färd med att skrapa grötgrytan, låter handen vila samt lyssnar.

— Häcken är 'e? frågar hon.

— Den, som bara visste de, svarar Lars.

Båda titta spanande upp över älven. Att något är på färde det förstå de, ty båda tycks ha hört någon som ropat på hjälp, och och återigen ropar någon — hj-ä-l-p! Det ger eko mellan bergen och svarar bakom kullarna, långdraget och skärande — hj-ä-l-p. — samma hemska rop, som de hört för flera år sedan av en dräng som satt och sov i en båt och följde med strömmen mot forsen men vaknade först när all räddning var omöjlig.

Nu ser Lars något, som rundar udden därborta, där älven är som stridast.

— Åh, herre min dag, är 'e int' en flotte med folk på, utropar gumman, och i häpnad tappar hon grytan på fötterna.

— Jesteligen då, står ja' inte å slår mej fördärvad. Aj, ojoj! Elände på elände, kvider hon och linkar så fram till fönstret igen.

— Se, ropar Lars, hur de vifta och fäkta me' armarna!

— Nu ropa de igen — ekot svarar bakom kullarna och bergen — och återigen ropa de. Lars reser sej från bordet, tar på sig mössan för att gå ut.

— Du tänker väl aldrig ge däj iväg ut på ån? undrar gumman.

— Jo visst.

— Men du har ju ingenting annat än den halvruttna ekan.

— De' kan inte hjälpas — man kan väl inte ge säj te' stå här häller, när folk håll' på förgås.

Han går ut ur stugan, medan gumman vrider sina händer och talar i gråten.

När han kommer ned till stranden lösgör han sin lilla eka, och så bär det av för att genskjuta de nödställda. Han anstränger sig av alla krafter för att nå dem, men det ser ut, som om draget från forsen skall vinna de ombordvarande på flotten, ty hastigheten, varmed den framdrives, är stor och de befinna sig icke mer än omkring två hundra meter från forsen. Lars är säker att ro, gammal och erfaren, och att han skall rädda dessa det har han satt sig i sinnet.

Han hör forsens mullrande baston hur den ryter vildsint; han känner kylan av det fina duggregn, som faller det är forsskummet som faller som regn.

Han ser icke eller tänker ej på den fara, vilken han utsätter sig för, han ser endast flotten framför sig — nu kommer den närmare, ty den följer med strömfårans svängning mot land — så går några sekunder och så — når han flotten........

— Nog har du varit en våghals i dina dagar, Jöns, men om ett sådant vägstycke har jag aldrig kunnat tro dig. Det är ju att gäckas med vår Herre! ropar Lars när ekan tar törn mot flotten.

Jöns svarar ingenting — han tänker på vad han nyss sade till Nygårdsdrängarna, innan han for från land — och så ser han hankfullt på ekan; han tycker den är kanske liten för så många. Lars, som ser hans tankfulla blickar, förstår genast vad han tänker på.

— Ja ekan är liten, säger han, den brukar i allmänhet bära högst två personer, men nu äro vi fyra.

— Pojkarna ska' kliva i först säger Jöns — jag är gammal — jag kan ......stanna kvar......

Forsen ryter, de höra icke vad Jöns säger.

— Vi tänker inte sitta här och se på, att någon av oss skall falla utför fallet utan kliv i nu, annars tar forsen oss alla.

Jöns kliver i men varligt och vigt, ty en vrickning av ekan skulle ha kostat dem alla livet. Innan ekan hunnit stranden synes den övergivna flotten högt på forskammen samt sänkes därefter och försvinner. De sågo på varandra men sade ingenting — tystnaden talade sitt eget språk.

När ekan blivit uppdragen och fastgjord, tackade de sin räddare. Med sviktande knän anträdde de hemvägen mot torpet, där mor gick och väntade. Lars såg efter de bortgående, även han styrde sina steg mot hemmet och sin avbrutna måltid.

Johan Petterson

Hudson's Bay Company.
INCORPORATED 2nd MAY 1670.
TRE MILLIONER ACRES
I
MANITOBA, SASKATCHEWAN OCH ALBERTA
JORDBRUKSLAND TILL SALU
LAND FÖR BETESMARKER UTARRENDERAS
SKOGS- OCH HÖLICENSER UTFÄRDAS
PÅ GODA VILLKOR.
I och för närmare upplysning och inspektioner hänvänd Eder till
HUDSON'S BAY COMPANY, Land Department, Winnipeg or Edmonton

NÄSTAN TIO MILLIONER DOLLARS
kommer i år att utbetalas av detta bolag till farmare i Saskatchewan för mejeriprodukter.
Skall Ni erhålla något av pengarna?
Detta bolag tillverkar cirka 35% av den totala smörproduktionen i Saskatchewan, — tillfredsställande resultat för gräddleverantörerna har gjort detta möjligt, och vi önska tillverka ännu mera.
Vi äro i behov av Eder grädde och äro villiga att alltid betala högsta pris för densamma.
För tillfredsställelse, och för att spara utgifter, bör grädden sändas till närmaste filial av
Caulder's CREAMERIES LTD.
FILIALER I: Assiniboia, Broadview, Bruno, Bulyea, Carlyle, Empress, Carnduff, Gravelbourg, Humboldt, Maple Creek, Moose Jaw, Outlook, Regina, Saskatoon, Shaunavon, Swift Current, Watson, Weyburn, Wilkie, Wolseley.
(Förut känt under namnet Saskatchewan Creamery and Ice Cream Company, Limited.)

GRUNDLIG OCH SAMVETSGRANN
MASSAGE
givas för alla reumatiska Muskelsjukdomar, såsom Nackreumatism, Lumbago, Bröst- och Magsmärtor, (smärtor vid andning, icke lungsjukdom) Sciatica, Smärtor i fötterna, Plattfothet; Massage av abdominal musklerna vid förstoppning. För muskelsjukdomar och smärtor efter olyckshändelser, stötar och slag, benbrott, vrickningar. Massage är bra efter slag, vid icke kompenserat hjärtfel, (uppsvullna fötter, händer) Clorose, arterio-sclerose, fettsjukdomar m. m.
ARNE BRATTEN
Utexaminerad vid Dr. Kjellberg's Institut, Stockholm, Sverige.
Telefon N7502 45 Lydia St.
WINNIPEG.

PROGRAM

för predikantkonferensens inom Skand. missionsförbundets i Canada årsmöte i Smoland, Man., den 6—8 juli 1926.

TISDAGEN den 6.

Kl. 8 e. m. Välkomsthälsning av församlingens pastor, D. N. Ericson. Konferenspredikan av O. B. Strendin.

ONSDAGEN DEN 7.

Första sessionen:

9—9:30. Andaktsstund. 2. Tim. 1. Carl Lindoff.

9:30—12. Konferensens affärsförhandlingar.

Andra sessionen:

2—2:30. Andaktsstund. 2 Tim. 2. D. N. Ericson.

2:30—3:15. Föreläsning över ämnet "Gud" av Carl Lindoff.

3: 15—4. Föreläsning: "Styrk honom" av Oscar Johnson.

4—5. Samtal: "Vilka äro de väsentligaste förutsättningarna för en predikants framgång?" Inledes av G. A. Quarnström. Avslutning med bönemöte.

8 e. m. Predikan av Ernest Anderson och A. G. Olson.

TORSDAGEN DEN 8.

Tredje sessionen kl. 9 f. m.:

9—9:30. Andaktsstund. 2 Tim. 3. Oscar Johnson.

9:30—10:15. Föreläsning: "Den kristna församlingens största behov" av C. J. Larson.

10:15—11. Samtal: "Duga våra ärvda missionsprinciper nu, och förvalta vi dem rätt?" Inledes av Oscar Johnson.

11—12. Diskussion över frågan: "Böra vi såsom missionsvänner i våra ungdomsföreningar intaga personer, vilka icke vare sig i ord eller vandel visa, att de höra Gud till?" Inledes av A. G. Olson.

Fjärde sessionen kl. 2 e. m.

2—2:30. Andaktsstund. 2 Tim. 4. G. A Sandén.

2:30—3:15. Föredrag av Enoch Gillström över ämnet: "Det religiösa läget i Sverige i närvarande tid."

3:15—4. Föreläsning av D. N. Ericson.

4—5. Avslutning med vittnesbörd och bönemöte.

C. J. Engvall
G. A. Quarnström
Programkom.

FÖRSLAG TILL PROGRAM

för Skand. missionsförbundets i Canada årsmöte i Smoland den 8—11 juli 1926.

TORSDAGEN DEN 8.

Kl. 8 e. m. Välkomsthälsning av församlingens pastor, D. N. Ericson. Missionspredikan av C. J. Engvall. Avslutning av M. P. Swan.

FREDAGEN DEN 9.

Kl. 9:30 f. m.:

1. Konferensens öppnande med hälsningstal av ordföranden, pastor G. A. Quarnström.
2. Granskning av delegatbetygen.
3. Mottagning av hälsningar till mötet.
4. Tillsättande av olika kommittéer.
5. Rapporter från ordföranden, kassören och missionsplatserna m. fl.

Middagsrast. Andra sessionen kl. 2 e. m.

6. Val av tjänstemän.
7. Fortsättning av årsmötets förhandlingar.

Kl. 8 e. m. Predikan av A. P. Johnson och Carl Lindoff.

LÖRDAGEN DEN 10.

Kl. 9:30 f. m. Fortsättning och avslutning av årsmötets förhandlingar.

Lördagseftermiddagen ägnas åt söndagsskol- och ungdomsverksamheten å vårt fält. I samband härmed vilja vi på det hjärtligaste uppmana och inbjuda varje ungdomsförening å vårt fält, som arbetar i harmoni med Förbundets verksamhet, att sända ombud till årsmötet för att deltaga uti ungdomsfrågans lösning.

Kl. 8 e. m. Föredrag av Oscar Johnson över ämnet: "Helgonens lott i evigheten enligt bibelns lära."

SÖNDAGEN DEN 11.

Kl. 10 f. m. Tal till söndagsskolan av G. A. Sandén. Predikan av G. A. Quarnström.

Kl. 2 e. m. Missionsföredrag av missionär Enoch Gillström.

Kl. 7 e. m. Predikan av C. J. Larson, samt avslutning med vittnesbörd o. bönemöte.

Vi vilja på det hjärtligaste uppmana och ingjuda alla, som kunna begagna sig av tillfället att närvara vid denna stora högtid i det idylliska och gästvänliga Smoland. Underrätta i god tid församlingens pastor, D. N. Ericson, Minnedosa, Man., som ordnar med logi för mötesbesökarna.

Varje till Förbundet ansluten församling representeras genom två ombud. Andra församlingar eller grupper, vilka icke äro formligen anslutna, men som bidraga till Förbundets verksamhet, äga rätt att sända ett ombud.

Låt oss framför allt komma enigt, bedjande och med ett offervilligt sinne till högtiden, tackande Gud för det år som gått samt målmedvetet och i förtröstan på Herren gå ett nytt verksamhetsår till mötes. Välkomna därför till årsmötet i Smoland, Man., den 8—11 juli 1926.

G. A. Quarnström, ordf.
C. C. Engvall, sekr.

En världsvid radio planerar England att upprätta. I planen ingår åtta utsändnings- och åtta mottagningsstationer till en kostnad av tre miljoner dollar.

Till följd av en sammansvärjning att döda presidenten Mustapha Kemal Pasha under hans besök i Smyrna nyligen fängslades den 19 juni fyrtio personer i Konstantinopel.

Tjugotvå militärer dödades nyligen vid en explosion av ett krut- och ammunitionsupplag i San Paolo i Brasilien. Bland dem voro 2 officerare.

PROVINCIAL LIBRARY MANITOBA

En kort beskrivning av stationssamhället Marchwell, Sask.

En del biografier över den skandinaviska befolkningen på platsen samt närliggande distrikt.

SPECIELLT FÖR S. C. T. AV ADOLF JOHNSON.

(Forts. fr. föreg. nr.)

Lars Smith är född i Vasa socken, Värmland, 1861, men reste vid 17 års ålder till Hälsingland och arbetade vid järnvägen i 5 år. Emigrerade till Amerika 1882 och kom först till Grand Rapids, Mich., och stannade där en tid, men reste sedan till Deere Lake, Mich., där han arbetade på sågverk i omkring ett års tid. Mr. Smith hade sina tankar på vilda västern och efter att hava arbetat vid Deere Lake samt vidare vid Chippewa Falls styrde han sin kosa till St. Paul, Minn., omkring 1885 samt fortsatte sin resa västerut efter några veckors uppehåll i St. Paul och kom till Millbank, S. D., där han slog an på farmarbete och höll på med farmarbete om somrarne och i skogen om vintern i omkring 4 år. Efter denna tid beslöt han att försöka farma på egen hand samt arrenderade en farm i Brown county men lämnade den platsen om något år samt köpte land i Day county, S. D., vilket land han sedan sålde samt tog homestead vid Sisseton, Roberts county, S. D. Efter att hava bott på sitt homestead i 10 år flyttade han till Effington, S. D., och farmade där i 3 år, och 1912 finna vi honom på canadisk botten vid Melville, Sask., där han stannade i omkring 1 år. Därifrån reste mr Smith till Marchwell och köpte 160 acres land av Peter Nelson och ankom 1913 med sin familj till distriktet och farmade här till 1925, då han sålde sin farm och köpte ett hem i byn, där han fortfarande bor. Mr Smith är gift sedan 1891 med Emma Peterson från Webster, S. D., och familjen har 6 söner och 4 döttrar, och de äro alla utom 2 uppvuxna och ute i världen på egen hand. Två döttrar äro evangelister för fria metodistsamfundet. En dotter är gift med Knox Patterson, Marchwell, och den yngsta är hemma. Av sönerna äro några i U. S. A. och några här i Canada.

• • •

Otto Nelson är född i Grape Creek, Ill., 1887 och är son till Peter Nelson och kom tillsamman med sina föräldrar hit till Marchwell 1906. Han köpte samma år 160 acres land en halv mil från staden samt byggde där sitt hem och har under tiden köpt ytterligare 320 acres, och hans land gränsar intill staden på tre sidor. Mr Nelson har haft många förtroendeuppdrag i samhället. Bland annat var han councillor för sin valkrets från 1913 till 1921, då han avsade sig befattningen men blev uppsatt som kandidat 1925 och blev invald med stor majoritet. Vidare har han varit skoltrustee en längre tid samt sekreterare för olika föreningar o. företag. Mr Nelson var gruvarbetare, innan han kom till Canada och började i kolgruvorna vid omkring 15 års ålder, så han är liksom uppväxt under jorden, och hans omdöme om Canada var, att Canada är all right, men han tyckte bättre om Illinois. Han är gift sedan 1912 med Eugenia Mickelson från Sundsvall, Sverige, och makarne ha en dotter.

Andy Nelson, född i Skåne, kom med sina föräldrar till Grape Creek, Ill. Han är son till Peter Nelson samt broder till Otto Nelson. Han började arbeta i kolgruvorna i närheten av sin hemstad och fortsatte med det till 1913, då han kom till Marchwell och köpte 160 acres land och bosatte sig där. Något år efteråt köpte han ytterligare 160, och hans hem är beläget omkring en och en halv mil från staden. Sedan sin ankomst hit har han varit tillbaka till kolgruvorna tre olika vintrar och lämnar skötandet av farmen åt familjen. Han är gift sedan 1903 med Minnie Hible, född i England, och makarne ha 2 söner och en dotter.

Marchwell musikkår.

Bärplockning å L. Smiths farm.

Elias Nilson är född i Anundsjö socken i Ångermanland 1882. Hans första sysselsättning var att hjälpa fadern med timmerhuggning och timmerflottning, och han höll på med nämnda arbete, tills han var 20 år, då han tog värvning vid Västermanlands infanteriregemente, där han tjänstgjorde i 3 år, under vilken tid han genomgick underofficersskolan. Efter slutad militärtjenst reste han 1906 upp till riksgränsen och arbetade på järnvägen tills på våren 1910, då han emigrerade till Canada, och vid midsommartiden finna vi honom vid Harrowby, Manitoba, där han fick anställning hos farmare. Efter att ha arbetat för farmare i 3 år slog han sig på farmning för egen räkning 1914 och köpte 160 acres en halv mil från Marchwell samt arrenderar Peter Nelsons farm. På tillfrågan hur han finner Canada jämfört med Sverige så kände han sig övertygad om att han ej varit i bättre omständigheter, om han varit i Sverige. Mr Nelson är en aktiv medlem av den svenska lutherska församlingen i Marchwell samt har varit församlingens sekreterare de senaste 4 åren. Mr Nelson är gift sedan 1910 med Martha Ahnlund från samma socken som han själv, och makarne ha 4 söner och 2 döttrar i åldern 15 till 4 år.

• • •

Georg Alexius Johnson är född i Herrestads församling, Bohuslän, 1895. Han kom till Langenburg, Sask., 1912, där han arbetade för en farbror de första 2 åren samt arbetade för farmare i distriktet till 1920, då han köpte 160 acres av William Farb, en och en halv mil från staden, och har sedan dess farmat för egen räkning, och hans skördar vittna om att han var utlärd i yrket, när han började. Han arrenderade ytterligare 160 i fjor och farmar nu en halv sektion.

• • •

Charlie Okeson är född i Kyrkhult församling i Blekinge 1874, och hans sysselsättning under uppväxttiden var farmarbete. Han emigrerade till Amerika 1893 och kom först till Ortonville, Minn., och arbetade i distrikten Ortonville, Clinton och Chicafo, Minn., i omkring 11 år, då han reste till Canada och tog homestead 3 mil från Marchwell 1905. Om sina erfarenheter som nybyggare i Canada nämnde han, att han hade 2 dollar i kontanter, när han landade här, och att han måtte låna $100 att frakta sina fyra hästar och en del redskap från U. S. A. Han måtte ytterligare låna pengar mot inteckning i sina hästar för att få utsäde m. m. Emellertid så levde han över de hårda strapatserna och köpte ytterligare 160 acres något år efteråt, och han kan nu se världen i vitögat och säga, att han ej är skyldig den något. Mr Okeson praktiserar huvudsakligen boskapsskötsel och specialiserar i uppfödandet av fullblodiga Ayrshire kreatur samt fåravel. Bland annat hade han försökt med majsodling och har stark tro på möjligheterna här för majs samt borgar för sin tro på majs med att köpa en modern tvåradig majskultivator. Mr Okeson är en man som tager aktiv del i frågor, som beröra den jordbrukande klassen, och han bekläder posten som vicepresident för Marchwell Lodge of Farmers Union samt är en av dess mest aktiva medlemmar.

Ett Underbart Nytt Medel för Hjärtat och Magen.

Läkarne äro förvånade över hur fort och väl detta medel verkar i dylika fall.

Många tusen taga detta medel varje månad och finna underbar lindring. Om ni har oregelbunden hjärtverksamhet, andtäppa, indigestion, förstoppning, känner er uppblåst, har svaga nerver, dålig sömn och ständigt känner er trött, är ni skyldig er själv att göra ett försök med detta nya medel Nuga-Tone. Det skall bli en stor överraskning för er huru det kommer att återställa eder. Nuga-Tone skapar starka nerver och ökar på ett underbart sätt motståndskraften, ger god matsmältning, god sömn och regelbunden avföring, skänker lugn, stärkande sömn, stor livskraft, ambition och hurtighet. Om ni inte mår riktigt bra, försök det. Det kostar er ingenting, om ni icke gagnas därav. Det är behagligt att ta in, och ni kommer att känna er bättre med samma. Tag det just några dagar, och om ni inte mår bättre eller ser bättre ut; tag återstoden av paketet tillbaka till apoteket och edra pengar komma att återbetalas. Tillverkarne av Nuga-Tone veta så väl hvad gagn det kommer att göra eder att de anhålla att alla apotekare garantera detsamma och återbetala edra pengar, skall ni icke blir belåten. Rekommenderas, garanteras och säljes av alla apotekare eller sändes direkt per post fraktfritt från National Laboratory 1034 S. Wabash Ave., Chicago, Ill., vid mottagandet av $1.00.

ROYAL YEAST CAKES

BAKAR UNDERBART HEMBAKAT BRÖD.

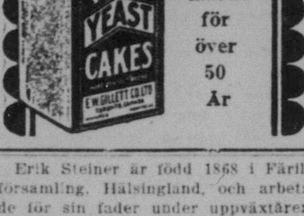

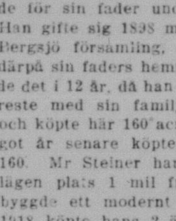

Högsta Kvalitemärke för över 50 År

Erik Steiner är född 1868 i Färila församling, Hälsingland, och arbetade för sin fader under uppväxtåren. Han gifte sig 1898 med Sara Landin, Bergsjö församling, och köpte strax därpå sin faders hemman samt brukade det i 12 år, då han sålde landet och reste med sin familj till Marchwell och köpte här 160 acres 1910, och något år senare köpte han ytterligare 160. Mr Steiner har en centralt belägen plats 1 mil från staden och byggde ett modernt hem 1918. År 1918 köpte hans 2 äldsta söner ytterligare 320 acres land samt något år senare tröskmaskin. Mr Steiner är en man, som är väl hemmastadd i nutidens brännade frågor samt tager aktiv del i kooperativa företag i samhället. Han är en aktiv medlem av svenska lutherska församlingen på platsen samt en av de ledande personligheterna. Mr och mrs Steiner ha 3 söner och en dotter. Dottern är gift sedan 1924 med John Flattekval, Ardill, Sask. Det torde vara av intresse att nämna, att mr Flattekval varit redaktör för den norska tidningen Norden i Outlook, Sask., samt var uppsatt som kandidat för det progressiva partiet emot premiär Dunning i dennes valkrets förlidet val.

• • •

Peter Johan Lundgren är född i Falun 1814, och vid 12 års ålder blev han föräldralös samt måste ut och förtjäna sitt uppehälle. Han fick anställning som trumslagare vid Dala infanteriregemente, under vilken tid han även tjänstgjorde som betjänt o. kusk åt en kapten Engelblom. Vid något mognare år ägnade han sig åt rallarlivet, och det är sällan man träffar någon, som sett mer av Sverige än mr. Lundgren, och han följde utvecklingen av järnvägsnätet i mellersta och nordligare Sverige. Han började vid Bergslagens järnväg omkring 1875, och hans huvudsakliga yrke var tunnelsprängning. När Bergslagsbanan var färdig, reste han till Norge och arbetade där i 3 år som stenhuggare, men år 1882 var han åter tillbaka i Falun och arbetade där en tid vid ett sågverk, men när Gävle—Ockelbo banan började, reste han dit och arbetade där till 1886. Nästa plats var Ljusdal—Hudiksvall järnväg, när han arbetade i 3 år. Efter branden i Sundsvall 1888 reste han dit och arbetade med stenhuggeri under uppbyggandet av staden och var där i 3 år. Därifrån reste han till Härnösand—Sollefteåbanan, varest han arbetade i 1 år, och detta var slutet på rallarlivet i Sverige, ty han blev där gripen av amerikafebern och vid midsommartiden 1892 finna vi honom i ~~Morris, Minn.~~ och hans första arbete där var i en "steel gang," där han kvarstod till hösten, och när vintern kom, drog han till skogen, där han stannade över vintern. När våren kom, ägnade han sig åt stenhuggeri och arbetade i nämnda yrke med korta mellanrum på följande platser: Sandstone, Minn., Minneapolis, West Superior och Morris, Minn., och reste till Canada 1903 och tog homestead omkring 5 mil från Marchwell, där han ännu bor. Under sin vistelse här har mr Lundgren varit flitigt anlitad bland nybyggare som murare. Mr. Lundgren är gift sedan 1885 med Sofia Berglund från Vika församling, Dalarna, och makarne ha 3 söner och en dotter. En av sönerna har anställning som bromsare för C. P. R. vid Yorkton, Sask.

• • •

Halfor Hande är född vid Norway Lake, Minn., av norska föräldrar. Han var hemma och arbetade för sin fader till omkring 20, då han började längta efter äventyr och större andrum än hemmet hade att bjuda på och reste 1890 till Arizona, där han fick anställning vid en boskapsranch och arbetade där omkring 3 år samt höll sedan på med olika göromål till 1901, då han reste med en granne från sin hemtrakt upp till Canada och tog upp homestead omkring 1½ mil från Marchwell och bosatte sig på sitt homestead, där han uppfylde de föreskrivna homesteadsreglerna samt arbetade vid olika arbeten i Langenburg, Sask. År 1912 sålde han sitt homestead vid Marchwell och köpte 320 acres 6 mil söder om staden, där han bodde till 1915, då han arrenderade ut sin farm och flyttade med sin familj till Washington State, U. S. A. Men ordspråket besannade sig, „att man går bort, för att finna ut, hur det står till hemma," och nästa år finna vi honom tillbaka igen vid Marchwell med den övertygelsen att möjligheterna till oberoende voro till finnandes på närmare håll. Efter att ha vistats en tid vid Marchwell efter sin återkomst från U. S. A. sålde han sin farm samt köpte en halv sektion en halv mil från Marchwell, där han fortfarande bor. Mr Hande har stora förhoppningar om sitt distrikt samt Canada i allmänhet. Sedan sin återkomst från Washington har mr Hande experimenterat både med frukt- och majsodling samt är övertygad om att det är stor framtid här för dylik odling. Mr Hande har genomlevat många strapatser i förening med homestead- och pionärlivet här, och som ett utstående minne nämner han om en av de svåraste snöstormar, som han kan minnas, den 12 september 1903, då nybyggarne just begynt att skära sin säd, men om några timmar voro bindarne nersnöade och inpackade i snödrivor. Under sin vistelse här har mr Hande haft olika förtroendeuppdrag i samhället. Bl. a. har han varit councillor för sin valkrets i 9 år samt skoltrustee i fjorton år. Dessförutom är han en framstående man inom tröskarebranchen och har tillsammans med sina söner eget tröskverk. Han är gift sedan 1906 med Elisabeth Popp av McNutt, Sask., och makarne ha 4 söner.

• • •

Mrs Ernest Fullerton är född i Madelia, Minn., och var f. d. Clara Lundgren samt är dotter till K. J. Lundgren. Hon kom med sina föräldrar till Canada 1905. Efter något års vistelse här fortsatte hon sina studier, som hon måste lämna i Minnesota, samt hade anställning som skollärarinna i distriktet i 3 års tid, varefter hon måste ägna sin tid åt att hjälpa sin moder i hemmet. Mrs Fullerton är en aktiv medlem av den svenska lutherska församlingen och är ganska populär. Allt sedan den lutherska församlingen bildades, har hon varit en av de ledande personligheterna samt varit president för Luther League och superintendent för söndagsskolan samt församlingens organist, sedan kyrkan byggdes, vilken syssla hon skött utan någon fast ställd lön med en punktlighet, som endast kan åstadkommas genom verkligt intresse för sitt kall. Hon förenades i äktenskap med Ernest Fullerton av Swan River, Man., den 10 november 1925. Vigseln förrättades i den lutherska kyrkan i Marchwell. Makarne äro bosatta invid stadsgränsen samt farma 320 acres en halv mil från Marchwell.

• • •

Gust Lundgren är född i Madelia, Minn., 1884 och är son till K. J. Lundgren. Han kom till Canada 1906 och arbetade för sin fader, tills han var 26 år, då han gifte sig samt köpte 220 acres och bosatte sig på sin farm till 1913, då han sålde sin farm här och tog anställning i Cartwright, Man., som farm manager för 3 år. Emellertid, efter att ha sett mera av Canada vid denna tiden kom han till den slutsatsen, att framtidsmöjligheterna vid Marchwell voro så goda som någonstans och en smula bättre, och 1916 finna vi honom tillbaka i distriktet, där han arrenderar land i 2 år men köpte sedan 640 acres, där hörnet av hans sektion gränsar intill stadsgränsen, och har farmat här allt sedan. Mr Lundgren specialiserar i uppfödandet av fullblodiga korthornade kreatur och har en flock på omkring 25 stycken, vilka i storlek och utseende äro framstående. Han specialiserar också i fullblodiga Rhode Island Red och Wyandotte höns. Han har egen tröskmaskin och tröskar för sina grannar nog för byteshjälp. Mr Lundgren har tjänstgjort som konstapel för Marchwell, vilken syssla han fortfarande har. Han är gift sedan 1909 med Ellen Olson från Norway Lake, Minn., och makarne ha 2 döttrar och 2 söner.

• • •

Oskar Jensen är född 1906 i Venslev, Sjælland, Danmark, och kom till Canada 1924. Reste från Winnipeg till Saskatoon och hade anställning på järnvägen en tid men kom med sin broder till Marchwell och har arbetat för mr Gust Lundgren allt sedan. Han förtäljer om sina första månaders erfarenhet här i Canada som hopplösa men ser ut att hava helt andra idéer om Canada vid det här laget.

• • •

Aron Olson är född 1867 i Östervallskog, församling, Värmland, och under uppväxttiden sysselsatte han sig med olika arbeten till vid 20 års ålder, då han emigrerade till Amerika och kom till Appleton, Minn. där han arbetade till 1893, då han reste till Michigan och arbetade i skogarna i ett och ett halvt år. Sedan han lämnat Michigan, kom han till Minneapolis, Minn., där han hade anställning som spårvagnskonduktör i 2 år. Vid denna tid såg han ett gott tillfälle att bli handlare och köpte halv andel i en speceri- och diversehandel, som han höll på med i ett år, varefter han sålde sin andel i affären och flyttade till Long Lake, Minn., där han öppnade specerihandel och restaurantrörelse och höll på med det i två år. Emellertid när ryktet om den sista bästa västern nådde honom, blev längtan efter land honom för stark, och i februari 1903 sålde han sin affär och ankom till Harrowby, Man., på våren samma år, där han tog homestead samt bosatte sig på detsamma och stannade där i 5 år. Efter att ha brukat sitt homestead i 5 år, sålde han detta samt flyttade till Marchwell och arbetade för farmare ett år samt tog sedan anställning som förman på en farm, vars ägare hade affär i Langenburg, Sask. År 1911 flyttade han till Harrowby, Man., och hade agenturen för John Deere, Cockshutt, Tud. Anderson och Massey Harris Co. och höll på med den befattningen til 1920 då han köpte 160 acres land 1½ mil från staden, där han fortfarande bor. Mr Olson är en av de få lyckliga, som ej behöva bekymra sig över hårda tider, och han hade arbetat i fyra olika stater i U. S. A. men funnit, att Canada givit honom den bästa lönen för hans möda och arbete. Förliden sommar företog han en lustresa i automobil till Minneapolis samt gjorde en avstickare till N. D. på hemvägen. Han är gift sedan 1900 med Selma Anderson, vilken är född i Göteborg, och makarne hava 3 söner.

• • •

Theodor Söderström är född i Tjärstads församling, Östergötland, 1880 och arbetade vid jordbruk, tills han lämnade Sverige 1902 och kom till Gladstone, Mich., där han arbetade, tills han reste till Canada. Under sin vistelse i U. S. A. arbetade han vid järnverk till att börja med och sedan i skogen och vid sågverk samt arbetade någon tid på farm. Han reste till Canada 1905 och tog homestead, där han bosatte sig och började farma tillsammans med sin broder Charlie, och de arrenderade 320 acres uttill hans eget. Mr. Söderström reste årens lopp kommo ytterligare 2 bröder och 2 systrar över från Sverige, vilka de första åren arbetade för de äldre bröderna men senare köpte sig eget land. Theodor Söderström köpte 320 acres omkring år 1914 och har nu 480 acres samt farmar oberoende av sina bröder, vilka köpte land intill hans eget. Mr Söderström rehte till Sverige 1916, och under tiden gifte han sig med Hildur Johanson från Malfors, Östergötland samt kom tillbaka till distriktet på våren 1918. Fru Söderström trives gott här och är klarsynt att se möjligheterna, där de äro till att finna. Makarne ha en dotter tre år gammal.

• • •

Charlie Söderström är född i Tjärstad, Östergötland, 1882 och arbetade vid jordbruk under sin uppväxttid, tills han emigrerade 1902. Han kom först till Gladstone, Mich., och arbetade vid ett järnverk första året. Reste sedan till Chicago, Minn., där han hade anställning på farm och röll på med farmarbete till 1905, då han reste med sin broder Theodore till Canada. Han kom först till Harrowby, Man., vilken plats fortfarande är hans närmaste stad. Han farmade tillsammans med sin broder Theodore till omkring 1919, då han köpte 320 acres och bosatte sig på sin farm. Han sålde 160 acres i fjor till en svåger i Chicago, vilken förtjänar $1.25 i timmen som snickare men ändå ämnar sig hit att börja farma nästa år. Mr. Söderström köpte ytterligare 320 acres från Hudson Bay Co., vilket land låg i närheten av hans eget. De senare 3 åren har hans broder Erik varit kompanjon med honom i farmningen. På förfrågan hur han jämförde Canada med U. S. A. och Sverige hade han den uppfattningen, att möjligheterna här voro större för en som ej var rädd för hårt arbete.

• • •

Erik Söderström är född i Vreta klosters församling, Östergötland, 1896. Här arbetade han på farm under sin vistelse i Sverige. Han kom till Marchwell 1912 och arbetade de första åren för sina äldre bröder. Han köpte 160 acres land 1920, vilket han sålde 2 år senare men köpte ytterligare 160 förlidet år. De senare tre åren har han farmat tillsammans med sin broder Charlie, och han tror fullt och fast på Canada som ett framtidsland.

• • •

Ture Söderström är född i Linköping 1891, och han hade anställning på en chokladfabrik i Malfors, Östergötland, tills han lämnade Sverige och kom till Canada 1906. Han sysselsatte sig med olika arbeten att börja med, men som han hade förkärlek för mekanik, ägnade han sig mest åt den banan samt tog en termin i maskinistskola samt hade sysselsättning en tid för I. H. C. som motor expert. Han tog homestead 1914 vid Velby, Sask., men har ej bedrivit någon farmning tills 1922, då han gifte sig samt köpte då 160 acres land, där han bosatte sig. Han är delägare i bröderna Söderströms tröskmaskin samt är master mechanic om höstarna när trösksäsongen börjar. Sedan sin ankomst hit har han varit på besök i Sverige; men efter ett år i Sverige finna vi honom tillbaka igen. Mr Ture Söderström är gift sedan 1922 med Agnes Anderson från Churchbridge samt är svåger med vår svenske brottare Albin Anderson.

• • •

Efter att hava skrivit en kort biografi över bröderna Söderström torde det vara på sin plats att nämna något om deras två systrar, Sigrid och Elsa Söderström. Sigrid kom till distriktet 1906 och Elsa 1912, och de skötte om de husliga bestyren för bröderna upp till 1918, då Sigrid gifte sig och Elsa flyttade till Winnipeg, där hon gifte sig 1921 med Ted. Sandholm och bor f. n. i Chicago, och i avslutandet av syskonen Söderströms biografi vill jag tillägga, att namnet Söderström är allmänt högaktat och respekterat i samhället och är en heder för den svenska kolonien.

(Forts.)

Vid användning av WILSON'S FLY PADS läs föreskrifterna noga och följ dem precis. Bäst av alla flugdräpare 10 — 25c paketet hos alla Druggister och handlande.

MÄRKLIG SANG ATT KÖPA.

Till salu: Tvåmans, vitlackerad imperialsäng med resårmadrass, läglar, slaktbänk och blodcistärn.

UTLANDSHUMOR!

Frun: — Det är min mans födelsedag i morgon och jag skulle gärna vilja ge honom något som han tycker om, en nätt liten sak....

Chefen: — Så gärna, frun! Vill ni komma hit, fröken Jane.

KYPAREHUMOR.

John: — I dag har källarmästaren sagt mig något, som han måste ta tillbaka, om jag skall stanna kvar hos honom.

Fritz: — Vad har han då sagt?

John: — Han har sagt upp mig.

184 hade tio skott att skjuta och sköt bom på nio.

— Ta det sista skottet, sa sergeanten förargad, och gå bakom vallen och skjut sig själv, så jag slipper si'n.

184 gick. Efter en stund small ett skot bakom vallen.

— Va' skulle den idioten —?

Sergeanten störtade i väg till vallen.

184: — Jag sköt en bom te, sergeant!

Landsort. Stadshotell. Studentfest. Skrål. S. k. gående bord. Intresserad fransk herre lyfter artigt sitt glas för kringpasserande studentyngling.

A votre santé!

Pettsson, tjufäm!

Flickan: — Ge mig en bit av ditt äpple?

Pojken: — Nej.

Flickan: — Jo, ta och ge mig en liten bit, så skall du få se mina koppärr.

BLIV ÄGARE TILL EGEN FARM I DET SOLIGA ALBERTA UTAN ATT ERLÄGGA NÅGON KONTANT BETALNING. VI LÅNA EDER PÄNGAR FÖR INKÖP AV REDSKAP.

Vi äga över 200,000 acres av utmärkt gott ouppodlat land i Vermillion och Wabamun distrikten, öster och väster om Edmonton. Detta land passar bäst för blandad farmning på grund av att där alltid förekommer tillräckligt med nederbörd och förfelade skördar äro okända.

I bägge distrikten finnes en mängd skandinaviska nybyggare, som arbetat sig upp till oberoende ekonomisk ställning.

Priserna på landet variera från $8.00 till $18.00 per acre — köparen erlägger under de tre första åren endast ränta och skatter — under det att köpesumman kan avbetalas på femton år.

Erfarna jordbrukare med egen boskap och redskapsuppsättning eller med $200.00 i kontanter kunna få låna upp till $700.00 för att därmed köpa sig boskap och andra förnödenheter så att han kan etablera sig på kortast möjliga tid.

Allt vårt land ligger invid järnväg, goda vägar, goda marknader, kyrkor och skolor.

Ifyll medföljande frågeformulär och sänd det till vårt kontor i Winnipeg. Vi skola med nöje sända Eder kartot och upplysningar.

———— FRÅGEFORMULÄR ————

British Dominions Land Settlement Corporation Limited

364 MAIN STR. WINNIPEG, MAN.

ÄRADE HERRAR:—

Jag är intresserad i Eder Land Settlement Plan och önskar erhålla karta samt allmänna upplysningar angående Edert land.

Jag är född i .... Jag har haft .... erfarenhet

i jordbruk i .... och jag är nu sysselsatt med ....

Provins eller stat

Jag är .... år gammal .... min familj består av .... gossar, ålder

.... och .... flickor, ålder ....

Jag äger följande åkerbruksredskap ....

....

och jag har $ .... i kontanter och önskar veta hur stor summa Eder korporation är villig låna mig sam på vilka villkor.

Mitt namn är ....

Min adress är ....

Adressera alla svar till

British Dominions Land Settlement Corporation Limited,

364 MAIN STR. WINNIPEG, MAN.

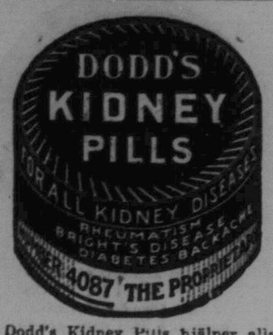

Dodd's Kidney Pills hjälper alla former av njursjukdomar, såsom reumatism, Brights sjukdom, diabetes och ryggvärk. Dodd's Kidney Pills säljas för 50 cents per ask av alla apotekare eller sändas per post vid mottagandet av betalningen. The Dodd's Medicine Co. Ltd., Toronto, Ont.

Svenska Canada-Tidningen

SWEDISH WEEKLY

P. M. DAHL. Managing Editor

Printed and published every Thursday by The CANADA WEEKLY PRINTING Co. Ltd. a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its office and place of business, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

TELEPHONE: A-9011

PRENUMERATIONSPRIS:

Helt år i förskott	$2.00
Halvt år i förskott	1.50
4 månader i förskott	1.00
Helt år till Förenta Staterna	2.50
Helt år till Sverige	3.00
Halvt år till Sverige	1.50

Prenumerationsmedel kunna sändas såväl i registrerat brev som genom Post- eller Express Money Order eller Postal Note. Dessa medel, som ej behöva registreras, böra göras betalbara till The Canada Weekly Printing Company, Limited.

Prenumerant, som önskar sin adress ändrad, ombedes att insända både den gamla och den nya adressen.

Insända prenumerationsmedel kvitteras endast å den gula adresslappen.

ANNONSPRIS PÅ BEGÄRAN.

Efterfrågningar, 3 gånger	$1.50
Dödsannonser med svart ram och kors	1.50

Förlovningsannonser, önskas, etc., 50c. per gång å utrymme icke överstigande 1 tum enkel spalt. Betalning för småannonser bör alltid insändas i förskott.

Torsdagen den 1 Juli 1926.

Svenska Förbundet i Canada.

DET är med glädje och förhoppning på storartade resultat som vi i detta nummer kunna meddela, att bildandet av det länge omtalade Svenska Förbundet i Canada från och med midsommardagen är ett fullbordat faktum. Den tanke, som härmed förverkligats, är icke av någon nyare dato. För åtskilliga år sedan gjordes försök att få en sådan organisation, som den nu omtalade, till stånd, men företaget strandade på grund av mer än en orsak. Lyckligtvis voro företagets fiender icke i stånd att totalt avliva intresset för en sammanslutning sådan som denna och under senare tid har detta intresse tagit ny fart och styrka. Det är den gamla, kända historien att då en rättvis och god sak förföljes och hånas, får den klarare målmedvetenhet och större kraft. Trädet, som måste utstå hårda stormar, slår blott djupare rötter i jorden.

Mycket här ute har gått oss emot. För vad som skett skylla vi i framsta rummet den beklagansvärda splittring, som på grund av de olika gruppernas egensinne, hittills gjort någon allsvensk rörelse så gott som otänkbar. Det är icke oviljan och motståndet från de inföddas eller andra folkelements sida, som har gjort de för den allsvenska rörelsen intresserade personerna litet tvehågsna mången gång, utan det har varit vårt eget folks sorgliga oförståelse och liknöjdhet i fråga om vårt svenska kulturarv, som verkat förlamande på deras energi. Det har synts som om svenskarna i Canada i större utsträckning än andra folk skulle sakna känsla för det fäderneärvda.

Här i Canada har under årtiondenas lopp uppstått sammanslutningar av olika slag till inbördes bistånd, hjälp och stöd. Den första var naturligt nog en religiös, nämligen Augustana-synoden och något senare andra kyrkosamfund, som hållit vårt svenska folk samman under oroliga och svåra tider. Så ha vi sjukhjälpsföreningarna, en av vilka uppstod ganska tidigt, men som först genom Vasa-Orden vann sin egentliga styrka. Den svenska goodtemplarverksamheten i Canada har också varit en betydande faktor då det gällt att sammanhålla vårt folk. Sist men icke minst vilja vi också nämna den svenska tidningspressen i Canada som en institution av stor betydelse i fråga om stärkandet av den svenska sammanhållan i detta land. Alla dessa sammanslutningar och institutioner hava på var sitt sätt sökt att uppehålla o. stärka svenskheten i Canada, men sorgligt nog, har något mer betydande samarbete i detta syfte icke kunnat komma till stånd, och ofta har det varit så, att vad den ene har byggt upp, har den andre rivit ned.

Behovet av en allsvensk sammanslutning har därför år efter år gjort sig allt kännbarare, och vi äro förvissade om, att med det ändamål, som denna nya organisation har, skall man så småningom lyckats att tillfredsställa detta behov.

I den konstitution, som antogs vid det instiftande mötet vid Round Lake heter det bland annat sålunda:

"Förbundets ändamål skall vara: Att väcka samkänsla bland svenskarna i Canada; att språkligt, kulturellt och ekonomiskt sammanhålla och understödja svenskarna och befrämja svenskt anseende i landet; att utbreda kunskapen om svenskt språk och litteratur i Canada och därmed utvidga möjligheterna för svensk odlings inflytande i landet; att samla och förvara vittnesbörd om svenskarnas verksamhet i Canada samt att värda och hugfästa svenska minnen i landet; att vara politiskt och religiöst oberoende."

Den tanke, som fått uttryck i ovanstående paragraf är stort nog att rymma alla faktioner bland våra svenska folk i Canada, och den är alltför ädel för att utsättas för motstånd eller till och med liknöjdhet från såväl individuellt som organiserat håll. Det finns icke den ringaste ursäkt varför en individ av svensk härkomst eller organisation bestående av svenskättlingar icke på allt sätt skulle understödja denna nya allsvenska rörelse, som från och med midsommardagen 1926 fått sin upprinnelse.

Denna allsvenska rörelsen strävar att språkligt och kulturellt sammanknyta allt svenskt. Den vill nå den mest avlägsna vrå, där svenskt språk talas, låt vara endast av en enda familj, av en enskild individ. Såsom sådan motsvarar den allsvenska samlingstanken ett fullt berättigat och naturligt krav djupt inne i varje svenskt hjärta, när detta är sådant det bör vara och icke tilläventyrs av det material, som skapar överlöpare, vilka äro av blandblod och ej blygas att förneka rösten i sitt inre. Ingen makt på jorden kan förneka Sverige rätt att tillvarataga sina andliga resurser ute i världen, att stödja svensk odlingsarbete och svenskt språk. Först och sist är det ett mål, som vi alla måste ständigt hålla i minnet och aldrig släppa ur sikte, och det är det svenska språkets bibehållande här ute som samtals- och hemspråk i dagligt bruk. Vi måste med alla tänkbara medel se till, att det svenska språket lärs av våra barn och efterkommande och vi måste låta dem förstå att de böra sätta en ära i att kunna jämte engelskan dersa fäders och mödrars språk. Det visar sig överallt i Sveriges gränsmarker, där språket bevarats, att nationalkaraktären hos folket ej lidit oaktat grannars hat och påtryckningar. Vi se det i Finland, vi se det på Runö vid östersjöprovinserna eller i Gammal-Svenskby mitt i hjärtat av Ryssland. Man märker så väl på dem, som begagna sig av svenskan i dagligt tal, huru vårdat de uttrycka sig på svenska, medan de däremot på engelska slänga omkring sig med amerikansk "slang". Barn, som tala svenska i hemmet, ha fått en mera vårdad upfostran och bete sig i vardagslag på ett annat sätt än de barn, som uteslutande tala engelska i hemmen.

Den allsvenska rörelsen åsyftar vidare att av våra svenskar här skapa goda och trogna medborgare i detta land, inom vars politiska gränser de bo, men samtidigt därmed att bevara kärleken till svensk odling och kultur, och söka vidmakthålla den andliga samhörigheten med det land, ur vars sköte de eller deras förfäder en gång utgått.

Vårt svenska folk i Canada skall med tiden komma att behärskas mindre av materiella intressen än nödvändigtvis varit fallet under grundläggningstidernas hårda arbete, och i stället komma de att stå upp på en högre kulturintressenas nivå. Då kommer svenskheten i ett bättre läge, ty bevarandet av vårt svenska arv, är dock i första hand en kulturfråga. Den sant bildade och efter kunskap törstande människan äger alltid intresse för sitt folks kulturfrågor och vill bevara det goda och sköna, som finnas i dem. En krass materialism, okunnighet och ytlighet äro vid svenskhetsbevarandet såväl som vid alla andra goda strävanden de svåraste hindren. Vårt folk i Amerika skall, sedan nu det tröttande arbetet på den materiella grunden blivit lagd, komma till ett större mått av allmänbildning, och då blir det svenska för dem av långt större betydelse. I allt större skador skola de fara till Sverige, icke för att där hemma skryta över allt canadensiskt, utan för att njuta av det goda och sköna, som Sverige har att bjuda på, och där komma de då i beröring med ett gästvänligt och upplyst folk. Landets naturskönhet och väl ordnade förhållanden, det märkliga uppsvinget på industriens område, de vetenskapliga och litterära insatserna, vilka givit Sverige ett ärorikt namn i världen, ordningssinnet och redbarheten, allt detta skall verka, att han lär sig uppskatta det hemmasvenska.

Vid sidan om det redan nämnda ingår det i den allsvenska rörelsens ändamål att anordna tävlingar i svensk poesi och prosa, arbeta för införandet av svenska språket som skolspråk i canadensiska läroverk, hållandet av föredrag för svenska och amerikanska sammankomster eller på annat sätt sprida kunskap om svensk kultur. Enligt konstitutionen åsyftar rörelsen även att ekonomiskt bistäcka svenskarna i Canada. Trolligen syftar man härvid närmast på upprättandet av s. k. stipendium, av vilka mindre bemedlade svenska studenter här i landet kunna draga fördel, och dessutom att räcka en hjälpsam hand till landsmän som av en eller annan orsak äro berättigade till hjälp.

Svenska Förbundets i Canada ändamål är såsom vi se av ovanstående sådant, att rörelsen borde kunna samla alla i Canada befintliga svenskar omkring sig. För att kunna nå dessa mål är samarbete med alla våra organisationer och samfund och med moderlandets olika kulturella föreningar icke blott önskvärt utan även absolut av behovet påkallat.

Endast på detta sätt skola spillrorna av det, som ännu ej gått förlorat genom oförståelse och likgiltighet, räddas undan glömskan och förstörelsen. Oskattbara värden i bildning och kultur har redan gått till spillo genom oförstånd hos föregående generationer. Ett tungt, tålamodsprövande och påkostande organisationsarbete måste utföras innan denna nya sammanslutning kan på allvar börja utföra sitt åsyftade arbete. Vi äro icke heller optimistiska nog att kunna säga, att rörelsen i fråga icke skall röna motstånd. Detta motstånd må nu komma i form av passiv likgiltighet eller aktiva fientligheter; det är och förblir dock ingenting annat än en skymf mot allt det vackra, allt det ädla och allt det stora som man genom sammanslutningen söker utföra och förverkliga. Må vi därför en och var giva noga akt på vilken ställning vi intaga mot förbundet. Må vi ej glömma det svenska arvet. Svenskminnena bjuda oss, som mottagit detta arv, att låta det gå vidare till våra efterkommande utan skavanker och lyten. Dessa minnen borde kunna ena alla, även under en så söndersliten tid som den nuvarande; de mana alla goda krafter i att enigt slå vakt om den kärna i svenskarvet, som heter: VAREN SVENSKE.

"Av fäder har det kommit,
till söner skall det gå,
så länge unga hjärtan
ännu i Norden slå."

Eclectric Olja för människor och djur.

60 ÅR DET POPULÄRA MEDLET FÖR HOSTA, FÖRKYLNING, VRICKNING, SÅR, SKAVSÅR, LAM RYGG, ETC.

Få det äkta PRIS 35c överallt.

Segermakternas valutamisär.

UNDER ovanstående rubrik har märket A—m i Östersund-posten på ett klart och konsist sätt påpekat de omständigheter, som åstadkommit Frankrikes och andra länders prekära finanssituation och vi taga oss frihet att härnedan återgiva artikeln i dens helhet.

Omedelbart före pingst förklarade den franske finansministern M. Péret, att regeringen i samförstånd med franska Nationalbanken beslutat företaga betydande kraftåtgärder och använda alla till buds stående medel för att upprätthålla den franska valutan. Något bestämt besked om vad alla dessa kraftåtgärder gå ut på har ännu icke varit synligt, men efter vad det uppges torde de i första hand gå ut på en vanlig stödaktion för upprätthållande av kursen varvid återstående 90 milj. dollars av det stora Morganska dollarlånet i första hand skulle användas men dessutom synes det också vara meningen, att använda sig av Nationalbankens guldreserv, vilken uppgår till 3,700 milj. francs. Dessutom skola åtgärder företagas för att förhindra kapitalflykten och för att till landet återföra redan utflyttat kapital. Komma dessa åtgärder att lyckas? Utan tvivel kan regeringen och banken under några veckor eller kanske till och med någon månad upprätthålla en något så när stabil kurs, men detta är icke detsamma som att valutan är räddad. Då stödköpsammunitionen är slut vad inträffar då? Så vida inga andra åtgärder vidtagas och väl att märka sådana, som gå till grunden med problemet, kommer kursfallet at fortsätta. Det har icke ens nu lyckats vederbörande att hålla kursen stabil. Ena dagen går den upp och den andra faller den åter tillbaka. Så vitt man vet har inga åtgärder företagits for att hindra den alltjämt fortgående inflationen, som är roten till det onda.

Regeringens plan, att engagera Nationalbankens valutaförråd i kampen att hålla en fix kurs utåt, är ganska olycklig. Det blir landets sista reserv, som går och till ingen nytta. Ty vad båtar det at på artificiellt sätt driva upp kursen genom att sälja guld samtidigt som valutan försämras genom inflation. Lika illa, onaturligt och onyttigt är att försöka hindra kapitalflykt eller söka återföra utflyttat kapital. Detta kan endast vinnas genom en fullständig och genomgripande sondering av landets hela finansväsen.

Det är märkligt så litet länderna lära av varandra i valutafrågor. Innan Tyskland skred till sin fullständiga omläggning av penningväsendet företogos precis samma åtgärder som nu i Frankrike. Vad dessa medförde för resultat borde icke vara glömt ens av fransmännen. Den 7 febr. 1923 noterades dollarn i Berlin i 36,508 mk. Tyska regeringen tog då sin tillflykt till riksbankens guldkassa och resultatet blev bra. Dollarn sjönk till 20,000 mk. Den 23 april fick allmänheten reda på att banken sålt en del av sitt guld och genast steg dollarn till 27,000 mk. Ett halvår senare hade banken avhänt sig 58 proc. av sitt guldförråd och dollarkursen hade stigit till 119,60 milj. mk. På detta vis fortsatte det och omedelbart innan Rentemark skapades, var dollarvärdet uppe i något över 4 miljarder mk. Guldkassan hade då sjunkit från 1 miljard till 467 milj. till ingen nytta. På liknande sätt gick det med de andra åtgärderna. Kapitalflykten fort satte alla drakoniska åtgärder till trots och försöken att återinföra i utlandet placerat kapital resulterade om vi icke missminna oss i några miljöner mk. Att resultatet blir detsamma i Frankrike har förövrigt redan visat sig. Det har bl. a. beslutats, att ingen får lyfta sina räntekuponger annat än under skatteverkets kontroll och detta har naturligtvis medfört att folk hellre avhänder sig dylika värdepapper, som blivit så besvärliga att lyfta.

Det finnes med andra ord intet annat medel att rädda valutan än att i första hand stoppa inflationen. Detta blir dyrt och leder med nödvändighet till en svårartad ekonomisk kris med arbetsinställelser och dyrtid och det är tydligen dessa framtidsutsikter, som avhålla fransmännen från att gripa sig verket an. Men å andra sidan — om reorganisationen icke vidtages — riskerar man francens fullständiga sammanstörtande och vad som då kommer att ske är lätt att förstå.

Belgien är ju också för närvarande i samma fördömelse som Frankrike. Man hade ju där beräknat, att under detta år kunna åter sammanknyta sin valuta till guldet, men detta misslyckades av kända skäl. De ledande ekonomiska intressena ansåg det vara för dyrt och dessutom ansågs ju de av Amerika uppställda villkoren allt för genanta för landets självaktning. Emellertid är man för närvarande inom landet synnerligen orolig över den nuvarande valutasituationen. Man hoppas dock mycket av den nya regeringen, vars finansminister M. Francqui är vice guvernör i en av landets största banker och dessutom ordförande i flera stora finansbolag och industriföretag. Förutvarande finansminister Janssen hade fäst för mycket avseende vid utlandets bedömande av valutan och offrade miljoner för att hålla den uppe utan att samtidigt göra något för att förstärka dess inre värde. Ännu ett exempel för fransmännen, som därtill är förskare och som har den fördelen, att det kan tagas från ett närstående land.

Inte heller det fascistiska Italien har undgått valutasvårigheterna. Det måste dock i detta fall erkännas, att statsmakterna i detta land företagit betydligt allvarligare ansträngningar att ordna upp sin valuta än både Frankrike och Belgien. Kursen på lire har sedan lång tid tillbaka hållit sig ganska stabil i omkring 11 kr., men under de allra sista dagarna har dock även denna valuta råkat på glid. Detta tyder på att de vidtagna åtgärderna icke varit tillräckligt kraftiga och att kursen till stor del uppehållits genom konstlade medel d. v. s. stödköp. Statsmakterna ha dock ännu icke släppt taget utan arbetet på att rädda valutan fortgår och ett tecken härpå är att diskontot nyligen höjts ända upp till 7 procent.

Det är emellertid icke blott dessa länder — även om de för närvarande äro de viktigaste — som ha att kämpa med valutasvårigheter. I Polen och Ryssland är inflationen i full gång. Norge och Danmark ha ännu ett stycke väg att tillryggalägga innan förhållandena fullt ordnats för att nu icke tala om Balkanstaterna.

Dessa valutasvårigheter äro emellertid kräftbölden på det ekonomiska livet och innan de bli bortopererade kunna icke heller fullt ordnade förhållanden inträda i Europa.

Varför skulle vi inte tro på freden?

Vi ha dock gått framåt.

— Vi ha inte gått mycket framåt, säger man. Det krigas ju, och det krigas kraftigare än fordom. Den ena konfliktanledningen uppstår efter den andra.

— Det är fåfängt att vänta på en evig fred, säger man också. Kriget kommer att finnas. Det är till och med nödvändigt. Världen förblir nog egoistisk och ond. Vi måste ha kriget till vår tuktan, säger en. Vi måste ha det som regulator på folkökningen, säger den andre. Och man hånar oss som tro och vilja vara med.

Vi bry oss inte om att gendriva dessa sistnämnda påståenden. Det kan ju vara farligt om sådana åsikter bleve allmänna, ty de proklamera vanmaktens bleka revolt, men vi anse dem numera som hart när ofarliga genljud från en tid, som stigit ned i graven. Ty vi ha dock gått framåt.

Varför skulle vi inte tro på freden?

Vi behöva ju inte tala om den eviga freden. Det kan ju hända att den i sitt fullgiltiga skick dröjer bortom oöverskådliga tider. Folken och kulturståndpunkterna äro dock så opålitliga och nyckfulla, och vi ha dock stammar här på denna jord, som det tar tid att kultivera, och som kanske skola ha sin tid att rasa och brottas. Vi äro ju inte heller så vana föreställa oss eviga arbetsresultat.

Men om vi nu förutsätta att vi inte längre tro på krigets behövlighet, varför skulle vi inte tro på att vi inom den kultur som för närvarande behärskar våra s. k. civilicerade folk borde kunna hålla kriget på avstånd och trygga oss mot erövrartankar och angrepp, och då kanske också nå så långt, att vi tvinga mindre kultiverade folk att hålla sig i styr? Kriget skall väl också någon gång ha spelat ut sin roll som tuktomästare.

Varför skulle vi inte tro på det? Tuktan skall väl ha någon mening. Den skall väl då ha förbättrat oss.

Vi ha dock kommit åtskilliga steg framåt. Vi ha sedan många hundra för att icke säga tusen år förbjudit slagsmål mellan individer. Vi behövde dem inte för tuktens skull och för folkökningens reglering, ehuru de enklare slagsmålen ju kanske skulle ha tuktat och regierat jämnare än kriget. Nej, våra förfäder funno på ett tidigt stadium att småslagsmålen inte voro förenliga med kristen moral och religion, och så förbjödos de. Förbudet överträdes visserligen då och då än i dag, men överträdelsen straffas hårt. Ingen av oss anser nu att det förbudet var oklokt. Inte ens boven vill bli mördad eller slagen. Han söker sak med sin handgripliga vederdeloman, och självmördaren får livsvilja och drar inför domstol den som velat hjälpa honom.

Vi kunna få en aning om nordbons okultiverade ståndpunkt och hårda sinnelag och om misstänksamheten och osäkerheten utanför hemmets dörr, när vi läsa i den gamla Eddan:

"Aldrig vik
från vapnen ett fjät blott
när utom hemmet du är!
Ty aldrig man vet,
när på vägar och stigar
man tarvar att ta till sitt spjut"

Till våra dagar har man fått bukt med den ondsinte grannen genom århundradens moralpredikningar, religionens kärleksbud och staternas lagar för sammanlevnaden. Vi mörda och stjäla inte ostraffat inom våra egna samhällen, och tryggheten ute på världsvägarna är jämförelsevis stor. I vårt förhållande till grannen-nationen ha vi dock alltjämt stått kvar på samma låga forntidsståndpunkt, och är inte ovan citerade strof bra mycket lik våra dagars försvarsmoral, liksom ock denna strof ur samma forntida diktbok.

"En verklig vän
sin vän skall man vara,
den vän, som han äger ock.
Men aldrig man må
med en av sin oväns
vänner umgås som vän."

Man kan gott konstatera släktskapen.

Men det är inte bara strider mellan individer, som vi sedan forntiden betvungit. Det var småvälden på den tiden, som slogos landskaps- ja byavis. Det var en röra av småvälden och stammar, som inte kunde hålla sig i skinnet. Men de äro längesedan betvungna dessa krig mellan smådelar av samma folk, och här i Europa uppnåddes väl de sista stora resultaten i den vägen, när de tyska och de italienska småväldena förenades under det sednast gångna århundradet.

Ingen tänker numera på att ställa till krig mellan fylken. Man tänker knappast på att det kan ha förekommit, förrän man går tillbaka till vår nordiska historias tidigare åldrar. Småland lever jämt på fredlig fot med Skåne och Jämtland med Västernorrland.

Varför?

Jo, därför att närmaste släkten med den stigande kultiveringen inte fortfar att vara värst, och därför att landskapen sedan länge äro förenade i ett nationernas förbund, som heter Sverige.

Men vi ha till och med alldeles vuxit ifrån konflikter och gränstvister, ty de förekomma aldrig till avgörande vid Sveriges riksdag. Denna förändring har inträtt i de flesta kultiverade stater.

När vi nu avskaffat både slagsmål och landskapskrig, pekar inte detta på att vi gått framåt och äro på väg uppåt mot större sammanslutningar och vidare gemenskap? Vi ha dock så mycket, som för mänskligheten samman i våra dagar. Hela världen ligger genom kommunikationernas och elektricitetens hjälp öppen och känd för oss, som fordom ett enda landskap. Våra tankar och våra verk kablas ut över världen på mindre än en sekund och äro vi hemma i dag kunna vi snart sagt skaka hand med en antipod i morgon. Och genom våra stora internationella sammanslutningar, våra mer och mer internationellt betonade tänkesätt och det därur framvuxna Nationernas förbund inverka vi på våra handlingar både som individer och som nationer.

Ingen vet vad som sker. Får kriget ostört förgöra vår kultur, då lever nog kriget ännu genom århundraden, men får den livsvilja, som nu, trots allt, är tänd, leva och stärkas och genom Nationernas förbund få sin lagfästade utformning, så torde det nog visa sig att kriget kan hållas på avstånd. Är inte också Locarno ett aldrig förr skådat tecken men ett tecken, som kräver fortsatta ansträngningar och insatser?

Varför skulle vi icke tro på freden? Alla de faktorer, som nu verka i fredens tjänst äro väl ändå inte bara kulissdörrar, som leda till ett overkligt blå från scenen för det stora världsdramat. Nej, det ligger väl ändå närmast till hands, trots allt, att tro det de leda till en lyckligare verklighet.

Vitalis Nordström har sagt: Rättfärdigheten och kärleken måste höjas från att vara egenskaper hos de enskilde till att bliva historiebildande makter, de historiska makterna." Skulle vi inte kunna tro att vi med små steg och visserligen på återvändsgränsen ibland äro på väg att närma oss den tiden, och varför skulle vi inte försöka påskynda den genom att organisera och förbereda freden. Varför skulle vi inte ha rätt att tro, om vägen också inte blir så jämnad och rak från Locarno till Genève?

L. L.

BÄSTA SVENSKA STÅL VAROR

SANDVIK Sågar

"FISH & HOOK" BRAND.

Alla slags Ved- och Timmersågar, Handsågar, Filar och Stål (ovala) Sågbågar, Sågställare och andra verktyger.

"Sater-Banco" Yxor

Finaste Svensk Stål — Kvalitet och oöverträffat precisionsarbete.

Köp från Eder järnvaruhandlare eller skriv till oss för närmare upplysningar.

SANDVIK CANADIAN LIMITED

20 ST NICHOLAS ST MONTREAL P.Q.

SVENSKARNA I AMERIKA.

Ett bokverk om Eder själva

Eder egen insats i Amerikas storslagna nationella liv och kultur.

Utgiven under redaktion av

Doktor Karl Hildebrand och Rektor Axel Fredenholm

med bidrag av Sveriges och Svensk-Amerikas förnämsta personligheter. Detta stora bokverk är det enda i sitt slag, som fullt tillförlitligt upprullar ett panorama i ord och bild av svenskarnas storslagna insatser på kulturens olika områden i Amerika. — Gediget typografisk utstyrsel. Rikt illustrerad.

LANDSKAPSHÄLSNINGAR. FÄRGPLANSCHER. ILLUSTRATIONER.

Verket utgives i två delar i stort format omfattande 736 sidor. Detta storslagna och gediguna arbete bör icke saknas i något svenskt-amerikanskt hem.

Pris $6.00 pr. del i klotband.

Pris $8.00 pr. del inbundet i läckert band med skinnrygg och guldsnitt.

Verket kan även erhållas på fördelaktiga avbetalningar.

Mycket lämplig som gåva.

Alla upplysningar om arbetet, avbetalningsvillkor m. m. givas beredvilligt av

C. A. JOHNSON,

325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

Svenska riksdagen högtidligen avslutad.

(Forts. fr. sid 1.)

En god sommar tillönskar jag eder. Men jag skulle i den önskan vilja inlägga något mer än blott en förhoppning om vackert väder och en välbehövlig vila. Måtte solen lysa över vårt fosterland: Måtte hatets samarbete och enighetens böljande och bitterhetens ogräs förkvävas av skördar.

Farväl, mina herrar!

Kammarens tack till talmannen frambars därefter av den till riksdagsåren äldste av kammarens närvarande ledamöter herr L i n d h a g e n:

Herr Talman!

Åter har åtskillig sand runnit ut ur timglaset. 1926 års riksmöte finnes icke mer. Det är då i sin ordning, att de tre skovlarna mull kastas enligt ritualen av Eder, herr talman, såsom stående författningsenligt över partierna, och av den vikarierande ålderspresidenten, som så gärna om än författningsstridigt, också skulle vilja stå på samma plattform.

Om de döda ingenting annat än gott. Den avsomnade riksdagen har gjort allt vad den kunnat, varken mer eller mindre. Utöver förmåga kan ingen tvingas.

Efter denna gravskrift låtom oss, såsom livet bjuder, ögonblickligen åter vända våra ansikten mot solen, mot förnyelsen, mot framtiden.

Visserligen kan förutses, att ni, herr talman, fortfarande skall få i ostörd ro föra Eder klubba med den äran. Inga "mulna hopar skola skaka fädrens spjut". Inga makter skola söka att "av livets morgondrömmar bygga en vimplad slup att segla i glitterströmmar ut över de vida djup."

Icke heller behöver befaras, att ovanskliga grundsatser skola bilda ministärerna och vålla djupgående oro i sinnena. Kampen om makten kommer fortfarande att obevekligt byggas på dvärgalåt och vårt vardagssplit.

Det är emellertid lyckligtvis en villfarelse, att den politiska ledningen utövas från de, såsom det synes, evigt snöbetäckta höjderna med deras gravfält av frusna tankar och förkalkade sanningar. Kulturens vagga ligger icke i klättrandet till maktens tinnar med deras: allt detta vill jag giva dig, om du faller ned och tillbeder mig. Viljan må vara hur god som helst, även här kan ej begäras något utöver förmågan. På sin höjd en primitiv boskapsskötsel på de av dagsmejan i ytan upptinade sluttningarna.

Nej, det är i dalarna livet söker sin förnyelse. Det är där efter vinter enligt naturens visa lagar alltid följer en ny vår. Det är där det spritter i buskar och grenar, det är där rännilarna och bäckarna sorla med sina klara flöden, som trotsar försumpningen. Det är där myrorna enligt eviga öden draga sina strån till den stora stacken.

Kulturen, ekonomiskt såväl som andlig, kommer, oberörd av statsförfattningar, formaldemokrati och ministärbildningars martyrskap, att av självbevarelsedrift framspringa ur individernas egen oförstörbara inre värld. Jag kan försäkra Eder, herr talman, att där nere på djupen våras det mängenstädes just nu trots allt. Vad stort sker tyst och i tidens längd kommer en andlig revolution där nerifrån att lägga en ny mäktig årsring till mänsklighetens växt.

Från dessa miljoner små oförstörbara produktiva krafter frambäres en hälsning till Eder herr talman, som ju är en toppfigur men utan avsevärd makt och följaktligen ännu omsvävas av det verkliga livets möjligheter.

Till sist ber jag att å första kammarens vägnar få uttala vår glädje över Edert tillfrisknande från sjukdomen. Vi tillägga den förhoppningen att även i fortsättningen Edert gosselynne skall sprida en strimma av sol över våra ofta nog så dystra förhandlingar.

Därpå åtskildes kammarens ledamöter.

En resande, som åkt en lång sträcka med tåget, lämnade sin kupé för att gå in i restaurantvagnen och få sig litet mat. Men innan han gik lade han sin hatt på sin plats för att tillkännage att denna var upptagen.

Då han kom tillbaka, satt där en dam. Han gjorde henne hövligt uppmärksam på att det var hans plats.

"Ni vet visst inte, att jag är en av direktörsfruarna!" sade damen.

"Det är möjligt," sade den resande. "Men även om ni var direktörens enda hustru, så fordrar jag att få min plats."

— Nu gör man kladdar av papper. Det säges, att de äro mycket varma!

— Det kan jag mycket väl tro. Jag hade en gång en växel på mig som kom mig att svettas!

— Kära fru Jonsson, jag är så olycklig! Min man har varit borta hela natten och jag har inte en aning om var han varit.

— Lugna sej, fru Karlsson, det kanske vore mycket värre om ni anade var han varit.

Med tillhjälp av radium har man nu omsider lyckats mäta hastigheten hos blodomloppet i mänskokroppen.

30,400 personer dogo i fjol automobildöden, och 868,000 skadades i bilolyckor. Över 80 procent kommer på Förenta Staterna.

Vi anmoda alla prenumeranter, som häfta i skuld för tidningen och som ej förnyat prenumerationen för 1926, att godhetsfullt göra det NU. Använd nedan stående kupong.

Utgivare av
Svenska Canada-Tidningen,
Winnipeg, Man.

..... 19.....

Härmed inneslutes $.....för ..... års prenumeration

för SVENSKA CANADA-TIDNINGEN

Jag är ny pren. .....
gammal pren. .....

PRENUMERATIONS-PRIS:
Ett år i förskott 2.00
Ett halvt år i förskott $1.50
4 månader i förskott $1.00
Sverige ett år
med porto $3.00

Mitt namn .....

Postkontor .....

..... Provins .....

CANADA-NYHETER.

PROGRAM.
för
Svenska Baptisternas i Alberta 20:de årsmöte som hålles i Wataskiwin den 8—11 Juli 1926.

Torsdagen den 8. Juli kl. 7,30 e. m.
Sång och bönemöte ledes av Westberg. Konferensen öppnas samt hälsningstal av P. M. Meyer. Svar av vice ordf. J. Paul Erickson. Ordf. förelägger programmet samt utnämner konf. byrå. Perdikan av missioner konf. byrå. Predikan av S. A Anderson. Ämne: "Det största hinder för vår verksamhet."

Fredagen den 9. kl. 9,30 f. m.
Sång och bönemöte ledes av Albin Siller. Rapport från konf. byrån: Ordf. utnämner anordnings: beredning, revisions och resolutionskommitté. Konf. väljer nominationskommitté. Församlingsbrev läses och muntliga rapporter från fälten. Kl. 11 f. m. Rapport från Brandon college och tal över självvalt ämne av prof. C. H. Lager.

Kl. 2,30 e. m. sång och bönemöte samt bibelläsning över Gal. 1:8,9 av J. A. Winglad.

Kl. 3 f. m. nya arbetare på fältet välkomnas och besökare introduceras av supt. J. P. Erikson. Rapporter Alberta Missionären, bibelskolan, Christian Link. Festkommittén. Konf. kassor, samt allmänna missionen.

Kl. 7,30 e. m. sång och bönemöte ledes av studerande H. Nordlund. Predikan av supt. J. P. Ericksson över självvalt ämne.

Lördagen den 10. kl. 9,30 f. m.
Sång och bönemöte ledes av Chas. Nickolson. Protokollet justeras. Nominationskommittén rapporterar, val av tjänstemän, slutrapporter av alla kommittéer, oavagjorda göromål. Föredrag av P. M. Meyer. Ämne: "Ryttaren på den vita hästen." Upp. 19:11.

Kl. 2,30 e. m. Alberta kvinnoföreningssessionen under ledning av mrs. J. P. Eriksson. Ledande talare d:r J. Allen från Indien.

Kl. 7,30 e. m. Bönemöte ledes av studerande J. Isackson. Predikan av M. Bergh över självvalt ämne.

Söndagen den 11. kl. 10 f. m.
Sunday school session led by supt. Three 10 minute talks on sunday school. 1) "The value of sunday school in our work" by J. P. Eriksson. 2) Talk to Parents. "Parents-part in sunday school work." by Alex Sörensen. Talk to children. "Children in sunday school work" by mrs. M. Bergh.

Kl. 11 f. m. Sermon by M. T. Orchard, general sec. of bapt. Union.

Kl. 2,30 ungdomssession under ledning av ungdomskommittén.

Kl. 7,30 e. m. sermon by M. S. Orchard.

O. B. S. Ett hjärtligt mottagande väntar delegater och besökare av församlingen med dess pastor i Wetaskiwin. Kom bedjande att en andens pingstvind må förnimmas i alla konferensmötena. **Programkommittén.**

PROGRAM
för distr. missionsmöte d. första veckan i juli månad av Manitoba-Ontario-distriktet av d. Luth. Canada konferensen.

1. I Mamreförsamlingen vid Lillesve:
   a: Måndag d. 5 juli, pastor Pontus Peterson och stud. Ander resa till Lundar å C. N. R., där skjuts möter, och så blir i Morning Star skolhus gudstjänst kl. 7,30 e. m. med engelsk predikan av stud. Ander och svensk predikan av pastor Pettersson.
   Och samma dag resa pastorerna L. P. Bergström, K. J. Bring och teol. stud. Odejberg till Chatfield å C. N. R. där skjuts möter, och så blir i Buffalo Lake skolhus gudstjänst kl. 7,30 med eng. predikan av Odelberg och svensk predikan av Bergström.
   b. Tisdag den 6. Skrift och nattv. gång i Morning Star skolhus kl. 10 f. m., då pastor Bergström håller förberedelsepredikan. Efter nattvardsfirandet bibelsamtal över ämnet: "Herrens Heliga Nattvard." då diskussionen inledes av pastor Peterson, och efter middagsrast kl. 2 inviges Mamreförsamlingens kyrkogård.
2. I Gethsemane församlingen vid Ericksdale, där skjutsar möta.
   a. Och så blir i församlingskyrkan gudstjänst kl. 7.30 e. m. d. å samma dag tisd. med eng. pred. av stud Ander och sv. pred. av past. Bergström.
   Å samma plats:
   b. Onsdag den 7. Skrift och nattvardsgång kl. 10 f. m., då pastor Peterson håller förberedande predikan, och på eftermiddagen kl. 2 bibelsamtal över ämnet: "Guds stridande församling", då disk. inledes av teol. stud. Odelberg.
3. I Hillbre:
   a. Onsdag den 7. kl. 8,15 e. m. med eng. predikan av stud. Odelberg och svensk predikan av stud. Lundh.. Sammankomsten i Hillbre skolhus.
   Å samma plats.
   b. Torsdag den 8 juli gudstjänst kl. 10 f. m. med eng predikan av stud. Ander och därpå följer bibelsamtal över: "Det Heliga Dopet", som inledes av pastor Bergström.
4. I Inwood-Teulon. Fredagen den 9. 1:sta. I Inwood kl. 2 e. m. Pred. eng. av teol. stud. Odelberg och därpå bibelsamtal över ämnet: "Den triumferande församlingen." som inledes av pastor Peterson.
   2:a I Teulon kl. 7,30 e. m. Gudstjänst med eng. predikan av stud. Ander och svensk perdikan av stud. Lundh och tänkspr. av pastorerna.

K. J. Bring.
Tillfällig "past. loci."

Ett upprop.

Till alla våra Svenska Lutherska Församlingar inom Canada-konferensen.

Konferensen har beslutat, att varje församling inom densamma håller någon slags tillställning under året för insamling av medel till avgifterna för konferens och synod.

De vakanta församlingarna som nu under sommaren betjänas av studerande böra taga tiden i akt och hålla dessa festligheter under tiden de äro betjänade, då det är lättare att samla folket medan de hava en ledare. Olika tillställningar kunna ju hållas såsom Pic-Nics, Lawn Socials, Basket Socials, konserter m. m. Det är av stor vikt att dessa medel komma in och församlingarna kunna därmed fullgöra sina skyldigheter utan att göra uttaxeringar.

Församlingarnas kassörer, där sådana finnas, eller de som för tillfället handhava dessa medel, böra snarast möjligt tillse att dessa medel insändas till konferensens kassör P. Nelson, 409 Duffrin, Ave., Winnipeg, Man.

Å konferensens vägnar

P. Nelson.

FRÄMSTÄENDE LANDSMAN UR TIDEN.

Den 18 juni avled i Vancouver, B. C., kapten Ludvig Botvig Anderson, 1147 Templeton Drive, efter ett långt och tåligt buret lidande i en ålder av 66 år.

Med Ludvig Anderson bortgick åter en av Vancouvers svenska "oldtimers", som varit med om att se denna stad växa upp till en av de mest betydande på kusten. Men inte bara detta. Ludvig Anderson efterlämnar, förutom en sörjande maka, fyra döttrar och två söner, en stor skara av vänner och bekanta, som nuå då döden kommit som en befriare till deras gamle vän, tillsammans med hans familj stå sörjande vid hans bår.

Ludvig Anderson föddes i Gävle, Sverige, den 28 juni 1860. Redan vid unga år gav han sig av till sjöss, och efter några års segling i europeiska vattnen, påbörjade han sina långfärder. Under dessa kom han till Kina och mönstrade där på den gamla C. P. R-båten "Abyssinia", som i de dagarna gick på Orienten, och en vacker dag på våren 1888, två år efter den stora branden, landsteg han i Vancouver, som för framtiden skulle bliva hans hemort. Under det första året arbetade han vid de stora prämarna, som då släpade sand in till False Creek, men redan påföljande år fick han arbete på en av de mindre båterna i hamnen. På den och andra arbetade han sedan under en följd av år, tills han 1897 tog in styrmansexamen.

År 1898 ingick han äktenskap med frkn. Hanna Vinqvist från Kristinestad, Österbotten och påföljande år avlade han sin kaptensexamen. Redan tidigare hade han såsom matros och styrman arbetat för Hastings Mill Co., och kvarstannade även nu i samma bolags tjänst för vilket han sedan troget arbetade tills sjukomen kom och tvingade honom att draga sig tillbaka. Under dessa år hade han i tur och ordning befälet på båtarna Comet, Ettawhite och Active.

Då den svenska kyrkan grundlades i Vancouver för 23 år sedan var han en bland stiftarna och har allt sedan dess, inseende kyrkans stora betydelse bland landsmännen här, skänkt denna sitt odelade understöd. Sedan åratal tillbaka var han dessutom en framstående medlem i Oddfellows Manchester Unity Lodge.

Begravningen försiggick måndagen den 20 juni från den avlidnes hem och under stor anslutning från vänner och anhöriga. Liktalet över den döde hölls av pastor Otto Eklund, som i sitt tal bland annat just erinrade om Ludvig Anderson såsom make och familjefader. Om den gode och kärleksfulle fader, som alltid just i sitt hem och sin familj fann vila och vederkvickelse från det ansträngande arbetet på sjön. Efter detta sjöng fru Arthur Johnson den vackra sången "Just as I am", samt fruarna O. Eklund och Hermina McSpadden den lika vackra och välkända sången "Rock of Ages." Den högtidliga akten var härmed avslutad och den vackert smyckade kistan bars av vänner och arbetskamrater till den väntande automobilen, och det långa begravningsföljet satte sig i rörelse mot Mountain View begravningsplats, där jordfästningen försiggick uti familjegraven. Vid graven förekom dessutom Oddfellows vackra begravningsritual. En utomordentligt stor blomsterhyllning ägnades den döde.

Fredlig strejktvakt — "peaceful picketing" — är lagstridig i Canada, har Canadas högsta domstol förklarat.

Norske konsuln C. J. Björke i Vancouver meddelar, att kapten Roald Amundsen, den frejdade nordpolsfararen, antagit en inbjudan, att besöka denna plats i slutet av innevarande månad.

Jordbrukarna hålla konvention. Omkring 400 delegater väntas till en jordbrukarekongress, som hålles i Ottawa från den 23 till den 25 juli. Ombud från alla provinser i Canada samt ett stort antal från Förenta Staterna komma att närvara. Det är det sjätte årliga konventet av Canadian Society of Tecnical Agriculturists.

Skogseldarne i British Columbia kostade provinsen omkring 3,500,000 dollar sistlidne år. Den direkta förlusten av egendom och skogar uppgick till 2,750,000 dollar, medan regeringen utbetalade för skogseldarnes bekämpande 617,000 dollar. De privata företagen erlade för samma ändamål 133,000 dollar.

Falun, Alta. Söndagen den 4 juli luthersk gudstjänst i Lone Ridge Hall kl. 3 e. m., svenska språket användes.

C. Wrick

Rättelse i Eder ärade tidning av den 24 juni under rubriken "Rättelse" av fotografierna 2, 3, 4, höra till P. Holmström, skall i stället vara P. Lundmark.

Calmar, Alta. Söndagen den 11 juli högmässa i Calmar sv. lutherska kyrka kl. 2 e. m. Svenska språket användes. Torsdagen den 15 juli kl. 2 e. m. Kvinnornas syförening hos mrs. Modin.

C. Wrick.

Visande en nugget eller guldklimp, värd $300, vägande 18 uns, såväl som en nattsäck full av mindre klimpar, anlände B. Boe till Williams Lake, B. C., från Cedar Creek, där han säger sig ha upptäckt ett rikt fynd placer guld.

Norris Lake, Man. Söndagen den 4 juli gudstjänst av pastor K. J. Bring i Norris Lake skolhus vid Teulon kl. 2 e. m. och samma söndag gudstjänst av stud. Bertil Lundh i Lillesve, i Morning-Star skolhus kl. 1,30 e. m. i Buffalo Lake skolhus kl. 4,30 e. m.

Ny affär i Wadena, Sask. Mr. Nils Pedersen har i dagarna öppnat restaurantrörelse i Wadena, Sask. Den skandinaviska allmänheten är på det hjärtligaste inbjuden att göra restauranten i fråga ett besök och mr. Pedersen ämnar på allt sätt söka tillfredsställa sina kunder i fråga om god mat och vänligt bemötande.

Livliga landaffärer i Wadena, Sask. Från Wadena, Sask., rapporteras, att stor efterfrågan på land i detta distrikt för närvarande gör sig gällande. Vår välkände fastighetsmäklare mr. Leonard Wreede har under den sist förflutna veckans lopp sålt icke mindre än 1,600 acres och väntar att under den närmaste framtiden sälja en hel del andra stora arealer. Bland de som under veckan köpt land i Wadena distriktet märkes Einar Eliason och mr. Peterson från Robsart, Sask., vilka vardera köpt en sektion.

Silverbröllop. Den 21 juni firades ett mycket ståtligt och trevligt silverbröllop i svenska baptistkyrkan i Kipling Sask., då pastor och fru J. P. Mollberg kunde fira 25-årsdagen av sin tillvaro som äkta makar. Den trevliga högtiden tog form av ett större missionsmöte, och på silverbröllopsparets begäran skola de medel, som voro avsedda som gåva till pastor och fru Mollberg, att i stället användas för den utländska missionen. Denna summa steg till icke mindre än $150.00. Brudparet erhöll dock en vackrare silverpjäs som minne från dagen av den svenska baptistförsamlingen på platsen samt även andra presenter. Kyrkan var vid tillfället i fråga vackert dekorerad och fullsatt med besökare från nämnda ort samt Strasbourg, Little Woody, Midale och Stockholm. Programmet upptog bland annat sång och musik samt högtidstal av pastor O. Gunnerfeldt från Winnipeg. Efter programmets slut serverades en fin-fin middag. Pastor och fru Möllberg förenade sig i äktenskap under deras vistelse i Syd-Dakota. S. C. T. gratulerar och tillönskar det värda silverbröllopsparet ännu många lyckliga år som äkta makar.

Svårt sjuk. Den 8 maj skadades John BBroman, hemma från Vörå i österbotten, mycket svårt under arbete vid en skogskamp i Lougnburrough Inlett, B. C. I sanslöst tillstånd och med ett brutet ben fördes han till St. Pauls sjukhus, Vancouver, där han sedan under 10 dagar låg sanslös, svävande mellan liv och död. Nu är han på bättringsvägen, men får naturligtvis ännu för en ganska lång tid hålla sig i absolut stillhet. Hans fru och lilla flicka anlände till Vancouver för några dagar sedan från Finland.

Bröllop. Den 19 juni firades ett trevligt bröllop i svenska baptistkyrkan i Kipling, Sask., då miss Isabel Margret Johnson sammanvigdes med mr. Ernest Forsman från Strasbourg, Sask. Bruden är enda dottern till mr. och mrs. Erik Johnson, Kipling, Sask. Herrskapet Johnsons härstamma från Föllinge, Jämtland och hava vunnit stort anseende i det distrikt, varest de nu bygga och bo. Som tärna vid den högtidliga vigselakten fungerade brudens kusin, miss Irene Johnson och som marskalk tjänstgjorde brudgummens broder. Vigselakten förrättades av pastor Mollberg assisterad av pastor O. Gunnerfeldt. Ett stort antal släktingar och vänner voro inbjudna och brudparet fingo mottaga en mängd vackra och värdefulla presenter. Efter vigseln en bjöds på en utsökt fin middag. De nygifta ämna bosätta sig i Kipling, Sask. S. C. T. gratulerar.

Mulvihill, Man. Fredagen den 18 juni blev herr John Ocklin härstädes trevligt överraskad av ett större antal vänner som med anledning av att herr Ocklin då fyllde sina modiga sjuttio år ville gratulera och lyckönska honom. Herr O. hade nämligen den dagen ett ärende till sin svåger, herr Nilson, och när han anlände fann han ett rikt dukat bord och en hel del vänner samlade. Han blev då tillfrågad om han inte visste vilken dag det var och blev sedan anmodad att gå hem och byta kläder för att åter infinna sig vid det av läckra rätter dignande bordet, vilket han också gjorde. Under samkvämets lopp förärades herr Ocklin med en minnesgåva från högtiden ifråga.

Ett tack. Undertecknad vill på det hjärtligaste tacka alla som bidrogo till den present, jag förärades med på min sjuttionde födelsedag, samt alla dem som utförde så mycket arbete i samband med den överraskning jag blev föremål för vid nämnda tillfälle. Det var en trevlig dag för mig som jag nog säkerligen icke kommer att glömma.

John Ocklin.

Svenska lutherska kyrkan, Norman, Ont. Söndagen den 4 juli gudstjänst kl. 3 e. m.

Wabigoon, Ont. Söndagen den 11 juli håller pastor Potus Peterson gudstjänst i Wabigoon kl. 11 f. m. Vi inbjuda vårt folk att vara med. Välkomna!

Svenska lutherska Bethesda kyrkan, Kenora, Ont. Söndagen den 4 juli söndagsskola kl. 9,45, högmässa kl. 11 f. m., aftonsång kl. 7,30 e. m.

Bröllop. Måndagen den 21 juni sammanvigdes i prästgården i Vancouver, B. C. hr. Harry A. Martinson och fru Elizabeth Bardsley, båda från Vancouver. Brudgummen är av svensk börd, men bruden är av engelsk. Som vittnen fungerade fru Otto Eklund och hr. Johan Larson.

Lac du Bonnet, Man. Som Frank Pearsón har skrivit, att det var en mrs. L. som var med och hade skrivit i S. C. T., får jag omtala, att jag alls icke varit med och skrivit. Jag har ej varit med och hjälpt någon mr. O. J. att skriva, och jag tror fullt och fast att han ej behöver någon hjälp därtill. För övrigt har jag ej huvud att skriva sådana brev som Pearson fått till svar så de personer som svarat torde reda sig själva.

Mrs. Larson.

Predikobesök. Redaktör C. J. Engvall besöker Garson och Tyndall söndagen den 4 juni och blir det då predikan i Garson kl. 11 fm. och i Tyndall kl. 3 e. m. Mrs Gillström som var varit missionär i Kina i 15 år kommer med och deltager i mötena och så blir det i Garsons missionskyrka en Kinaafton då mrs. Gillström kommer att berätta om Kina och förhållandena där. Hon är då ikläddkinesisk dräkt. Kollekt för Kinamissionen upptages.

En vacker vigselakt. En ovanligt vacker vigselakt förrättades lördagen den 19 juni i prästgården, Vancouver, B. C. De som då förenades i äktenskapet voro fröken Sandra Anderson och hr. Andy Peterson, båda från Vancouver, Såsom vittnen tjänstgjorde herrskapet G. A. Carlson. Bruden i full skrud, åtföljd av tärna även hon smyckad, bar en mycket vacker blomsterbukett av rosor och liljekonvaljer. Bruden hade även en liten blomsterflicka, klädd i en skär dräkt med en korg med utsökta skära blommor. Brudgummen hade en liten "gentleman" på fem år, som tjänstgjorde som ringbärare. Brudens föräldrar och ett följe av vänner voro närvarande och färdades i tre stora autos till bröllopssalen å 3237 Union Str.

Svenska Baptistkyrkan, Kenora, Ont. Onsdagen den 23 juni hade vi midsommarvaka, många svenskar och norrmän hade mött upp för att få vara med om en trevlig midsommaraften. Ett kort program hölls under vilket fröken Ellen Lysen spelade ett mycket vackert pianosolo, strängbandet sjöng två sånger. Mr. och mrs. Erickson spelade även några sånger samt ett stycke till mandolin och guitarr. Efter programmet serverades kaffe, glass, så hade en del utav de yngre damerna bringat var sin korg, dessa korgar såldes och inbringade en god summa till församlingen. Inkomsten för allt blev 29:90. Vi tacka alla så hjärtligt för deras trogna arbete och intresse för att verksamheten skall gå framåt. Herren skall rikligen löna eder för allt. Våra vanliga mötestider äro: Söndag, söndagsskola kl. 10,30 f. m. Stort frälsningsmöte varje söndagskväll kl. 7,30 e. m. Tisdag lektioner i guitarrspelning, kl. 7—9 e. m. Onsdag, ungdomsmöte kl. 8 e. m. Torsdag bönemöte kl. 8 e. m. Fredag strängbandsövning kl. 8 e. m. Den första juli har vi en utflykt till Holmströms farm, det kommer att bliva trevligt, de som önska att vara med så kunna de få följa med uti de båtar som vi kommer att hyra för en avgift av 25 cents, barn fritt. Tag matkorgar med, kaffe serveras därute samt läskedrycker och glass. Glöm ej bort våra möten. God musik och sång vid varje möte. Alla hjärtligt välkomna!

Olle Erickson.

Guldbröllop. Bröllopsklockor hor man ofta klämta nu för tiden, men guldbröllopsklockor äro mera sällsynta och höras ej så ofta. I Kenora, Ont., hade vi dock den stora glädjen att få vara med och fira guldbröllop midsommardagen, då makarna Kvarnström i närvaro av en stor skara vänner firade sitt guldbröllop. Pastor Pontus Peterson höll ett mycket vackert tal till guldbröllopsparet och uttryckte sin och allas hjärtliga lyckönskan. Vid slutet av sitt tal förde pastorn sin ena hand till en av sina fickor och ur densamma framtog två kuvert och sade: "Detta är en liten gåva från oss samtliga vänner samlade här denna kväll till Eder". Bade brudgum och bruden reste sig upp och tackade så varmt för vännernas vänliga hågkomst mot dem. Efter pastor Petresons tal, läste Olle Erickson ett poem författat av J. A. Fredborg, Winnipeg och talade därefter något till guldbröllopsparet. Evangelisterna Erickson sjöngo flera sånger, varefter några av de övriga vännerna talade, däribland mr. Vic. Johnson vilken är en utmärkt talare vid dylika tillfällen. Mr. Kvarnström har varit i landet sedan 1902 Mrs. Kvarnström kom hit några år senare, år 1908. De voro gifta i gamla landet, sex barn ha de haft av vilka fyra leva... Mr. Kvarnström fyller 75 år den 1 juli, mrs. Kvarnström fyller 78 år den 12 augusti. Må lycka och Herrens välsignelse följa dem, tills även de en gång, när det land där ingen mera åldras.

Olle Erikson.

Hemsk olycka. Fredagen den 25 juni inträffade en hemsk olycka vid en järnvägsövergång cirka sex mil väster om Virden, Man., då ett östgående passagerareståg rakörde en automobil, i vilken fem personer befunno sig. Bilen, vars bakre del träffades av lokomotivet, blev fullständigt krossad och passagerarna slungades en god distans från densamma. Så fort sig göra lät stoppades tåget och tågpersonal jämte passagerare sökte på allt sätt komma de förolyckade till hjälp. Vid närmare undersökning befanns två av bilens passagerare, nämligen en skollärarinna och en ung gosse, mycket svårt skadade under det att man för de övriga tre hyste hopp om tillfrisknande. Samtliga skadade blevo i hast tagna ombord på tåget och förda till sjukhuset i Virden, Man. Innan man emellertid anlänt dit hade skollärarinnan redan avlidit och den unge gossen avled några timmar senare. Enligt nyligen ingångna underrättelser lär den person, som förde bilen, en man vid 55 års ålder, befinna sig i mycket kritiskt tillstånd och man hyser föga hopp om hans tillfrisknande. Tre av passagerarna tillhörde samma familj. Av allt att döma hade bilens förare söka att hinna över järnvägsövergången före tåget men misslyckades med nämnda sorgliga resultat. Å passagerareståget ifråga befunno sig bland andra det sällskap Winnipeg-svenskar som bevistat sommartinget vid Round Lake och som nu voro på återresa hem.

Esterhazy, Sask. I tidningen för den 24 juni under Canada-Nyheter förekommer ett meddelande under rubriken, "levnadstrött", och som det ej är med fakta överensstämmande får jag anhålla om att plats beredes för följande rättelse. Onsdagen den 1 var Englund nere i Stockholmskolonien och kom hem på kvällen lika glad och munter som vanligt. Han gick till sängs och sov till kl. 7 på morgonen, då han steg upp och sade till mrs. E., att han skulle till kontoret för att sätta upp en del rapporter tills dess inspektorn skulle komma ner. Kl. 9 ringde mrs. Englund upp honom och frågade om han ej snart kom hem för frukost, varpå han svarade: "Jag kommer gemast." En halv timme senare kom bud att John låg död på kontoret. Att han efter sin tjänstgöring vid armén varit vid sämre hälsa, är ju med verkligheten överenstämmande, men att han visade sig modlös och trött och sagt sig vara levnadstrött är misstag. Det kan ej tänkas annat, än det var en tillfällig sinnesförvirring som var orsak till handlingen. Det har alltid rått det bästa förhållande makarna emellan, så slaget kom som åska från klar himmel för fru E. Han var alltid vänsäll av sig och hade en stor vänkrets vilket också visade sig vid hans begravning lördagen den 19 maj från Union kyrkan i Esterhazy kl. 3 eftermiddagen. Kyrkan kunde ej till närmelsevis rymma den stora skara människor som på allt sätt visade sin sympati. En rik blomstergärd prydde kistan. Ett 50-tal automobiler deltogo i sorgetåget ut till begravningsplatsen. John Englund var vid sin bortgång 31 år.

E. N. Forsberg.

Den liberala regeringen i Ottawa har resignerat.

(Forts. fr. sid. 1.)

serligen har den konservative ledaren Hon. Meighen blivit anmodad att bilda ny ministar. Detta är dock icke under nuvarande omständigheter icke så lätt, ty i och med det at portföljer antagas måste den eller de personer som antaga desamma vädja till folket om att godkänna utnämningen. Även i den händelse Hon. Meighen skulle lyckas få alla sina ministrar invalda, kan han icke vänta få mer än högst ett par rösters majoritet i underhuset.

Troligen kommer Hon. Meighen att så snart som möjligt antaga premiärsysslan, och för att fullborda innevarande sessions affärer väntas det att han skall tillsätta fyra eller fem ministrar som få utgöra regering till dess att nya allmänna val hava hållits. Det är också möjligt att han söker hålla sig kvar vid makten till less parlamentet sammanträder nästa år.

Emellertid är situationen i Ottawa för närvarande mycket oviss och det är ytterst svårt att föutsäga vad som kommer att hända inom de närmaste dagarna.

Det har blåsts till samling för canadensare av svensk stam.

(Forts. fr. sid. 1.)

sådant stiftas omedelbart. Mötet beslöt därpå, medelst röstning (enhälligt) i enlighet med herr Hägglunds förslag. Kommittens stadgeförslag antogs enhälligt.

För väljande av styrelse tillsattes en kommitté bestående av representanter från alla samhällen som voro representerade. Dessa voro som följer:

Wadena, Kamsak, Percival, Kelliher, Buchanan, Young, Estevan, Fairy Glen, Norquay och Stockholm, m. fl.

Vid kommitténs sammanträde, under G. Persons ordförandeskap, valdes följande personer till styrelse, att tjänstgöra till nästa årsmöte:

Ordf. Alb. Hermanson, Winnipeg. Vice ordf. J. A. Hägglund, dito. Sekr. O. L. Holmgren, dito, Litteratur sekr. Axel J. Carlson, dito. Kassör C. H. Nilson, dito.

Övriga styrelsemedlemmar:
Gust. Person, Stockholm, Sask., Oscar Freed, Dubuc, Sask.

För bestridande av de första utgifterna beslöt kommittén, att inom sig upptaga en avgift av 50 cents per man, summan steg till $12.75.

Kommittén beslöt, att styrelsen skulle gå i författning om bildandet av lokalföreningar. Alla ansökningar om medlemskap i förbundet skola insändas till förbundets sekreterare O. L. Holmgren, 418 Sinclair Str. Winnipeg, Man.

Nästa årsmöte skall avhållas vid Round Lake, Sask., sommaren 1927, på dag som av styrelsen anses lämpligast.

Mötet avslöts under det bästa samförstånd, som bådar gott för organisationens framtida utveckling.

Samtidigt vill jag uttala den förhoppningen, att alla göra vad de kunna för organiserandet av föreningar på sina respektive platser. Vidare meddelanden komma att bli synliga i våra svenska tidningar. Alle man till verket!

Företagets framgång beror uteslutande på den individuella viljan. Må ingen svika!

Svenska aldrig talts av fega trälar!
Svenskar aldrig böjt sig under hälar!
Vårt land är fri mans hem sen hednaår,
Vårt ädla språk: ett bloss med låga klar!

Fädren stöpte det i härdad degel,
malmens klang på det satt sin prägel;
tonar klart likt stål på städ man hamrar.
Ej ett språk det är för kvava kamrar.

O. L. H.

PÅVENS SANDEBUD FIRAD AV MILLIONER OTROGNA.

Katolikerna i Amerika hålla för närvar de eucaristisk kongiess i Chicago, med all den pomp, och stat som kan utvecklas av den katolska kyrkan. Påven har sänt sin personliga representant, kardinal Bonzano, och för denna resas troner, där han sitter under mottagningar, Guvernör Smith hade en sådan rest för kardinalen i City hall i New York och från Chicago berättas samma historia. Där processionen drager fram med kardinalen åtföljd av tusentals präster i högtidsskrud, där falla de trogna på knä. Kring ett på Michigans strand rest altare hade på tisdagen samlats minst 200,000 personer, som alla lågo på knä under ceremonien. 60,000 barn deltogo i mässan, alla klädda i de påvliga färgerna.

SKÅNEMÄSSAN I MALMÖ 2—8 AUGUSTI.

Den stora Skånemässan öppnas i Malmö den 2 augusti och fortgår till och med den 8. Direktionen för mässan har anmodat oss att meddela våra läsare att svensk-amerikanare äro särskilt välkomna och inbjudna att besöka mässan. Utställningen består av 13 avdelningar, omfattande alster av mest olikartad beskaffenhet, vilka bära vittnesbörd om den svenska industriens framsteg och utveckling på alla områden. Avdelningarna äro:

1. Maskiner, verktyg, verkstadsförråd, transportmedel.
2. Elektriska tillbehör, lampor, värmesystem, etc.
3. Metallindustrien: järn, stål och andra metaller; artiklar av guld, platina, silver.
4. Möbler för hem och kontor; korgarbeten, penslar, etc.
5. Hushållsartiklar och köksutensilier; glas-, porslins- och lergods.
6. Papper, brev- och tryck-; ritmaterialier.
7. Vävnader, kläder, pelsverk, etc.
8. Läder- och gummivaror.
9. Kemiska och farmaceutiska produkter.
10. Musikinstrument, sportsgods, leksaker.
11. Annons- och reklammaterial.
12. Nya uppfinningar och patent.

Leve det röda håret!

En specialist på människohår, d:r L. A. Hansmann, har utgivit ett arbete, som kommer att glädja alla rödhåriga.

De rödhåriga kvinnorna i synnerhet äro lyckans utvalda. De svarthåriga ha flera chanser att bli gifta än de rena blondinerna, men de rödhåriga ha de allra största utsikterna. Detta sitt påstående har d:r Hansmann bevisat genom stastiktik från Tyskland. I en liten stad fanns det 40 rödhåriga kvinnor, av vilka blott en var ogift. I andra städer stodo siffrorna likadant.

På sinnessjukhusen finnes det däremot icke gott om rödhåriga. På 20 stora anstalter hittade d:r Hansmann icke en enda, och ingenstans var det mer än en halv procent rödhåriga.

Så nu vet man det när man skall färga håret gästa gång.

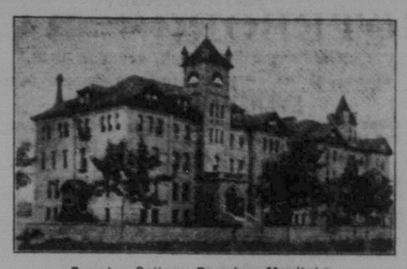

Brandon College, Brandon, Manitoba.

PERSONLIG UTBILDNING

under fördelaktigaste förhållanden i klassrum och residensbyggnader.
Fullständiga universitetskurser, ledande till B. A., M. A.
Collegiate-departementet med alla privilegier att examinera och promovera studenter. 8:de till 12:te graden.
Attraktiva kurser i musik, sång, expression.
SVENSKA SPRÅKET VALFRITT ÄMNE I ALLA KURSER.
Inträde vinnes av unga män och kvinnor av god karaktär.
Höstterminen börjar den 28 september.

Tillskriv **Prof. C. H. LAGER.** Katalog och upplysningar fritt.

VANCOUVER ANNONSER

Columbia
S. BERGMAN
251 Hastings St. E.
VANCOUVER, B.C.
Största urval av grammofonskivor.
svenska Katalog fritt.

PRENUMERATIONER Å
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
upptagas i Vancouver, B. C. av
S. BERGMAN — 251 Hastings St. E
JOHN GREEN — 205 Caroll St.

Lär Stenografi
Det är alltid efterfrågan på goda stenografer, särskilt dem under visade av
SUCCESS BUSINESS COLLEGE
Regina, Sask.
Skriv efter upplysningar till Dept. I.

W. FINKEL
Expert urmakare och juvelerare
242 Logan Ave., Winnipeg.

25 års erfarenhet. Allt arbete garanterat. Speciell uppmärksamhet för gamla lands klockor. Order från landsorten ges prompt uppmärksamhet.
GÖR ETT FÖRSÖK!

PATENTER
Trade Marks—Copyrights
Fetherstonhaugh & Co.
Den gamla etablerade firman
36—37 C.P.R. Building,
Hörnet av Portage & Main St.
WINNIPEG
Vi kunna på det bästa rekommendera denna gamla och välkända firma. Skriv efter upplysningar.

Skandinaver Önskas
Det finns fortfarande rum för många skandinaviska settlare i Canadas bästa "mixed farming" distrikt, Enderton Co., C. P. R., och H. B.-land. 8 till 35 års avbetalningsvillkor. $200 till $400 vid köpet. Upparbetade farmar till olika priser, Staden har mejeri, kvarn, högskola, hospital m. m. Största skandinaviska settlement i Canada.
LEONARD WREEDE
Box 51, Wadena, Sask.

Brudkronan för ogifta damer och herrar som önska brevväxla med personer värda från 1,000 till 45,000. Lät bröllopsklockor ringa för eder en gång. Damer erhålla herrars namnlista fritt. Tillskriv på skandinaviska eller engelska. — Peter E. Hanson, Box 1005, Chicago, Ill., U. S. A.

ÖNSKAS
hushållerska i 45—50-års åldern till ensam man, ägare av liten farm. Passande för den, som mer sätter värde på ett gott hem, än en hög lön. Svar till
A. ROBERTS,
Jaffray, B. C.

HÖNSAVLARE!
Befria höns och fjäderfä från ohyra. Sänd $1 för att lära utan att röja metoden. Ingen medicin, inget arbete. Små omkostnader. Metoden garanteras och pengarna återsändas i händelse metoden icke verkar. — N. S.

AKTIEBOLAGET
GÖTEBORGS BANK
Göteborgs älsta bank, grundad 1848.
Eget kapital Kr. 78.750.000. (Över 20 millioner Dollars.)
SVENSKAR I CANADA!
önskar Ni en säker placering och god avkastning av Edra penningar så insätt dem på vår
KAPITALRÄKNING.
Vi godtgöra härpå alltid högsta gällande ränta.
Vi lägga varje halvår räntan till kapitalet, så att Ni erhåller ränta på ränta.
Vi sända kostnadsfritt varje halvår till Eder per post en uppställning, som visar hur stort kapital Ni har hos oss och hur mycket det ökats genom ränta.
Alla slag av bankaffärer i övrigt.

Uppdrag (ins. & uttagn.) till nämnda bank ombesörjes av P. M. Dahl Steamship Agency, 325 Logan Ave., Winnipeg, Man.
Enligt meddelande från banken är räntan å kapitalräkning i dagarna höjd till 4 procent (insättningar med 4 månaders uppsägningstid.)

Sverige-Nyheter.

Polismästare Hårlemans kulsprutor.

Äro avsedda för "uppror."

Den 27 maj har polismästare Hårleman i Stockholm avgivit yttrande med anledning av herr Spångbergs interpellation till socialministern angående inköp av kulsprutegevär för polisens räkning. I yttrandet heter det:

"Under år 1925 köpte jag av kapten H. Tollsten för Stockholms polisverks räkning 2 automatkarbiner av amerikansk tillverkning, uppenbarligen samma vapen som avses i den remissen bilagda skrivelsen. I flere städer i Amerika och andra länder är polisen försedd med sådana vapen. Nämnda vapen äro avsedda att användas såsom skyddsmedel i händelse av uppror. Till bestridande av kostnaderna för köpet användes icke något av de anslag som voro upptagna i Stockholms stads utgiftsstat för polisen och icke häller något anslag från statsverket utan andra medel, som funnos till förfogande."

Överståthållareämbetet har såsom sitt eget yttrande vidarebefordrat hr. Hårlemans förklaring till socialministern.

Aktstycket, skriver Soc.-Dem., talar verkligen för sig självt! Vapen skola användas för stillande av uppror, säger hr. Hårleman. Mer än intressant skulle det dock hava varit att i detta sammanhang fått veta från vilket håll upproret väntas, och vilka politiska eller sociala järtecken, som visat sig över polishuset på Kungsholmen.

Men nästan mera märkligt än allt annat i denna affär är polismästarens uppgift att pengar till inköpet icke tagits av något av de anslag, som Stockholms stad tillhandahållit, och ej heller av något anslag från statsverket, utan av a n d r a medel, vilka stått till förfogande. Det skulle vara intressant att veta varifrån dessa andra medel kommit! Vem eller vilka är det, som tillhandagår polismästaren med pengar till kulsprutor? Den frågan kräver också ett svar.

Iggesunds järnverk svårt härjat av eld.

En häftig eldsvåda utbröt vid tolvtiden natten till den 5 juni i Iggesunds järnverk under det pågående nattskiftet. Elden började i smälteriet, vars tak på ett ögonblick var övertänt samt spred sig omedelbart till de närliggande avdelningarna, valsverket och ånghammaren. Elden spred sig även till råskensverket som liksom ånghammaren blev totalt förstört av elden. Brukets två stora motorsprutor om 1,000 minuters effektivitet vardera voro inom några minuter på platsen och släckningsarbetet bedrevs med stor intensitet så att vid tretiden på natten var elden i det närmaste släckt. Elden anses ha uppkommit genom att något glödande järnstycke i smälteriet ramlat ned i en grav, där ett stort svänghjul går och där olja utspillts, som torde ha antänts och lågor därvid följt svänghjulets maskinrem och antänt taket samtidigt. Man har ännu ingen föreställning om till vilket belopp skadorna uppgå men undersökning härom pågår, och torde bli känd under dagens lopp. Driften vid de spolierade avdelningarna torde icke på avsevärd tid kunna återupptagas.

Allmänna Nyheter

Kyrkomötet i höst. K. M:t har kallat svenska kyrkans ombud att sammanträda till allmänt kyrkomöte i Stockholm den 2 oktober i år.

Riksdagen kostar 4,283,000 kronor. Statsutskottet har föreslagit att för nästa budgetår anvisas anslag till riksdags- och revisionskostnader med 4,283,000 kronor.

Rik fruktskörd att vänta i år. Enligt vad trädgårdsdirektör E. Cederpalm vid statens järnvägar uttalat vid sin återkomst från en inspektionsresa till södra och västra Sverige synes en rik fruktskörd vara att vänta i år. Fruktträden blomma ovanligt rikt i hela södra Sverige, och de befarade angreppen av skadeinsekter synas än så länge vara rätt ringa.

RÅD FÖR MAN om förebyggande och botande hemmets av kroniska, nervösa sjukdomar, njur och blåssjukdomar, reumatism, nervsvaghet etc., skickas fritt. Dr. C. Lunde, Box 252, Detroit, Mich.

En betydelsefull svensk uppfinning på maskinteknikens område har nyligen gjorts av överingenjör C. Luttropp. Denne har nämligen lyckats konstruera en räknemaskin på vilken man lika bekvämt kan räkna alla fyra räknesätten. Den nya maskinen utmärker sig särskilt bland annat för sina kontrollanordningar.

Bondeförbundet går in för borgerlig samling. Bondeförbundets arbetsutskott inom Skånedistriktet har härom dagen sammanträtt i Malmo, varvid beslöts rikta en hänvändelse till landstingsvalkretsarnas styrelser att så vitt möjligt söka åstadkomma samarbete med övriga borgerliga partier inom respektive valkretsar under de stundande landstingsvalen.

Svensk sångkör till Wien. Inbjudan har ingått till Svenska sångarförbundet att deltaga i de festligheter till Sveriges och svenskarnas ära, som komma att anordnas i Wien vid midsommartid. Med anledning härav sänder förbundet ut en utvald hundramannakör under ledening av direktör musices Hugo Alfvén. Turnéns solist blir operasångare Ivar Andrésen. Före utresan företager kören en turné genom Sverige, varjämte konserter komma att anordnas i Berlin och Prag.

Svenska Nationalföreningen mot tuberkulos. Svenska Nationalföreningen mot tuberkulos hade härom dagen årsmöte under grosshandlare H. Lamms ordförandeskap. Till huvudmän för 1927—1936 omvaldes den avgående samt nyvaldes efter doktor Hjalmar Lundbohm fru Gerda Geijerstam. Av årsberättelsen framgår bl. a., att föreningens inkomster av välgörenhetsmärken uppgår till 77,000 kr., av lyxtelegram till 381,000 kr., av årsavgifter 15,300 och av räntor 156,000 kronor.

Riskabla affärer i Ryssland. Svensk-dansk-ryska telefonaktiebolaget har för år 1925 en förlust på 1,552,675 milj. kronor., varigenom den sammanlagda balanserade förlusten stiger till 14,236,541 kronor. För år 1924 redovisas en förlust av 1,867,235 kronor. Styrelsen framhåller, att någon uppgörelse med de ryska myndigheterna ej heller under 1925 kommit till stånd varför inga inkomster funnits, som kunnat täcka ränteutgifterna. Tillgångar och skulder balanserade vid årsskiftet på 76,01 milj. kr. (74,40). Aktiekapitalet är nominelt 21,89 milj. kr. och är som synes i det närmaste förbrukat till två tredjedelar.

Arbetslösheten i Sverige minskas. Arbetslösheten i Sverige minskades under april med 19 procent. De till arbetslöshetskommissionen rapporterade hjälpsökande uppgingo vid månadens slut till 16,600, vilket är 3,900 mindre än vid månadens början. Av de anmälda kommo 8,700 på städerna och 7,900 på köpingar och landskommuner. 9,300 voro familjeförsörjare och 7,300 icke familjeförsörjare. Alla hjälpsökande voro män. Statens bruttoutgifter för arbetslöshetens bekämpande under de fyra första månaderna av 1926 uppgingo till 1,862,996. Därav komma 534,902 kronor på april.

Mellersta Sverige.

En bilagd konflikt. Konflikten vid Wennerlunds skofabrik i Örebro har nu bildats sedan överenskommelse träffats i tvistefrågan. Strejken, som pågått sedan den 20 mars, har berört ett 30-tal arbetare. Arbetet återupptogs på måndagen.

Två kanotister på äventyr. De två kanotister från Sassnitz, som ämnade paddla över till Trelleborg, men antogos ha omkommit under ovädret ha, enligt meddelande till Svenska Dagbladet från Malmö drivit i land på Möen och räddats.

Nytt ålderdomshem i Hallsberg. Hallsbergs kommunalfullmäktige ha i dagarna avslutat köp av tomt till nytt ålderdomshem för en summa av kr. 2,172:50 och beslutit uppföra ett hus därå för en entreprenadsumma av cirka 50,000 kronor. Till kommitterade för att ordna frågan vidare valdes hrr Hugo Andersson, Vibytorp, och Julius Andersson, Tomta.

Fabriksbrand i Ulvsunda. En mindre tjärpappfabrik i Ulvsunda nedbrann härom dagen till grunden. Elden, som antagligen uppstått genom överhettning vid kokning av tjära och olja, fick genast stark fart och efter föga mer än en halv timme var fabriken lagd i ruiner. Det brunna var försäkrat. Den brunna fabriken tillhörde Gunnar Ekholm.

En gåva till Nora stad. Aktiebolaget Sågbladsfabriken i Nora har till staden överlämnat som gåva 35,100 kronor för inköp av den i Norasjön belägna Alntorpsön. Som villkor har bland annat ställts, att ön skall fritt upplåtas för stadens befolkning och att från öns lantbruk och skogsbruk inflytande medel skall användas enbart till öns underhåll och skötsel o. s. v.

En allvarlig bilolycka inträffade nyligen i Uppsala. I det en privatbil, som kom förbi sandgropen och skulle vika in på Hospitalvägen av ännu okänd anledning körde rakt fram samt gjorde en volt över det högra diket vid Stadsträdgården, där den vådliga färden slutade, sedan ett par häckar genombrutits. Bilen blev fullkomligt ramponerad. Två av passagerarna undsluppo så gott som oskadade, under det de övriga, två juris studerande, fördes till akademiska sjukhuset, där den ene som fått en del skador i huvudet måste kvarligga. Hans skador äro dock icke av allvarlig beskaffenhet. Man har ännu icke kunnat konstatera, vem som förde bilen vid olyckstillfället.

Ett självmordsdrama i Stockholm. Nyligen inträffade i huset Sveavägen 81 en tragisk händelse, i det avdelningschefen vid Tobaksmonopolet Johan A. Edéen berövade sig livet genom att skjuta sig i bröstet med en browning. Edéen hade strax före kl. 8 på morgonen lämnat sitt hem, och hans familj tog till en början för givet, att han som vanligt begivit sig till sitt arbete. Emellertid påträffade hans hustru en stund efter det maken avlägsnat sig ett brev från denne framlagt på ett bord och adresserat till en god vän till familjen. I brevet bad Edéen sin gode vän att på något sätt efter förmåga hjälpa hustrun i den svåra stund, som nu måste komma, därmed antydande de avsikter, han bar på. Om orsaken till sin hemska gärning uttalade sig Edéen icke i brevet, utan gjorde endast en häntydning på, att den saken hade de talat med varandra om redan förut. Hustrun greps nu av onda aningar och rusade upp på vinden, men hon kom för sent. I det till makarnas våning hörande vindskontoret fann hon maken liggande död med ett skottsår i bröstet och en browningsrevolver i handen. Edéen, som utom maka efterlämnar två minderåriga barn, levde i ett sällsynt lyckligt äktenskap och i sin tjänst inom Tobaksmonopolet hade han gjort sig känd för stor noggrannhet och skötsamhet och åtnjöt sina förmäns odelade förtroende. Några kassamedel har Edéen icke omhänderhaft.

Dalälvens översvämningar. Genombrytandet av invallningsdammen vid Dragsålgarna i Leksand vid Dalälven är en tragisk historia. Hela anläggningen ingår som ett led i regleringen av Dalälvens vattenstånd — säkerligen det största regleringsföretag som hittills företagits i vårt land — vilket just i dagarna firar sitt 10-årsjubileum. Det förvärv för odlingen som gjorts genom invallningen är nu tillspillogivet. Företaget är icke direkt regleringsföreningens. När det omfattande företaget kom till stånd och det blev klart att jordägarna kring Dragsängarna skulle göra förluster genom regeringen och att skadestånd skule lämnas, bildades en förening bland vederbörande jordägarne, som fingo ta hand om skadebeloppet samt dessutom en summa som lämnats i lån av statsmedel. Föreningen skulle genom invallningsanläggningen utvinna en betydande areal, som skulle läggas under plogen. Dragsängarna ha hittills tidvis stått under vatten och endast delvis kunnat utnyttjas som ängsmark. Nu skulle de genom invallningen förvandlas till fruktbara åkrar. Den bildade föreningen grep sig omedelbart an med invallningsföretaget, som skulle utföras av ett bolag i Stockholm. Det är detta bolag som brustit i noggrannhet vid arbetets utförande och därigenom kommit att vålla katastrofen. Hur stora värden skadorna representera vet man ännu icke. De äro emellertid betydande nog. En del av de hemmansägare — Leksandskarlar från tre olika byar — som bruka den utvunna jorden ha för första gången plöjt och sått på det nya området. Allt detta är tillspillogivet. Vilka åtgärder man nu skall vidtaga är ännu icke avgjort. Vallen är genombruten på en sträcka av 15 a 20 meter och det torde icke möta oöverstigliga hinder att reparera, denna och sedan pumpa läns det nu dränkta området.

Norra Sverige.

Dödsfall. Härom dagen avled f. Isakson i Härnösand, 78-årig. Han tillhörde stadsfullmäktige under ett 25-tal år och var bland annat ledamot av drätselkammaren och lasarettsdirektionen. Den avlidne sörjes närmast av maka och barn i Östersund.

Förskingraren i Malmberget dömd. Den kommunala förskingringsaffären i Malmberget är nu slutagerad. Gällivare tingslags häradsrätt har dömt fjärdingsmannen A. Lindgren för förskingring och förfalskning till straffarbete i 2 år och 8 månader samt att ersätta samhället det förskingrade beloppet med kr. 22,741:44 jämte ränta. Han förklarades avsatt från fjärdingsmannabefattningen och ovärdig att i rikets tjänst vidare nyttjas.

Högspänningsledning till kraftstationsbygget vid Hammarforsen. Kommerskollegium tillstyrker hos k. m:t av Kreuger och Tolls byggnadsaktiebolag gjord ansökan att få framdraga en elektrisk högspänningsledning från en provisorisk vattenkraftstation i Indalsälven vid Hammarforsen till en transformatorsstation på andra sidan älven, allt inom Ragunda socken. Anläggningen är avsedd att förse arbetsmaskiner m. m. vid den under byggnad varande stora kraftstationen vid Hammarforsen med elektrisk energi.

Dödsfall. Järnhandlaren Einar Torsten Johansson i Östersund avled härom dagen i en ålder av nära 42 år. J. var född i Falun och inträdde i unga år i järnvaruaffär därstädes, varefter han under en följd av år var resande för en engrosfirma i samma stad. År 1915 kom han till Östersund som disponent i Östersunds Redskapshandel, vilken post han sedan dess innehaft. Han var under några år ordförande i Södra Norrlands järnhandlareförening. Dena avlidne var en framstående yrkesman och hade även genom sina personliga egenskaper förskaffat sig allmän aktning och sympati. Som närmast sörjande står maka.

PILES
För ett halft århundrande
en standard av
framgångsfull behandling
Dr. CHASE'S
OINTMENT

Lidmålet i Jämtland skall ingående undersökas. Uppsala universitetsbibliotek har uppdragit åt folkskollärare Levi Johansson i Fränsta att för dess landsmålsarkivs räkning utarbeta en fullständig ordbok, som möjligt över det s. k. lidmålet, en med norskan starkt besläktad dialekt, som talas i övre delen av Frostvikens socken i norra Jämtland. Enligt vad hr J. meddelat kommer hans arbete att sammanfalla i två, ev. tre varandra kompletterande delar, en begreppsutredande kulturhistorisk del i form av noter till den förra samt ett rikhaltigt bildmaterial, förnämligast handteckningar, till den kulturhistoriska delens förtydligande. Hr. J. kommer omedelbart att gripa sig an med det lika hedrande som svåra uppdraget ifråga.

Byggmästare i Umeå häktad för förfalskning. Byggmästaren J. A. Pettersson i Umeå har häktats för förfalskning. Pettersson hade åtagit sig uppförande av sju stationshus år järnvägslinjen Limedsforsen—Tärna i Dalarna. För arbetets fullgörande hade de ålegat honom att skaffa borgen. En förbindelse, undertecknad av två hemmansägare i Degerfors och bevittnad av två andra personer, insändes även, liksom också ett vederhäftighetsbevis från vederbörande landsfiskal. Då det senare var avfattat på oriktigt formulär återsändes det till landsfiskalen, varvid det konstaterades att samtliga namnteckningar voro förfalskade. Pettersson uppgiver att en god vän till honom lovat anskaffa borgensmän men sedan själv skrivit namnen. Pettersson förklarar dock att han själv tager ansvaret.

Familjedramat i Lycksele. Rannsakningen med hustrun Emma Kristina Fernkvist och hennes son Karl Gustav, vilka häktats såsom misstänkta för mordet på Johan A. Fernkvist, ägde härom dagen rum inför Lycksele tingslags häradsrätt i Lycksele. Under rannsakningen, som drog ut över hela dagen, lämnade de häktade nya och varandra helt mostridiga uppgifter. Det märkligaste vittnesmålet för dagen lämnades av d:r Engström, som meddelade att såret i huvudet syntes ha varit tillfogat med något trubbigt verktyg och att de sålunda icke vore uteslutet, att den döde slagit sig mot någon kant.

Redaktör A. M. Carsson dömd till fängelse. Sedan som bekant medicinalstyrelsens utlåtande rörande redaktör Axel-Magnus Carlssons sinnesbeskaffenhet avgivits företog rådhusrätten förnyad handläggning av målet mot cementgjutaren J. E. Wallner för misshandel å hr Carlsson, Umeälvens is den 6 februari i år. Målsägaren inlämnade genom sitt ombud en skrift, vari han återtager sitt yrkande om ansvar å stadsfiskal Landgren för delaktighet i misshandel. Samtidigt anhåller han om att det mot honom rekonventionsvis framställda yrkandet om ansvar för falskt åtal måtte av rådhusrätten ogillas. Rätten dömde Wallner enligt 14 kap. 5 par. strafflagen för uppsåtlig misshandel, varav ingen eller ringa skada följt till 200 kronors böter. Red Carlsson dömdes för falskt åtal mot stadsfiskal Landgren till 200 kronors böter samt förpliktades utge 100 kronor i skadeersättning. Dessutom dömdes han att böta 30 kronor för det han under rättegången framkastat en falsk beskyllning om at fru Vallner skulle ha blivit dömd för olaga pilsnerförsäljning. Rådhusrätten avkunnade vidare utslag i det andra tryckfrihetsmålet mot red. A. M. Carlsson såsom utgivare av tidningen "Friskytten". Rätten dömde Carlsson för två av artiklarna till 1 månads fängelse för vardera samt för den tredje til 2 månaders fängelse. Han förpliktades dessutom att utgiva 1,000 kronor i skadestånd till stadsfiskal Landgren.

Södra Sverige

Värnamo sparbank 90 år. Värnamo sparbanks huvudmän hade i dagarna sammanträde under ordförandeskap av f. riksdagsmannen P. J. Jonsson i Mörkhult, vilken därvid påpekade, att banken i år kunde fira 90-årsjubileum av sin tillvaro. Till revisorer omvaldes f. riksdagsman P. J. Jonsson i Mörkhult, stationsinspektor A. Sterner och folkskollärare J. Hagstrand, Värnamo.

Hittades död i sin bostad. En afton härförliden anträffade polisen i huset Åsenvägen 5 i Jönköping en 67-årig ogift kvinna Maria Johansson sittande död i en stol. Hon hade lidit av en hjärtåkomma. Den gamla, som tidigare haft anställning vid tändsticksfabriken, hade ej varit synlig sedan pingstafton, vadan undersökning av bostaden företogs med ovannämnda resultat.

Brytning av zink — huvudsakligen — och bly i Gruvberget bortom Skeberg, som för några år sedan påbörjades av tyskar men på grund av kriget upphörde, kommer möjligen inom kort att återupptagas. Den som inmutat platsen, en Ludvikabo, har nämligen i dagarna låtit länspumpa ett gruvhål och tagit malmprov, därifrån, vilka för närvarande äro föremål för undersökning.

Falsk skogsstämpling i Småland. Landsfogde Hjortzberg har för närvarande under utredning en större förfalsknings affär i Stengårdshults socken bestående i att falsk stämpel använts vid avverkningar av kronoskog. Stämplingen har ägt rum på två ställen, varvid samma falska stämpel använts. Oegentligheterna, som förekommit i avsevärd omfattning, synas ha pågått under ett par års tid.

1881 års studenter vid Jönköpings läroverk firade i dagarna 45-årsjubileum. Av de 14 kamrater, som ännu äro i livet, hade sju infunnit sig, nämligen pastor Carl Björnander, Väne, Åsaka, krigsdomare Hj. Kreyger, Växsjö, tullkontrollör Oskar Lagergren Malmö, f. provinsialläkaren Johan Larsson, Mullsjö, kronofogde Gustaf Odencrantz, Linköping, och doktor Edvard Pontén, Göteborg. På förmiddagen företogs en bilfärd genom Jönköpings omgivningar med besök bland annat vid Hallmansvägen och Ådalsvägen.

10 års straffarbete för mordbrand. Sjunde rannsakningen med för mordbrand häktade lantbrukaren Carl Persén har hållits inför Gotlands södra häradsrätt. Då rätten fann Persén skyldig till mordbrand vid två tillfällen dömde den honom för vardera mordbranden till straffarbete i 8 år eller i ena bot till 10 års straffarbete med 5 års påföljd. Dessutom skall Persén till brandförsäkringsbolaget Svea återbetala försäkringsbeloppen med inemot 200,000 kronor och till kronan 2,400 kronor samt ersätta vittneslönerna.

Häktade för mordbrand. I Pieboda Ringamåla socken i Blekinge nedbrann natten till den 30 maj i fjol en gård tillhörig lantbrukaren Oskar Johansson under omständigheter, som tydde på att elden anlagts. Johansson hade inköpt gården med mark och allt för 10,000 och sedermera låtit försäkra husen för samma belopp. Enligt meddelande till D. N. från Karlshamn har landsfogde Falk på söndagen förklarat Johansson och hans hustru häktade för mordbrand samt införpassat dem till kronohäktet i Karlshamn.

Stor modern flygstation på Spillepängsområdet? Den av Malmö stadsfullmäktige tillsatta kommittén för utredning av frågan om anläggande av permanenta flygstationer i Malmö har enats om att till stadsfullmäktige inkomma med förslag till en kombinerad land- och sjöflygstation på det s. k. Spillepängsområdet eller det strandområde, som ligger mellan Industrihamnen och Arlöv, en areal av omkring 1,374,000 kvm. som genom invallning och torrläggning anses erbjuda den bästa tänkbara plats för en fullständigt modern flygstationsanläggning.

Båten kantrade, en person omkommen. Under en segelfärd härom dagen drunknade i Göteborgs skärgård 36-årige köpmannen Harry Wettergren. Han och gymnastikdirektör T. von Braun hade i Köpstadsö hämtat en kosterbåt, som skulle seglas till Budskär. Vid inre Vikbådan överraskades de av ett häftigt vindkast varvid båten kantrade och båda kommo i vattnet. Von Braun lyckades taga sig upp på en kobbe, medan Wettergren förmodligen dragits ned i djupet av de tunga kläderna. Von Braun fick tillbringa hela natten på kobben och först då man på måndagen började sakna de båda seglarna och anställa spaningar anträffades han av en patrullbåt. Han hade då tillbringat bortåt 20 timmar på kobben och var starkt medtagen av kylan och strapatserna.

En förskingringsaffär i Varberg. En förskingringsaffär är för närvarande under Varbergspolisens utredning. Kontorschefen och kassörskan vid en av stadens större affärer i kolonialvarubranschen ha nämligen anmälts för förskingring. Vid förhör har kontorschefen erkänt att han tillgripit minst 20,000 kronor. Kassörskan har haft vetskap om manipulationerna men bestrider att hon fått något med av de tillgripna pengarna. Polisundersökningen har givit vid handen att de två även gjort sig skyldiga till förfalskning. Kontorschefen är en man i 43-årsåldern och har varit anställd i firman i 25 år och därunder varit garanterad en årslön av 7000 kronor jämte 3,000 kronor i tantiem. Kassörskan är 28 år gammal. Båda sitta anhållna sedan ett par dagar. De torde dock ej komma att förklaras häktade förrän man kommit till närmare klarhet om förskingringarnas omfattning, vilket torde komma att dröja ett par dagar.

Öronvärk. "Jag led av ett slags öronvärk, som framkallade susningar i huvudet, och var ständigt besvärad av huvudvärk," skriver herr Peter Dolinski från Castle Shannon, Pa. "Jag hade använt olika slags mediciner, men utan resultat. Efter att ha tagit några doser av Dr. Peters Kuriko var jag fullständigt botad från mitt onda." Denna underbara örtmedicin förhjälper naturen att återställa hälsans harmoni. Apotekare kunna ej tillhandahålla den; tillskriv Dr. Peters Fahrney & Sons Co., 2501 Washington Blvd., Chicago, Ill.

Levereras tullfritt i Canada.

Betala prenumerationen i dag.

BAPTISTFÖRSAMLINGARNAS CENTRALKONFERENS

samlas till årsmöte i svenska baptistkyrkan, Winnipeg, Man., torsdagen d. 1 tills söndagen den 4 juli 1926.

PREDIKANTMÖTET

hålles torsdagen den 1 juli.

Kl. 1.30 e. m. affärssession.

Kl. 2.30 håller prof. Lager offentligt föredrag över ämnet: "Ha baptisterna en livgivande Kristusförkunnelse för vår tid?"

Kl. 3.30 hålles allmän diskussion över 1 Tim. 4: 12—16, som inledes av pastor J. P. Erickson.

Kl. 4.30—5 håller förvaltningskommittén förberedande sammanträde för konferensen.

KONFERENSEN

öppnas formellt torsdagskvällen den 1 juli kl. 7.30. Hälsningstal av pastor Oscar Gunnerfeldt.

Anförande av konferensens ordförande, pastor G. P. Mollberg.

Stadgarna föreskriva, att ordföranden utnämner konferensbyrå, anordnings-, berednings-, revisions- och resolutionskommitté. Konferensen väljer nominationskommitté.

Konferenspredikan hålles av pastor P. O. Ekström eller i — hans ställe — av pastor Oscar Gunnerfeldt.

Fredagen den 2 juli.

Kl. 9 f. m. Uppbyggelse- och bönestund, ledd av broder J. L. Anderson, Little Woody, Sask.

Rapport från konferensbyrån.

Korresponderande sekreteraren föredrager brev och meddelanden från konferensens församlingar och missionsfält, varefter muntliga rapporter från fälten avgivas. Allmänna missionären, J. Paul Erickson, giver en allmän översikt över verksamheten, innefattande söndagsskol- och ungdomsverksamheten samt de omedelbara missionskraven.

Prof. C. H. Lager redogör för skolverksamheten vid Brandon College.

Kassörens och revisorernas rapport.

Styrelsens rekommendation rörande insamlingen för jubileumsfonden framlägges av pastor G. P. Mollberg.

Kl. 12—2 middagsrast.

Kl. 2 e. m. Uppbyggelse- och bönestund, ledd av pastor E. Berg.

Eventuellt överstående ämnen från föregående session.

Missionär J. P. Erickson talar över ämnet "Kommer verkligen 86 procent av våra medlemmar från söndagsskolorna?"

Pastor G. S. Fryklind talar över ämnet "Hur kunna vi bäst uppfostra vår ungdom att bli själavinnare?"

Kl. 7 e. m. Missionsafton, då d:r M. L. Orchard, generalsekreterare för Baptist Union, håller föredrag.

Lördagen den 3. juli.

Kl. 9 f. m. Uppbyggelse- och bönestund, ledd av pastor A. J. Peterson.

Rapporter från: 1) konferensbyrån, 2) anordningskommittén, 3) beredningskommittén, 4) resolutionskommittén o. 5) nominationskommittén. Val av ledamöter i förvaltningskommittén och tjänstemän.

Återstående ärenden behandlas.

Samtal över ämnet "Hednamissionen," som inledes av broder J. Dalström.

Kl. 12—4 middagsrast.

Kl. 4 e. m. Förvaltningskommitténs session.

Kl. 7.30 e. m. Tal av pastor N. Pearson, Bergland, och O. Erickson, Kenora. Sång och musik.

Söndagen den 4 juli.

Kl. 11 f. m. Missionspredikan av pastor G. P. Mollberg.

Kl. 12. Söndagsskolans session, då flera främmande tala.

Kl. 4 e. m. talar pastor E. Hindorff över "Hedningarnas klagan" och pastor J. P. Erickson över "Trohetens hemlighet," varefter under pastor Gunnerfeldts ledning delegater och besökare givas tillfälle till fria vittnesbörd.

Kl. 7 e. m. Predikan av prof. C. H. Lager.

OBS.! ....Alla konferensens församlingar uppmanas allvarligt att sända fulla antalet ombud samt att i god tid insända omfattande och sakrika församlingsbrev. Sänd alla meddelanden till J. Dalström, 443 Boyd Ave., Winnipeg. Winnipegs hängivna pastor och församling ha sändt en varm och gästvänlig inbjudning till alla församlingarna.

Programkommittén.

Överstelöjtnant X vid K—landa reg. under en fältmarsch till sin adjutant: Den blomman heter Tussilago farfara. Se min far var vetenskapsman.

FÖR SÄKERHETS SKULL.

På ett postkontor inträder en ung flicka och frågar blyg och rodnande om det finns något brev under adress "A. B. 10".

Postisen (en filur): — Affärs eller kärleksbrev?

Djupt rodnande svarar den unga damen: — Affärsbrev.

Postisen letar men finner intet. Damen går dröjande mot utgången, men vänder småningom tillbaka:

— Min herre, säger hon, vill ni kanske för säkerhets skull titta efter bland kärleksbreven?

VAD HON KUNDE.

En ung skotte begav sig till London där han gifte sig med en talangfull engelska. Kort därefter reste han hem till Skottland för att besöka en onkel.

— Du har gift dig, hör jag, sade onkeln.

— Ja.

— Vad kan hon?

— Vad hon kan?

— Ja, kan hon t. ex. sy i knappar och laga mat?

— Nej, onkel, men hon har en vacker röst. Hon är en stor sångerska.

— En kanariefågel kunde du fått här hemma också sade onkeln indignerad.

Svenska Böcker
ROMANER.
SKÖNLITTERATUR.
TIDSKRIFTER.
e. t. c. e. t. c.
Begär prislista.

Scandinavian Outfitters
182 S. ALGOMA ST.
Port Arthur, Ont.
KOMMISIONÄRER:
THE LAKE SIDE ICE CREAM PARLOR.
KENORA, ONT.
The Scandinavian Bookstore,
246 LOGAN AVE., WINNIPEG, MAN.

En Trogen Rådgivare och en Verklig Skatt är RÄDDNINGS-ANKARET
Denna bok, klar, lärorik, med många avbildningar, borde läsas av båda könen. — Den är av vikt för folk som ämna gifta sig, eller som leva i olyckligt äktenskap! Den beskriver vidare alla könssjukdomar, de förskräckliga följderna av ungdomssynder, såsom svaghet, nervositet, minnessvaghet o. s. v. och förklarar, hur dessa för alltid kunna upphävas! Detta oskattbara, oöverträffliga verk, 250 sidor, lämna vi mot insändandet av 25c i frimärken och denna annons. (Registrerad 35c).
M. A. Ericius Remedy Co.
185 Pearsall Ave.,
JERSEY CITY, N. J.
Inkorporerat 1880 i enlighet med kongresslagarne för undertryckandet av kvacksalveri. Var god nämn Svenska Canada-Tidningen.

CHIROPRAKTIK
botar nästan alla sjukdomar.
PRÖVA DET.
Dr. G. BACH, D. C.,
Skriv till mig på svenska eller engelska, om Ni har tillfälle, och jag skall tala om vad jag kan göra för Eder.
Telefon 331, CAMROSE, ALTA.

Elever
i
FIOLSPELNING
mottagas av
Violinisten
JOHN O. NORRHAGEN
Telefon: N 0650. Studio rum 618.
Winnipeg Piano Co., Bldg.
Snett emot Eatons.
WINNIPEG, MAN.

A. S. BARDAL
BEGRAVNINGSBYRÅ
Begravningar ombesörjas punktligt och till moderata priser.
GRAVSTENAR
Tel.: N 6607—8
Bardal Blk 843 Sherbrooke St
Orderföreståndare
P. S. BARDAL

SVENSKA CANADA-TIDNINGENS UPPLYSNINGS-BYRÅ
giver GRATIS upplysningar om förhållandena för farmarbetare, hantverks- och industriarbetare, arbetsförtjänster, lediga platser, platser som önskas, land till salu, priser på land, fritt homesteadland etc. etc.
Förfrågningar från Sverige och Förenta Staterna besvaras av
Svenska Canada-Tidningens Upplysningsbyrå
325 Logan Ave., Winnipeg, Man.

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postorders.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR, och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

Dr. F. A. NORDBYE
Skandinavisk läkare
Specialiserar i kirurgi.
Stort förstaklassigt sjukhus.
CAMROSE, ALTA.

C. W. GOUGH
LIV OLYCKSFALL ELDSVÅDA
FÖRSÄKRING
NOTARIE FASTIGHETER
KIMBERLEY, B. C.

Naturens Äkta Örtläkemedel.
Det är Edert eget fel om Eder kropp är behäftad med smärtor och värk. Varför lida? Låt d:r J Aal Larsens äkta örtläkemedel hjälpa Eder. Sänd efter fria upplysningar. Canadensisk representant.
C SCHMIDT
456 McKenzie Street Winnipeg, Man.

Han: Nå, är du belåten med hatten jag gav dej?

Hon: Ja, då — om jag bara låter dom ta bort brättet, å jag sen får en ny kulle, blir den charmant.

Bergbestigaren: Gud vilken härlig utsikt. Så långt ögat ser, inte en enda av mina fordringsägare.

GLORIA
ELLER
ÖDETS HAND.

(Forts. från föreg. nr.)

— Phil sade mrs. Brent skrattande, tag ett glas och gå upp på mitt rum och se efter på garderobshyllan i vänstra hörnet om det inte står en whiskyflaska där. Om du finner den, så häll i två matskedar och ge den här stackars pilgrimen i jämmerdalen.

Philippa tände ett nytt ljus och företog sin upptäcktsfärd. Hon återkom strax därpå och gav negergubben den önskade förfriskningen som denne tömde, sedan han först till fruntimrens förlustelse hållit ett nykterhetstal.

Sedan gubben avlägsnat sig, sade Gloria:

— Låtom oss tillbringa aftonen här, ty det tyckes brinna bättre i den här spiseln.

— Ja, det har ni rätt i, inföll hushållerskan, den västra skorstenen är den enda, som har något drag i den här sortens väder.

— Vi kunna ju ha bordet inflyttat från förmaket och sitta här framför brasan och göra det så bekvämt som möjligt åt oss, sade Gloria.

Just då kom tjänstflickan Marthy Ann tillbaka utför trappan med tre gamla ljusstakar av järn i handen. Hon stirrade på gruppen framför brasan i hallen, liksom hon undrat, hur de kommit dit.

— Vi blevo utdrivna ur förmaket av röken från skorstenen, förklarade Gloria vänligt för henne. Men gå nu in dit och bär ut ljusen, ty vi ämna stanna här hela kvällen.

Sedan ljusen blivit flyttade och andra tända och bord och stolar ordnade framför brasan, slogo sig de tre fruntimren ner där, med var sitt handarbete. Hushållerskan stickade strumpor, Gloria arbetade på sitt broderi och flickan Philippa — täljde på en trästicka, allt annat handarbete avskydde hon.

— Jag undrar, vad klockan kan vara, yttrade hushållerskan spörjande.

— Tog ni inte klockan med er hit? frågade Philippa.

— Jo, det gjorde jag och satte den på en hylla i köket, men jag kunde icke få den i gång, sedan jag flyttat den, och därför låste jag in den i ett skåp, tills Peter kan komma över och laga den. Beträffande den där gamla hallklockan, sade hon och pekade på en väggklocka som lik en upprätt likkista stod i ena hörnet av hallen, så har den aldrig varit uppdragen och aldrig gått, sedan den slog tolv den där förskräckliga natten, då jag såg Dyvyd Gryphyns vålnad komma liksom en orkan och fara genom hallen samt försvinna uppför trappan.

— Åh, för Guds skull faster Peggy, avbröt henne Philippa, börja inte på att tala om den historien.

— Jag vill det inte själv, barn, men jag kan inte hjälpa, om allting just nu påminner mig därom, försäkrade den gamla med låg röst.

— Det kan jag mycket väl förstå, eftersom det var en liknande vinternatt och just vid den här tiden på dygnet, anmärkte Gloria.

— Ja, det var under ett snöfall nära midnatt omkring slutet på januari för tjugotvå år sedan. Men du milde tid........

— Vad är det fråga om? sporde Gloria.

— Om jag blott hade tänkt på vilken natt det var, skulle jag bett Peter stanna eller förmått honom att lova komma tillbaka, så snart han varit hemma och sett om sitt.

— Men varför skulle ni ha gjort det? frågade Gloria.

— Åh, min kära lilla fru, om jag tänkt på vilken natt det var, skulle jag aldrig ha släppt honom med mindre, ty jag känner mig kuslig vid tanken på att vi äro alldeles allena, svarade hushållerskan och vred sig oroligt i stolen.

— Men v i l k e n natt är det då? frågade Gloria viskande, ty hon anade nästan vad som skulle komma.

— Jo, just i natt är det tjugutvå år sedan Dyvyd Gryhyn blev dödad i en duell, och hans ande — om någonsin en ande kan gå på två ben — for in här som en vindpust och virvlade förbi mig uppför trappan och sedan spårlöst försvann.

— Mrs Brent, tror ni det är alldeles omöjligt, att er inbillning kunnat gäcka er? frågade Gloria.

— Inbillning, barn? När hela saken var så verklig, att jag kunde svära på, att det var Dyvyd Gryphyn i egen person, i kött och blod, som jag såg. Det enda var ju, att han försvann in i huset och att man icke kunde finna det minsta spår efter honom, fastän det icke finnes någon utgång, varigenom han kunnat försvinna. Och en annan sak var ju, att det var på minuten samma tid, som hans blodiga och livlösa kropp påträffades trettio mil härifrån. Nej, det finnes ingen anledning till den förmodan, att vad jag såg och hörde den natten var en dröm eller inbillning eller något annat än en fasansfull verklighet. Men tyst! Vad i Herrans namn var det? utbrast plötsligt den gamla hushållerskan.

— Vad menar ni nu? frågade Gloria häpen.

— Hörde ni ingenting?

— Nej, inte ett smul.

—Inte jag heller, försäkrade Philippa.

— Vad var det likt? frågade Gloria. Det lät som en tung suck eller ett stönande längs väggen.

— Åh, det var bara vinden, menade Philippa.

— Men det finns ju inte en smula vind i natt. Luften är stilla, en dödsstilla precis lik den där förskräckliga natten för tjugutvå år sedan.

De två unga kröpo ihop i sina stolar och kastade ängsliga blickar omkring hallen.

De få ljusen på spiselhällen kastade blott ett obetydligt sken ifrån sig på den närmaste omgivningen. Större delen av hallen var nästan mörk.

— Hur långt härifrån är det de båda tjänarna ha sitt rum? frågade Gloria, som började bliva nervös.

— De ligga i bortesta delen av huset på andra våningen.

— Så att de icke kunna höra oss?

— Ja, det måste jag till min ledsnad säga. De kunde lika gärna vara i en annan byggnad.

— Alltså, ifall någon illasinnad människa skulle bryta sig in här i natt, är det blott vi tre för att försvara huset, utropade Philippa.

— Tyst! manade Gloria och lyfte upp handen.

— Hörde ni någonting? viskade hushållerskan.

— Åh, det var nog bara inbillning.

— Men vad var det?

— Bara inbillning.

— Men vad tyckte ni er se eller höra? frågade hushållerskan.

— Nå efter som ni nödvändigt vill veta det: När Philippa sade: Då är det bara vi tre för att försvara huset, tykte jag mig höra en djup röst nära mig svara: f y r a.

— Det var ytterst märkvärdigt, menade hushållerskan.

— Tyst, jag tycker också att jag hör något, sade Philippa och bleknade.

— Vilka tre fega stackare vi äro, som låta skrämma oss av vår egen uppjagade inbillning! sade Gloria med ett tvunget skratt.

— Nej, men lyssna säger jag! avbröt henne Philippa häftigt.

Alla lutade sig framåt för att uppfånga det minsta ljud. Och den här gången kunde det icke vara något misstag eller någon inbillning.

I vinternattens dödslika stillhet, medan snön föll ljudlöst ned och icke en vindpust rörde upp luften, kom det ett suckande eller stönande ljud från farstudörren och smög sig runt kring väggarne och andades kallt över deras huvuden, som i förskräckelse sutto omkring brasan.

— Åh, det är vinden. Det kan icke vara något annat än vinden. Det börjar troligtvis på att blåsa nu, och naturligtvis känns detta i varje vrå av huset, förklarade Gloria, mera för att inge de andra mod än därför att hon själv trodde vad hon sade.

— Nej, det är icke vinden. Det rör sig icke en vindpust någonstans i natt, och även om det blåste aldrig så mycket, kunde det icke tränga igenom de tjocka stenmurarna eller de järnbeslagna ekdörrarna och fönstren. Nej, det är icke någon j o r d i s k vind, mumlade den gamla med ihålig röst.

— Vad är det då? Tyst, nu hörde jag det igen! Det lät liksom en snyftning. Vad kan det vara? undrade Philippa, ytterligt förskrämd.

— Åh, jag vet inte. Jag vågar inte tänka, svarade hennes faster och ryste.

— A-h, skrek Philippa till och sprang upp samt fattade tag i Glorias arm.

— Vad i all världen är det nu fråga om? sporde Gloria.

Men Philippa var alldeles för upprörd för att besvara hennes fråga med ens. Sedan hon lyckats hämta andan, kom det i darrande ton:

— Jag kände, att någon stod bakom mig. Jag kände en iskall andedräkt blåsa mig i nacken.

— Åh, det är bara nervositet, försäkrade Gloria.

— Tyst! skrek hushållerskan och reste sig samt kröp närmare eldstaden.

— Vad? ropade de andra två med en mun.

— Lyssna!

Suckandet och stönandet, som först tycktes ha kommit från ett långt avstånd, steg nu i våldsamhet.

— O, låt oss lämna den här förskräckliga platsen och fly vår väg! utbrast Gloria och reste sig från stolen.

— Ja, ja, låt oss gå! flämtade Philippa.

— Följ med mig till bakbyggnaden, sade mrs. Brent, som knappt förmådde få fram orden.

Under tiden hade emellertid de mystiska rösterna tilltagit i styrka omkring dem. De sprungo upp från sina platser och skyndade mot dörren till den bakre delen av byggnaden, men de hade icke tagit många steg, förrän de blevo fastnaglade, där de stodo av de tilldragelser, som följde i nästa ögonblick.

Först kom det ett vilt tjutande såsom av en häftig vindstöt. Halldörren kastades upp på vid gavel och en hög mörk figur i liksvepning inträdde i hallen och skred fram mot trappan. Här stannade den manliga gestalten för ett ögonblick och stirrade på de tre skräckslagna kvinnorna, vilka icke förmådde lyfta sina ögon från den hemska synen. De varseblevo alla detaljerna i hans utseende, den långa svarta svepningen eller kappan, som höljde honom från huvud till fot, betäckande varje tum av hans gestalt med undantag av ansiktets övre del, den mörkhyade pannan och näsan som liknade en rovfågelsnäbb, de buskiga svarta ögonbrynen och de mörka, grymma ögonen.

Ett ögonblick stod han stilla och betraktade dem med ett hotfullt uttryck, som kom blodet att stelna i deras ådror. Därpå vände han sig om och skred långsamt uppför trappan samt försvann i den övre våningen.

De första minuterna kunde de icke röra sig, så skrämda voro de. De stodo liksom fastnaglade vid golvet och därpå sjönko de alla tre ned vid trappan tillintetgjorda, halvdöda av rädsla.

Vinden, som rusat in med den hemska främlingen, syntes ha lagt sig igen. Allting i hallen var nu tyst och stilla som i graven.

Då Gloria, som låg vid foten av trappan och höll den darrande Philippa i sina armar, lyfte upp huvudet och blickade mot farstudörren, varseblev hon, att densamma var lika omsorgsfullt låst, som innan gestalten gjort sitt inträde.

Hon viskade till de andra:

— Jag tror dörren blivit låst igen. Allting synes vara lugnt här nu. Låt oss begagna de få minuter vi kanske ha på oss, innan något nytt händer, och försöka uppnå bakbyggnaden, där tjänarne äro. Den förskräckliga gestalten kan komma ner varje ögonblick.

— Den kommer aldrig ner igen, svarade mrs Brent i en förskrämd viskning.

Gloria hjälpte henne till att resa sig upp och Philippa kravlade sig upp från golvet. Gloria fattade ett ljus från spiseln och ledde vägen till framsidan av hallen.

(Forts.)

Kåseri och Skämt.

Annonsslukaren.

Innanläsningskåseri för S. C. T. av Joseph Swanson.

Charles Smorlund var ett undantag. Den stora massan tidningsläsande människor bruka nämligen uppsätta såsom regel att först genomgå den del eller de alster av publikationen, som ligga dem närmast om hjärtat. Sålunda lida t. ex. somliga av en närapå omåttlig skandalhunger, andra äro kroniskt nyhetskranka, romantiskt följetongssjuka, sportssvaga, humorslängtande, kåserigalna eller lida de av en till dårhusmässighet gränsande frågvishet, vilken sistnämnda mani utgör själva grundorsaken till att mer än en hårfager redaktör råkat bliva gråhårigt flintskallig i förtid.

Få läsa en tidnings annonser först. Charles Smorlund utgjorde en av dessa få. Han tillhörde nämligen den kategori läsare, vilka gå under benämningen "annonsslukare."

Tro mig, när jag påstår, att han formligen slukade allt, som råkade ligga annonserat under hans snyt- o. tenorgan! Inget litet item, hur obetydligt det än visade sig i tryckt form, undgick hans spanande argusögon. Ibland brukade han t. o. m. göra oss boardinghusgäster uppmärksamma å den komiskt snedvridna grammatikaliska utbildning somliga annonsörer nästan dagligen exponera. Sålunda hände det mer än en gång, att jag blev tvingad att låta mina skrattmuskler arbeta övertid, detta efter genomläsandet av ett eller annat annonsopus, vars innehåll och sammansättning otvivelaktigt skulle upptöat den mest surmulne människohatares iskalla fördomar mot det som bevisligen förlänger livet.

Att denna Smorlunds efterföljansvärda vana skulle bliva själva hörnstenen till ett lyckans hus, vilket, vad sund finansiell struktur beträffar, kan mäta sig med de mest stabila äktenskapsbyggnader, vilka förekomma i denna skröpliga värld, liksom anade mig månader i förväg. Ty, är icke en den där sätter en tidnings annonser på rangplatsen inom sitt hjärnkontor, absolutligen destinerad för det stora tillfället, händelsen om vilken vi alla drömma, vilken vi alla skola eller kanske allaredan ha passerat, den stora chansen till vilken alla kallas men så få — förstå sig på att se, hålla och rätteligen använda? Men det var om Charles jag skulle förtälja.

Härom året uppenbarade han sig med en hemmasvensk nyhetstidning, "Falsterbo Kurir eller Skanör Allehanda" tror jag visst publikationen kallade sig för, samt pekade på annonssidan och frågade examinerande:

— Kan du upptäcka något ovanligt Swanson?

Jag öppnade korpgluggarna på vid gavel och satte hjärnmekanismen i högsta möjliga fart samt lyckades nästan ögonblickligen upptäcka en annons, som både till form och sammansättning skilde sig från de övriga. Opuset löd som följer:

"UNG, SKÅNSK GRÄSÄNKA i den yngre medelåldern, laglig ägarinna till ett större hemman, önskar på detta numera så vanliga sätt söka sätta sig i förbindelse med en ung, karaktärsfast man, helst i utlandet. Avsikt: Klimatombyte och äktenskap. Egenhändigt svar innehållande fullständiga upplysningar etc. torde sändas till O. H. denna tidnings redaktion f. v. b. Obs! Mörkhyade maskulinum med korpsvart hår göre sig ej besvär. Skämt föraktas."

— Nå, vad tycker du? frågade han efter att ha iakttagit mig under några sekunder. Är inte den alldeles enastående?

— Litet ovanlig, medgav jag leende. Men vad fci finner du egentligen i den där epistein?

— Det var inte därför jag kom upp, förklarade han hemlighetsfullt. Jag bara ville höra din andemening om huruvida det skulle vara någon idé— svara på den där annonsen.

— Du? Stora, starka ungkarlen, som aldrig varit gift? Med en gräsänka? Har du blivit fnoskig? utropade jag häpen. Hur i alla goda andars namn . . .

— Hon är så öppenhjärtig, påstod han avbrytande. Kan du inte läsa innantill?

— öppenhjärtig? var står . . .

— Precis. Vidare skvallrar hennes annons om karaktärsstyrka, hjärtegodhet, bildning och kärlek till — små barn . . . Hon är också otvivelaktigt ovanligt ekonomisk samt är i besittning av ett högst äventyrligt blod. Hon älskar äventyr, ser du inte det?

— Kärleksäventyr ja . . .

— Försök inte att göra dig kvick nu! Läs igenom aktstycket ett par gånger. Tänk på varje litet ord, på varje mening. Försök att tyda, att definiera vad som utgjort orsakerna till att hennes hjärna tvingat den skrivande handen utkläcka dessa bokstäver, dessa . . .

— Det kan väl vilken färskalle som helst begripa, avklippte jag upphettad. Kvinnan vill, helt naturligt förresten, gifta om sig. Hon tröttnade på sin förste man — eller vice versa — fångade honom i en situation, som möjliggjorde skilsmässa, erhöll denna och ett hemman på köpet, upptäckte, att hon höll på att sjunka på det lokala socialregistrets anseendeskala, fick dåliga nerver, konsulterade en ortsläkare, vilken, efter att ha rådfört sig med de av ortens pampar, vilka voro eller åtminstone skulle hava varit iklädda kjolar, fastställde "svaga lungor" samt ordinerade "klimatombyte," detta hudsakligen emedan man fruktade, att exemplet skulle smitta dessa andra samhällets lagvigda fruar, vilkas äkta män alltför ofta tränade sig i konsten taga lustmättande snedsprång utom den moraliskt skenheliga sängkammarens gränser. Man sökte, eller rättare söker, avlägsna henne. Hon måste flytta. Att hennes förste husbonde är godsägare eller åtminstone landpatron, ligger i öppen dag. Lika tydligt framstår hans korpsvarta hår och mörka utseende. Angående hennes ekonomiska öppenhjärtighet, barnkära hjärtegodhet eller utvecklade bildning och fallenhet för kärleksäventyr så tvivlar jag icke det minsta på att hon besitter dessa egenskaper. Varje litet femininum har dem i blodet. . .

— Du var mig en riktig baddare! utropade Smorlund slagen och skrattande. Vilken vältalighetsapostel! Vilket ordsvammel! Vilken ologisk grötröra! Men nu tror jag min liv och kniv att det är bäst gå ner och påbörja skrivelsen . . .

På detta sätt började korrespondensen mellan ett blivande äkta par, vilkets svensklingande namn — naturligtvis heter han inte Smorlund — i dag pryder mer än en publikations annonssida.

En bekant dam inom Chicagosocieteten skröt en gång över de förödelser hennes skönhet anställt bland ryssarna. En bildskön officer hade en gång bland annat dragit sin sabel och hotat att döda henne om hon ej ville älska henne.

Stor tystnad. Så frågade en herre halvhögt, varför hon icke hade något ärr efter den misshandel som måtte ha följt.

Skådespelaren: — Spelade ni på friluftsteatern, fastän det regnade?

— Ja, scenen skyddades av träd.

— Nå, men publiken då?

— Åh, det gick inte någon nöd på på honom. Vi lånade honom en regnrock.

En dam med sin hund i band på Strandvägen tvingas av omständigheterna att stanna mitt på trottoaren. Fru H. från Västerås passerar och säger i idignerad och tillrättavisande ton:

— Mitt på trottoaren! Håll er i rännstenen!

Damen med hunden: — Hunden betalar skatt.

Fru H.: — Ja det gör väl jag också. Men sådana friheter ta'r jag mig väl ändå inte.

Rabbinen Naftali från Robtschitz hade en dräng, vid namn Isak, som var full av lustiga upptåg och kvickheter. En dag såg han drängen stå ute på gården och stum blicka upp mot himmelen.

Varför står du så där, Isak? frågade han.

Jag har haft en tvist med Gud.

En tvist med Gud? Och vad gällde den?

Jag sade: Vår rabbin påstår, att för Gud äro tusen år blott som ett ögonblick, och då tänkte jag mig, att för Gud måste då också tusen dukater egentligen vara bara en dukat. Därför bad jag till Gud: O, du världens herre, giv mig åtminstone en dukat?

Och vad svarade Gud till dig?

Han svarade: Vänta ett ögonblick!

Är'u tokig rakt pojke, som sitter på båten när du målar'n du smetar ju ner böxerna dina vetja!

Nä, si de' gör'a inte!

Då' gör du fäll!

Nä for' då' a' era böxer ja' nöttjar, farsan!

Praktik från Paris och New York sjukhus.
Telefon 2069.
DR. JOSEPH BOULANGER
Läkare & kirurg
Licens för Dominion of Canada av "The Medical Council of Canada"
Radium behandlingar, Röntgen laboratorium.
Kontor & bostad: 10007 Jasper Ave., Edmonton, Alberta.

DR. GRAHAM WILSON
SPECIALIST
Njur-, Blås-, veneriska- och hudsjukdomar. Mottagningstider: 9 f. m. till 8 e. m. 666 Main Street, nära C. P. R. Station. Kontorstelefon A8013. Residens telefon B8473.

ADVOKATER

HUGILL & O'KEEFE
Advokater & Notarier
Land Bldg. CALGARY, ALBERTA.
Hörnet First St. West & 9th Ave.
John W. Hugill, K. C. Svensk konsul.

Privat tel. Sh. 5736; Kontor A4963
Skandinavisk Advokat
W. J. LINDAL, B.A., L.L.B.
Jurist, Solicitör, etc.
Lärare Manitoba Law School
Great West Permanent Bldg.

Doyle, Costigan & Co.
Advokater, juridiska ombud, notarier, etc.
845 Somerset Bldg., Portage Ave.
Winnipeg, Man. Phone A1613

O. C. Boness, B.A.
Jurist & Solicitör
Skandinavisk advokat
106 Adams Bldg.
EDMONTON, ALTA.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 401 till 506 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Värdefull Svensk Bok FRITT!
Varje man borde sända efter ett exemplar av den intressanta och lärorika
SVENSKA RÅDGIVAREN
"GODA RÅD"
Denna berömda med flera illustrationer försedda läkarebok, som Doktor Leigh skrivit speciellt för svenskar i Amerika lämnar många värdefulla råd och upplysningar för unga män, omnämner alla för män säregna sjukdomar, deras följder, förebyggande och huru de kunna botas i hemmet o. s. v. Boken handlar även om Livets Hemligheter och borde läsas av varje ung man. Om ni varit offer för oförstånd i edra unga år, eller systemet blivit försvagat genom utsvävningar i senare år, bör ni skriva efter boken. Ni kan bliva återställd till fullkomlig hälsa och styrka genom Dr. Leighs behandling. Boken sändes alldeles gratis och portofritt i förseglat omslag till alla, som insända namn och adress till
Dr. L. K. LEIGH, 177 N. State St., D. 14, Chicago, Ill.

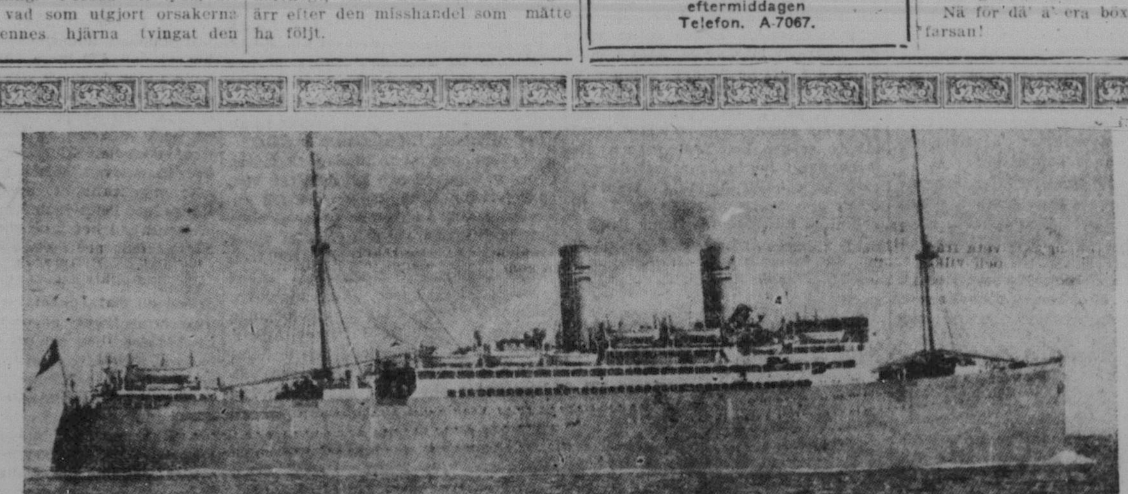

Dahl Steamship Agency
325 Logan Ave. Winnipeg, Man.
General Steamship Agents

Närhelst en resa till gamla landet planeras, sak samma om det är till Sverige, Norge, Danmark eller Finland, äro vi i stånd att erbjuda bästa möjliga ackommodation som kan erhållas å någon direkt linje till Skandinavien.

Med avseende å priset vilja vi nämna, att vi alltid följa ett bestämt pris, och att detta pris icke kan ändras utan att bryta mot de överenskommelser som ingåtts mellan de olika linjerna. När vi därför tala om priser, styfta vi på de prisuppgifter som anföres å de av ångbåtsbolagen utgivna cirkulären eller seglingslistor. Därför finns det ingen möjlighet att erhålla ens en cents reduktion under det stipulerade priset, eller att betala en cent mer.

Förutbetalda biljetter. Vi kunna sälja förutbetalda biljetter med direkt linje från Sverige, Norge, Danmark eller Finland till Halifax, Canada, och det bemötande som gives är detsamma som erhålles å resa härifrån till gamla landet. För resan åtgår cirka 8 dygn, ibland några timmar mer och ibland mindre, beroende förnämligst på väderleken. Resan göres å på allt sätt moderna ångare (oljebrännare) och vi äro förvissade om, att resande från och till Skandinavien icke kunna få fördelaktigare bemötande än vad som gives när biljetten köpes från Dahl Stemship Agency, den älsta etablerade skandinaviska ångbåtsagenturen i Canada.

Intet misstag kan begås av den som köper förutbetalda biljetter för släktingar och vänner i de skandinaviska länderna från oss. De kunna då resa med direkt linje från sina hemland till Halifax, Canada och med den mest direkte järnvägslinje till slutlig destinationspunkt.

Passbestämmelser. Skandinaver, som äro canadensiska medborgare, behöva endast erhålla ett igenkänningsbevis från vårt kontor, och därmed undanrödjes alla hinder för resa genom Förenta Staterna till New York via Minneapolis och Chicago, eller via Toronto och Montreal.

Amerikansk invandringsskatt behöver icke erläggas, och om någon påstår att sådan skatt måste betalas, håller han sig icke till sanningen.

För svenska, norska, danska eller finska medborgare är det nödvändigt att utfärda gällande pass och det är därför rådligt att i god tid sätta sig i förbindelse med oss för anskaffandet av sådana dokument.

Närhelst Ni planerar en resa till gamla landet, glöm icke att tillskriva oss och vi skola per omgående besvara Edert brev å Edert eget språk. Vi äro här för att stå Eder till tjänst och vi skola mer än gärna sätta vår 28-åriga erfarenhet till Edert förfogande.

Järnvägsresan från Winnipeg till New York är några timmar kortare än sådan resa från Winnipeg till Halifax och kostnaderna äro ungefär desamma. En av fördelarna med resan till New York är den, att Ni då blir i tillfälle att se världens största stad med alla dess sevärdheter. Köp därför Edra biljetter via New York.

Fri järnvägsresa från Bergen till Oslo samt till destinationsort som uppges å biljetten.

Dahl Steamship Agency
WINNIPEG.

Sjukhjälpsföreningen NORDEN

Stiftad 1900

möter andra fredagen i varje månad å Scott Memorial Hall kl. 8 e. m. — Sekreterare: Emil Hallonquist, 296 Logan Ave.

Sjuk.-Ordf.: Emil Hallonquist 296 Logan Ave., Tel.: A9053.

Finanssekreterare: Alex's Christenson, 186 Scotia St., Winnipeg.

Bliv medlem av Winnipegs älsta och finansiell starkaste skandinaviska förening.

Alla medlemmar som för längre eller kortare tid ombyta vistelseort uppmanas att omedelbart underrätta Finans.-Sekr., därom.

VASA ORDEN

Logen No. 259 "Strindberg"

Möter 1:a och 3:e torsdagen varje månad å Columbus Hall Graham & Smith Str., kl. 8.15 e. m.

Sjuk.-Ordf. J. A. Gustafson 208 Logan Ave. Tel. A7021.

Finanssekreterare: C. H. Nilson, 208 Logan Ave., Tel. A7021. Res. Tel. J8531.

Sekreterare: **Edvin Asplund, 529 Richmond str.**

Vasa Orden har nu över 60,000 medlemmar. Logen "Strindberg" är Winnipegs största svenska förening.

WINNIPEG

Mr. John Nordström från Melfort, Sask., befinner sig för närvarande i vår goda stad och ämnar inom några dagar anträda resan till Sverige.

Mrs. P. Nyberg från Deer Horne, Man., besökte föregående fredag vår redaktion. Mrs. Nyberg har för en tid av tre veckor varit i North Pine och gästat Mr. Pete Johnson.

Logen Framtidens Hopp höll förliden torsdagskväll en mycket lyckat båtfärd å Red River. Logen sammanträder till ordinarie möte å vanlig plats torsdagen den 8 ds. Alla medlemmar uppmanas närvara.

Pastor Enoch Swanson med familj har under veckan vistats i staden på genom resa till Wetaskiwin. Pastor Swanson har erhållit och antagit kallelsen som pastor för missionsförsamlingarna i New Sweden och Malmö, Alta.

Västra Canadas svenska baptister sammanträda den 1 juli till konferens i härvarande svenska baptistkyrka. En mängd delegater och besökare väntas. Helt säkert komma dessa dagar att bliva verkliga högtidsdagar för våra vänner baptisterna.

Brev att avhämta. Följande personer hava brev att avhämta å denna tidnings kontor: Kristian K. Skjöstad, Anders O. Aamodt, P. Möller, Mrs. M. Johnson, Knud Wilhelmson, Simon Alexanderson, Herman Boman, Ole Nilsen, J. Olson, Julius Larson, Einar Olofson, Anders Larson och Olof A. Isakson.

Mr. Andrew Johnson, samt Mr. Gust. Anderson från Kenora, Ont., har under veckan vistats i staden på genomresa till Atiskokan, Ont., varest de tillika med ett antal andra arbetare skola uppföra en kraftstation för Backus Brooks Co. Mr. Johnson kommer att taga ledningen för arbetet i fråga.

The Independent Labor Party arrangerar en utflykt till Grand Beach den 24 juli, och partiets alla medlemmar och vänner inbjudas att deltaga i densamma. Ett gott program bestående av alla möjliga idrottstävlingar tal och musik etc., kommer att utföras. Biljetten kostar $1.00 för äldre och 50c för barn.

Ett Tack. Till alla kära vänner och trossyskon i Kipling, Sask., med omnejd som bidragit till att göra den nyss hållna väckelsekampanjen där så härlig samt för den storslagna penningegåvan som jag fick mottaga av eder, vill jag härmed uttrycka mitt innerliga tack. Må de många själar som vi fingo leda till Kristus alla bliva bevarade i tron. Mötena i Kipling skola sent och aldrig glömmas de voro glimtar av himmelens värld. Herren välsigne eder alla. "Vi verka tills Han kommer och sedan himlens frid"!

Eder i Herren förbundne,
Oscar K. Gunnerfeldt.

UNG MAN,

nylig ankommet från Norge, önskar arbete, vad som helst tages, van med kreaturskötsel och kan mjölka. Skriv med uppgift om lönstilbud till

Svenska Canada-Tidningen
325 Logan Ave. Winnipeg, Man.

FARM TILL SALU.

240 acres, nära Portage la Prarie. 80 acres insådda, 160 acres bevuxet med skog. Allt inhägnat. Gott vatten och komfortabla byggnader, ladugårdar, spannmålshus o. s. v. 6 hästar, fullständig uppsättning av maskineri. Även grisar, höns, kalkoner och gäss. Alltsammans för $4,500, $1,000 kontant, återstoden på lätta avbetalningsvillkor.

J. P. BUCKNAM
35 C.P. R.Building, Winnipeg, Man.

SKANDINAVISK KAFE & RESTAURANT

309 LOGAN AVE.

Första klassens mat. — Moderata priser. Gott kaffe, gott wienerbröd etc.

CAFE NORRLAND
N. PETERSON, Ägare.

Föreningen Nordens midsommarutflykt.

Bland sekelgamla träd och under strålande junisol samlades Winnipegs svenskar förliden lördag till midsommarutflykt i River Park. Som torde vara bekant, hölls nämnda utflykt under sjukhjälpsföreningen Nordens auspicier och vi kunna först som sist säga, att denna utflykt var en av de mest successfulla nämnda förening någon sin anordnat. Utflykten gynnades för ovanlighetens skull av det härligaste väder man gärna kan önska sig och tillslutningen var därför säkerligen större, än vad som varit fallet på många år.

Tidigt på eftermiddagen vidtog det sedvanliga sportprogramemt bestående av allehanda tävlingar för såväl yngre som äldre. I så gott som alla tävlingar deltogo minst ett dussintal pedsoner, som med verklig kämpalust sökte erövra de lockande priserna.

Bland de mest roande tävlingarna torde märkas damernas "Boot and Shoe Race", vid vilket tillfälle det visade sig att det svagare könet ingalunda står det starkare efter då det gäller att utsätta sig för faran att få fortkomstledamöter, armar och revben ganska eftertryckligt påbultade, och i ivern att finna rätt på sina fotbeklädnader voro damerna sannerligen icke rädda för att få sina lockar oordnade. Den s. k. "skottkärrlöpningen" var också ganska skrattretande för publiken, men tyvärr icke så för de bland deltagarna, som fingo ett förut kanske för tjockt skinn på näsan något förtunnat. Särdeles roande var den s. k. "bocktävlingen", då publiken bland annat hade det något ovanliga nöjet se hurusom vår f. d. mästerskapsbrottare mr. Chas. Gustafson gång efter annan blev slagen i marken av en till kroppsstorlek ganska oansenlig motståndare. Sportprogramets clou var säkerligen 3-milslöpningen, för vilken tre deltagare anmält sig. Omedelbart efter starten visade det sig att mr. Elof Lovendal var sina motståndare betydligt överlägsen och han vann tävlingen med cirka en kvarts mils försprång framför närmaste motståndare. Med denna seger har mr. Lovendal nu erövrat den pokal som en följd av år varit uppsatt som pris för detta idrottsprov, ty han har nu tre år i följd avgått med segern i denna tävling. Vi gratulera mr. Lovendal med anledning av denna hans seger. Sist på sportprogrammet förekom dragkamp, som i år utkämpades mellan ogifta mansperoner och män av det äkta ståndet. Trots det, att de "oäkta" männen voro betydligt överlägsna i fråga om vikt, kunde de icke motstå de gifta männens sammdragning vilket gjorde att de senare hemförde segern. Här lades det i tydlig dager att de gifta männen erhållit åtskillig träning i fråga om sammdragning med sina kvinnliga följeslagare genom livet.

Vi återgiva härnedan fullständig förteckning över de tävlingar som förekommo samt namnen på pristagarna:

Springtävlan för flickor upp till 6 års ålder: 1) Mabel Forslund, 2) Florence Hanson, 3) F. Cassidy.

Springtävlan för gossar upp till 6 års ålder: 1) L. Cassidy, 2) George Duel, 3) Roy Thorn.

Springtävlan för flickor 7—10 år: 1) E. Forslund, 2) Cecilia Carlson, 3) Ina Johnson.

Springtävlan för gossar 7—10 år: 1) Roland Evans, 2) Helmer Timberell, 3) Clifford Cassidy.

Springtävlan för flickor 11—15 år: 1) Mary Bostrom, 2) Annie Hammarbeck.

Springtävlan för gossar 11—15 år: 1) Harold Campbell, 2) Carl Anderson.

Springtävlan för unga damer: 1) Ellen Evendale, 2) Mary Boström.

Springtävlan för unga män: 1) Helge Matson, 2) Arthur Johnson.

Springtävlan för gifta kvinnor: 1) Mrs. Cassidy, 2) Mrs. G. Anderson.

Springtävlan för gifta män: 1) A. Carlson, 2) J. A. Hägglund.

Springtävlan för feta män: 1) S. Gavelin, 2) Chas. Gustafson.

Kvinnors "Boot & Shoe Race": 1) Hilda Wennberg, 2) Lillian Cleven.

Tre-bens-löpning: 1) Stanley Evans & Elsie Young, 2) Axel Hägglund & Elida Sundin.

Springtävlan för medlemmar: 1) A. Haller, 2) G. Forsberg.

Potatistävlan: 1) Mrs. Näslund, 2) Mrs. W. Wickberg.

Skottkärrlöpning: 1) Cleven och Wood. 2) Anderson och Nygren.

Nål och tråd-löpning: 1) Ina Thorn, C. Anderson.

"Suit Case Race" 1) Mr. Wood, 2) Miss Clevens.

3-mils-löpning: 1) Elof Lovendal, 2) John Bostrom.

Spikslagning: 1) Mrs Torell, 2) Miss Hammarstrand.

Bocktävlan: 1) G. Ollen, 2) L. Pearson.

Dragkamp: Emil Nelson, E. Ander, H. Heggberg, G. Lindquist, S. Erickson, S. Gavelin.

Vid sjutiden på kvällen omedelbart före utdelningen av priserna hölls ett kortare anförande av mr. C. H. Nilson, som å föreningen Nordens vägnar tackade de besökande och även så frambar ett hjärtligt tack till de av stadens affärsmän som så generöst skänkt priser för de olika tävlingarna. Han erinrade även att dessa affärsmän borde på allt sätt understödjas av svenskarna i staden, ty de hava visat sig vara goda svensk-vänner. Härnedan återgives namnen å de firmor, som donerat priser eller kontanter för tävlingar och andra ändamål.

Nesbit & Aul, Mark Fisher Sons & Co. W. S. Inglis & Co., Swedish American Line, Port Nelson Fish Co., Charles M. Home Limited, The Empire Sash & Door Co., Limited, Robinson Co. Limited, MacDonald Shoe Store Limited, The Electric Shop, Ralphs Limited, J. H. Ashdown Hardware Co., Ogilvie's Limited, Barber Ellis Ltd., J. E. Burrell, The Hub, Clothing Co., McLean & Garland Limited, Boston Clothing Co. Ltd., Exchange Cafe, The Gold Standard Co. Limited, The T. Eaton Co., Bijou Theatre, D:r Philip Eckman, Braid & McCubby, Bell Hotell, S. Groff & Co. Ltd., D:r Lovegren, Gregg Manufakturing Co., Acme Sash & Door Co., Svenska Canada-Tidningen, J. C. Graham.

Senare på kvällen träddes dansen, då vår välkände dragspelsvirtous Gilliam presterade taktfast, "klämmig" och på samma gång lockande dragspelsmusik. Nordens midsommarutflykt var såsom förut påpekat en avgjord succéss och säkerligen voro samtliga besökare väl nöjda med denna eftermiddag och afton.

REFERENT.

Kyrkorna.

Sv. luth. Zionskyrkan, hörnet av Logan ave. och Fountain str. Dr. L. P. Bergström, pastor. Bostad 372 Logan Ave. Torsdagen kl. 2 e. m. håller söndagsskolan sin utflykt till Deer Lodge. Programmet börjar kl. 2, då barnen samlats, och vi hoppas att alla taga tillfället i akt och komma i tid. Vår snälla husmödrar ombedjas att fylla sina matkorkar med nödvändig proviant, så att en gemensam måltid kan intagas på platsen och alla erhålla förfriskningar. Så vilja vi då på vårdigt sätt fira Dominion Day. — Fredagskväll sammanträder sångkören till övning kl. 8 och ombedjas alla medlemmarne att infinna sig för att börja öva för en konsert längre fram. Kvinnoföreningen sammanträder i kyrkan till månadsmöte, torsdagen den 8 juli, istället för den 1 juli, enligt vanlig ordning. — Nästa söndag, högmässa kl. 10.30, söndagsskola 12, och aftonsång kl. 7 på kvällen. Dessa gudstjänster hållas på svenska språket, och besökande landsmän hälsas hjärtligt välkomna.

Svenska Baptistkyrkan hörnet av Logan Ave., och Ellen Str. Oscar R. Gunnerfeldt pastor. Bostad Suit 3 Inglis Apartements Notre Dame vid Sherbrooke. — Förliden söndags möten hade trots den intensiva värmen samlat mycket folk. Brödsbrytelsen hölls i förbindelse med aftonmötet och en syster hälsades välkommen i församlingens gemenskap. Under den kommande veckan kommer Svenska Baptisternas Central Canada Konferens att hållas uti vår kyrka med början torsdagsmorgon. Stora härliga möten väntas med många talare från olika platser. Konferensen fortsätter till över söndagen. Alla hälsas hjärtligt välkomna till alla våra möten!

Frälsningsarmén. Söndagens möten voro välsignade och kvällsmötet, som var farvälmöte för ensign och fru Fugelsang var trevligt och flera tal hölls av kamraterna. Strängbandet sjöng och spelade. Syster Haakonson från Frälsningsarmén i Norge blev också välkomnad till kåren. Ensign och fru Fugelsang komma att taga kommando av arméns arbete i Prince Albert, Sask. Kapten Snortland och löjtnant Renie bliva kårens nya officerare. Välkomstmöte blir nästa söndag kl. 7.30 e. m. Välkomna alla skandinaver till Herrens hus.

Missionskyrkan, Logan ave. och Ellen str. Tel. A3078. Pastor Arvid Quarnströms bostad 266 Ellen st. Tel. A3073. — Söndagens möten voro goda och väl besökta. Pastor Enoch Swanson, välkänd från sina förra besök, predikade Guds ord med ande och kraft till uppbyggelse för Guds folk och till väckelse för de icke troende och att det som taltes gick från hjärta till hjärta förnams tydligt. Han sjöng flera sånger och de gingo till de hörandes hjärtan. — Torsdagen den 1 juli företager söndagsskolan en utflykt tillsammans med Elmwood söndagsskola till Fraser Grove, den gamla välkända platsen. Barn och äldre äro välkomna. Söndagen den 4 juli predikan kl. 10:30 f. m. och 7 på kvällen av pastor Quarnström. Söndagsskola kl. 1 middag. Alla välkomna.

Predikoturer. Skandinaviska Fria Missionen, Logan Ave. 390. Fredag kl. 8 e. m. Väckelsemöte. Söndag kl. 1 e. m. Bibelklass och söndagsskola. Söndag kl. 7 e. m. uppbyggelsemöte. Skändinaver välkomna. — Evang. N. Carlson.

FÖRHISTORISKA ATTBENTA DJUR.

I Grand Canyons nationalpark har man i dessa dagar gjort en del intressanta fynd. Man har nämligen funnit egendomliga fotspår av djur, som tros ha levat tusental, ja, kanske millionals år tillbaka i tiden. Bland spåren har man påträffat ett, som härleder sig från ett åttbent djur med sexton tår. Spåren ha kommit till under en tid, då sandstenen var mjuk lera. Mer än 1000 fot av sten och klippor täckte alltsammans. Då Coloradofloden bröt sig väg fram genom trakten och grävde ut den stora kanjon, kommo fotspåren åter i dagen. Över ett ton förstenade lämningar lär ha inskickats till nationalmuseet i Washington, och samlingen lär vara den bästa som någonsin fåtts från kanjondistriktet.

FLIS.

Stockholm är den renaste av alla huvudstäder.

En utlämningstraktat mellan Italien och Turkiet undertecknades förliden lördag.

En ny dansk storbank lär komma att grundas i Köpenhamn med tillhjälp av engelskt kapital och ha till uppgift bland annat att bilda en motvikt mot Nationalbankens kreditinskränkningar.

Byrds Nordpolsfärd.

Solsken möjliggjorde rak kurs.

De amerikanska tidningarna innehålla nu utförliga berättelser om BByrds flygning till Nordpolen.

Han meddelade däri, att då färden lyckades så väl, beror det till stor del på det härliga solskenet, som gynnade densamma. Flygarnas värsta fiende, dimman, visade sig överhuvud taget icke, varför det var möjligt att med hjälp av magnetisk kompass och solkompass ständigt hålla rak kurs mot målet. Luften var alldeles fri från hål och på 2- a 3,000 fots höjd var temeperaturen 20 grader under fryspunkten. BByrd och Bennet turade om att styra, i det Byrd hela tiden tog observationer. Plötsligt märkte han att hans öga började visa symptom till snöblindhet, vilket ej var så märkvärdigt, då solen gav våldsam reflex från de oändliga snö- och isfälten djupt under. Han tog därefter observationer med vänstra ögat och styrkte sig emellanåt med varmt te från en termosflaska, som doktorn i sista ögonblicket smugglat ombord på maskinen. Då man förlänge sedan passerat ett ställe, varifrån man sist hörde från André och nu flög över okänt territorium, upptäckte Byrd till sin förskräckelse, att det var en allvarlig läcka i en av maskinens tre motorer. Den frågan framställde sig nu strax, om det var klokast att vända om eller taga chansen och fortsätta med eventuellt endast två motorer. Frestelsen att fortsätta var emellertid för stor. Vädret kunde icke vara bättre och färden över dessa hemlighetsfulla ödesträckor så spännande, att det icke gick an att avbryta. Det var endast en timmes flygning kvar till polen. Att vända om kunde det alltså icke bli tal om. Det visade sig omöjligt att göra 60 eng, mil i timmen med endast två motorer.

Kl. 9,04, Greenwich tid, nåddes polen, precis det klockslag som vi förut beräknat. Bennet och jag skakade händer med varandra och jag gick tillbaka in i hytten, reste mig upp och gjorde honnör för Peary, som den 6 april 1909 var den förste vite man som varit på detta ställe. Vår flotta hade på nytt nått polen. Jag kastade icke ned någon amerikansk flagga, ty Peary hade ju redan för länge sedan planterat vår flagga på polen. Isen och snön motsvarade de beskrivningar som Peary hade givit, men isen var helt olika den vanliga i polarhavet; den var mera rörlig här. Det var en stor vit mark, där isen här och där skruvat upp sig till höga torn, över de därigenom uppkomna vakarna hade lagt sig ny is täckt av ett fint snötäcke. Hela landskapet låg så glittrande i solskenet. Det var icke minsta liv att uppfäcka någonstädes och icke heller land. På hela turen sågo vi intet liv. Vi flogo några mil längre fram, vände tillbaka i en cirkel och togo nu en rad fotografier och levande bilder. Min enda sorg i detta ögonblick var att det icke fanns land, där vi kunde låta maskinen gå ned och att den skadade motorn förbjöd oss att fara tillbaka via Cap Morris Jessup, Poarys lands nordspets. En sak gladde mig mer än något annat. Nu, då vi hade visat att flygmaskinen kan föra människor till jordens topp, komma affärsmännen säkert icke att draga sig för att ge flygmaskinsindustrien den nödiga ekonomiska hjälp, som den så väl behöver.

INTE ALLTID SÅ ROLIGT ATT VARA EN "VACKER MAN."

Valentino: Jag drar kvinnor som ett ljus flugor.

Valentino — den damhjärtekrossande filmhjälten — har för en dansk damtidning skildrat en skön mans via dolorosa.

— Kvinnan känner sig dragen till en vacker man, säger han. Hon är flugan, han ljuset. Hon får liksom flugan ofta sina vingar svedda (!) och det är också omöjligt för en vacker man att ej påverkas av en vacker kvinnas uppmärksamhet. Även om han märker, att uppmärksamheten gäller endast och allenast hans vackra ansikte.

Mannen är fåfäng fortsätter den store Valentino. I allmänhet är han den förste, som lägger märke till hur skön han verkligen är. Han lägger sig till med den stora ovanan att alltid se sig i spegeln. Hans konversation kan vara andefattig, men man förlåter honom det för hans vackra ansiktes skull. För en tid ligger världen för hans fötter men bara för en tid. Sedan faller han ned från sin piedestal.

En vacker mans liv är ingen dans på rosor. Morgon, middag och kväll är han förföljd av sin popularitet. [illegible] nom. Han kan inte öppna en tidning utan att se sig själv med pipa och utan pipa eller med en samling pipor, med hund och utan hund eller med ett koppel hundar.

Går han på teatern, föredrager han oftast att gå in, när föreställningen redan börjat, och då sätter han sig längst bort i salongen. Visar han sig inne på en restaurang blir han genast igenkänd och löper risken att bli omringad o. s. v.

Popularitetens nackdelar äro som synas legio.

300 artillerister, som nekat att lyda sina officerares kommando, arresterades den 20 juni i Lissabon.

Världens äldsta tidning, som utkommit i Peking i 1,525 år, har nu upphört. Denna märkliga tidning grundlades år 400 av en vis Su-Kung, som säges vara den verklige uppfinnaren av de stöpta blytyper, som användas till tryckning.

SCANDINAVIAN-AMERICAN Till Sverige

Regelmässiga avseglingar från New York till Sverige:

S. S. "HELLIG OLAV"	Juli	22
S. S. "FREDERIK VIII"	Aug.	3
S. S. "UNITED STATES"	Aug.	12
S. S. "OSCAR II"	Aug.	26
S. S. "HELLIG OLAV"	Sept.	2
S. S. "FREDERIK VIII"	Sept.	14
S. S. UNITED STATES"	Sept.	23
S. S. "OSCAR II"	Oct.	7
S. S. "HELLIG OLAV"	Oct.	14
S. S. "FREDERIK VIII"	Oct.	26
S. S. "UNITED STATES"	Nov.	4
S. S. "OSCAR II"	Nov.	18
S. S. "HELLIG OLAV"	Dec.	2
S. S. "FREDERIK VIII"	Dec.	8

$44.00 rabatt på tredje klassens tur och returbiljetter gällande för tolv månader.

Köp förskottsbetalda biljetter för släktingar och vänner i Sverige. Vi garantera snabb överförsel och framkomst av passagerare.

Flesta ångarne anlöpa Halifax västgående.

Angående biljetter till eller från Sverige och gratisupplysningar, tillskriv:

Scandinavian-American Line
461 Main St., Winnipeg, Man.
338—A St. James St., Montreal, Que.
116 Cherry St., Seattle, Wash.

JOHN ERICSSONS "LOSA SKRUV."

Följande berättas som ett apropå till John Ericsson-hyllningarna dessa dagar, om huru den engelska högsta sakkunskapen mottog John Ericssons genialiska uppfinning av propellern, vars förträfflighet han år 1837 demonstrerade på en provtur på Themsen med den första propellerångaren, "Francis B. Ogden", till vilken han inbjudit amiralitetslorderna. Dessa stego jämte en hel del distingerade vetnskapsmän och sjöofficerare ombord i lordernas egen förgyllda amiralitetsbåt, vilken av Ericssons ångbåt bogserades nedåt floden med en fart av tio engelska mil i timmen.

Ericsson framlade i lordbåtens salong fullständiga planer och beräkningar över det nya sättet att framdriva fartyg, men till hans stora förvåning var det ingen av de höga herrarna, som visade det ringaste intresse för beskrivningarna och förklaringarna. Vid landstigningen efter utfärden tackade förste lorden uppfinnaren för det intressanta experimentet men befarade att denne gjort allt för stor möda och kostnad förgäves.

Kort efteråt förklarade marininspektören, sir V:m Symonds kategoriskt, att även om propellern utvecklade samma kraft som sidohjul att framdriva fartyg, så var den dock fullkomligt oduglig i praktiken, "emedan det vore absolut omöjligt att styra en båt, som hade drivkraften placerad i aktern." En jovalisk herre tillfogade: "Den stackars upptäcktsmakaren, måste ha haft en skruv lös i huvudet, vilken han i stället anbragt i ändan av sin båt."

Hur har ej uppfattningen om "den stackars upptäcktsmakaren" och hans skruv ändrats! Löjet över John Ericsson torde ock ha flytat över till den underbara — "sakkunskapen."

En konstgjord salvattensjö på 500 acer har anlagts på ön Zeeland i Holland för att där odla ål.

President Pangalos hedrades den 17 juni av Italiens konung med det italienska storkorset för hans välvilliga stämning gent emot Italien.

Mascagni, fader till Cavalleria Rusticana, jämför jazz eller slagdängor med opiat och tycker att det borde förbjudas världen över. Det förefaller emellertid, som om vi hade nog med förbud även utom Italien!

Andernas kondor är ej blott världens största fågel utan ock den, som flyger högst, ända till 4 mil uppe i luften. Ungarne bli årsgamla, innan de flyga.

Den Californiske sockerbaronen J. D. Spreckles' efterlämnade förmögenhet anges till omkring tio millioner dollar. "Kalla pengar" ha en vana att skrympa.

Rockefellerinstitutet har skänkt omkring 200,000 kronor till upprättande av ett nytt norrskensobservatorium i Nord-Norge.

Observera!

Från Svenska nationalbiblioteket meddelas, att å styrelsemöte, som hölls fredagen den 28 maj, följande beslut fattades:

1. Att inkalla medlemsrapporter från lokalbiblioteken.
2. Att utsända rapport över bokbeställningar från Sverige samt finansrapport.
3. Att utsända nominationsblanketter för val av ny styrelse; dessa blanketter skola vara Nationalbibliotekets sekreterare tillhanda senast den 15 juli. Nominering kan endast göras av medlemmar tillhörande biblioteken.

Alla för Nationalbiblioteksrörelsen intresserade torde fortast möjligt förena sig med lokalbiblioteken på de platser, där sådana finnas.

På platser, där ej lokalbibliotek finnas, kan medlemskap vinnas som direkt medlem, om ansökan åtföljd av $1.00 inlämnas till Nationalbibliotekets sekreterare A. W. Hammarstedt, 268 Fountain St.

Res Med Norska Amerika Linjen TILL SVERIGE

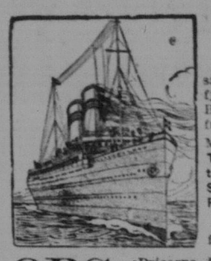

Res med de eleganta och moderna passagerångarne Stavangerfjord och Bergensfjord och drag fördel av att få resa med Bergensbanan. Samtidig som Ni erhåller fri järnvägsresa till Göteborg, Hälsingborg, Malmö eller Arvika. Stockholm $5.00 extra.

Tredje klass Oceanbiljett från New York till Sverige kostar	$105:50
Sverige—Halifax	$117:00
Rundresebiljett	$178:00

Rundresebiljett är giltig i ett år och kan förnyas för ytterligare ett år om önskligt.

OBS. Priserna å "prepaid tickets" från Finland. Tredje klass biljett från Helsingfors, Mariehamn, Åbo, eller Hangö till Halifax kostar $122:00
Rundresebiljett $186:00

Köp rundresebiljett och spara $44:50.

Regelbundna avseglingar från New York:

STAVANGERFJORD	Aug. 10th
BERGENSFJORD	Aug. 28th
STAVANGERFJORD	Sept. 14th
BERGENSFJORD	Oct. 2dra

För att undvika missförståelse vilja vi härmed meddela, att ovan angivna priser endast gälla för sjöresan vare sig den omfattar rundresa eller blott enkel sådan.

Det är nu rätta tiden att sända efter Edra släktingar eller bekanta från "gamla landet."

Alla ångare kommande från Europa anlöpa Halifax.

För fullständiga upplysningar beträffande biljetter m. m. skriv till

Dahl Steamship Agency,
Generalagent för Norska Amerika Linjen.
325 Logan Ave., Winnipeg, Manitoba.

Biljetter kunna också köpas från alla C. P. R. och C. N. R:s Stationsagenter.

Stirling Hotel Nelson, B. C.

Härligt läge, med en tjusande utsikt över Kootenaysjön. Komfortabelt. En resande svensk skrev i denna tidning: "Jag ger utan vidare Stirling hotell äran av att vara det mest inbjudande skandinaviska hotell jag besökt i Canada". Ett verkligt hem för skandinaver.

Prenumerationer å
SVENSKA CANADA-TIDNINGEN
upptagas i Nelson, B. C. av
P. H. BUSH

Dr. P. A. ECKMAN

Svensk Tandläkare
Gott Tandläkarearbete
Hörnet Main St. & Logan Ave. Telefon N8667

RES TILL SVERIGE

DIREKT med
Svenska Amerika Linien
HALIFAX ELLER NEW YORK DIREKT TILL GÖTEBORG.
Stora, Moderna, Bekväma Fartyg.
SPECIELLA GOTTKÖPSRESOR I TREDJE KLASS
till SVERIGE o. åter till CANADA
"GRIPSHOLM" $182
"DROTTNINGHOLM" $178
"STOCKHOLM" .....
Beställ biljett, tur och retur, NU hos närmaste agent eller
SWEDISH AMERICAN LINE
470 MAIN ST., WINNIPEG, MAN.

C. H. NILSON

Dam- och herrskräddare
Största skandinaviska skrädderiaffär
Andra dörren från Main St.
208 LOGAN AVE.
Winnipeg, - - - Man.
Telefon A—7021

The Viking Hotel

785 Main Str. Winnipeg, Tel. J7685
Bästa Skandinaviska Hotell för den resande publiken. 1sta klass rum. Ånguppvärmning. Varmt och kallt vatten. Vänligt bemötande. Pris 75c och en $1.00 per dag.
CHAS. GUSTAFSON, Ägare.

SCANDIA AND ABINGDON HOTELS

Abingdon Square, 8th Ave., Near 12th Street New York.
Bästa hotell för den resande skandinaviska publiken. Alla modärna anordningar för 2:dra och 3:dje klassens passagerare.
REKOMMENDERAS AV LEDANDE ÅNGBÅTSBOLAG.
Passagerare mötas på järnvägsstationen i New York vid ankomsten

BELL HOTEL

Hör. Main och Henry, 1 kvarter söder om C. P. R. Station.
Från $1.00 till $3.50 per dygn. Detta hotell har nyligen försetts med nya möbler och undergått en grundlig restauration. Kallt och varmt vatten i alla rum, av vilka 40 äro försedda med bad. Trevlig matsal, endast vit betjäning. Speciella priser för veckor och månader.
D. A. McGILLIS, ägare. Telefon A8975

EFTERFRÅGAS

Carl Erik Olson eller Carles Olson, född i Dalarna, Gofne socken, är vid fyrtio års ålder, sist avhört från Tacoma, Wash. Den som kan lämna upplysning om honom torde per omgående ligenhet meddela sig med

MRS. A. NORLING
Wetaskiwin R. 3.
Alta., Canada.

Skandinavisk Tjänsteflicka

önskas till farm i Elbow, Sask. Kunnig i allmänt hushållsarbete, kokning och bakning.
Svar fortast möjligt till
MRS. W. H. BERNDT
Box 276 Elbow, Sask.

Efterfrågas.

Johan Viktor Hägglund, född den 1 augusti 1875 i Västernorrlands län. Är något över medellängden, mörklagd och har mustacher. Hans yrke är målare. Var kyrkoskriven i Åsele församling, Västerbotten. Utvandrade år 1914. Har vistats en tid i Winnipeg. Har ej avhörts sedan 1922, då han för tillfället vistades i södra Kalifornien. Han har också vistats i Regina, Sask. Om han själv eller någon annan som känner till hans nuvarande vistelseort ser dessa rader torde han eller de omedelbart sätta sig i förbindelse med Svenska Konsulatet, 436 Main Street, Winnipeg, Man.

Alla slags försäkringar utskrivas. Lån på nya och förbättrade fastigheter till lägsta gällande ränta.

EDWARD HAMMARSTRAND

av
C. H. McFAYDEN & COMPANY LTD.
9 våningen Paris Bldg. Winnipeg.
Ja: skall storligen värdera ett tillfälle att få förnya Eder nu gällande försäkring eller att ombesörja sådana nya försäkringar som behövas. Vi äro generalagenter för fyra av de bästa försäkringsbolagen.

SVENSK URMAKARE

och optiker
OSKAR LANDIN
139 Marion st. St. Boniface, Winnipeg.
Alla sorters ur och klockor repareras omsorgsfullt och billigt under full garanti. Landsortsorders expedieras skyndsamt.

Skandinaver Sen Hit!

Första klassens mat. — Moderata priser. Gott kaffe, gott wienerbröd etc. En hemtrevlig plats att äta på.
SCAN. RESTAURANT,
254 Logan Ave.

DRAGSPEL

Första klassens handgjorda piano- eller kromatiska dragspel utföras på beställning. Även reperationer utföras. Skriv på engelska om möjligt.
C. SYLVESTRE,
697 McDermot Ave., Winnipeg.